

IFAB®

THE
INTERNATIONAL
FOOTBALL
ASSOCIATION
BOARD

THEIFAB.COM
SINCE 1886

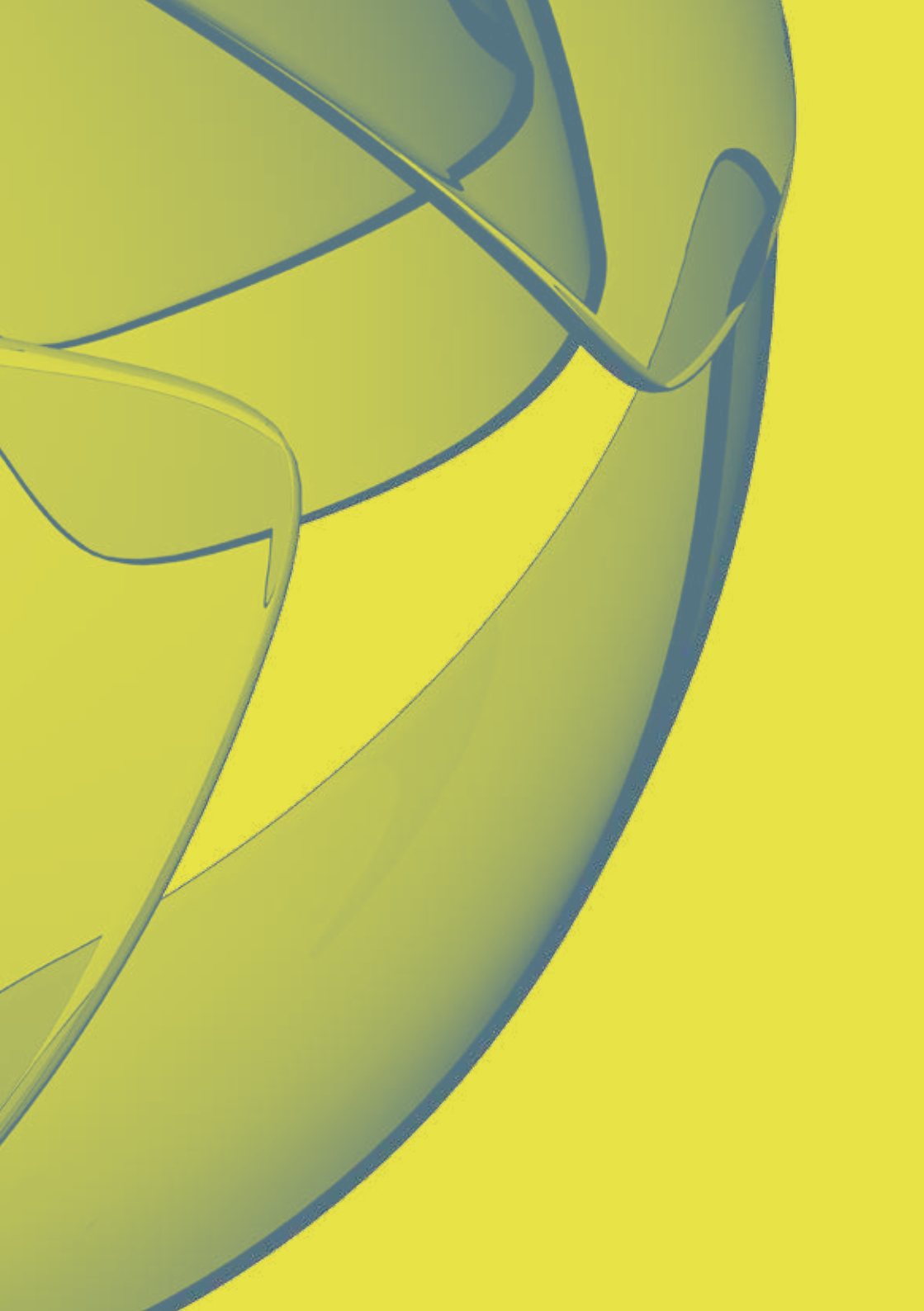
Przepisy Gry

2016/17

**Kolegium Sędziów
Polskiego Związku Piłki Nożnej**

IFAB®

The background of the page is a gradient transitioning from a bright yellow at the top to a light blue-green at the bottom. Overlaid on this gradient are several thick, dark blue-green curved lines that sweep across the page in various directions, creating a sense of movement and depth. The lines are smooth and fluid, resembling stylized waves or abstract architectural forms.

The Fédération Internationale de Football Association

Münstergasse 9, 8001 Zurich, Szwajcaria

T: +41 (0) 44 245 1886, F: +41 (0) 44 245 1887

www.theifab.com

Przepisy te nie mogą być kopiowane lub tłumaczone w całości lub w częściach w żaden sposób bez zgody IFAB.

Polski Związek Piłki Nożnej

Prezes: Zbigniew BONIEK
Polski Związek Piłki Nożnej
ul. Bitwy Warszawskiej 1920 r. nr 7
02-366 Warszawa
Adres: Polska
Telefon: +48 (0) 22 551 2317
Telefax: +48 (0) 22 551 2240
Strona www: www.pzpn.pl

Tłumaczenie i opracowanie: Damian PICZ
Zbigniew PRZESMYCKI
Piotr TENCZYŃSKI
Maciej WIERZBOWSKI

Przepisy Gry

2016/17

Spis treści

8 Wstęp

- 8 Historia IFAB
- 10 Struktura i działalność IFAB
- 12 Podstawy obecnych zmian

14 Uwagi odnośnie Przepisów Gry

16 Przepisy Gry 2016/17

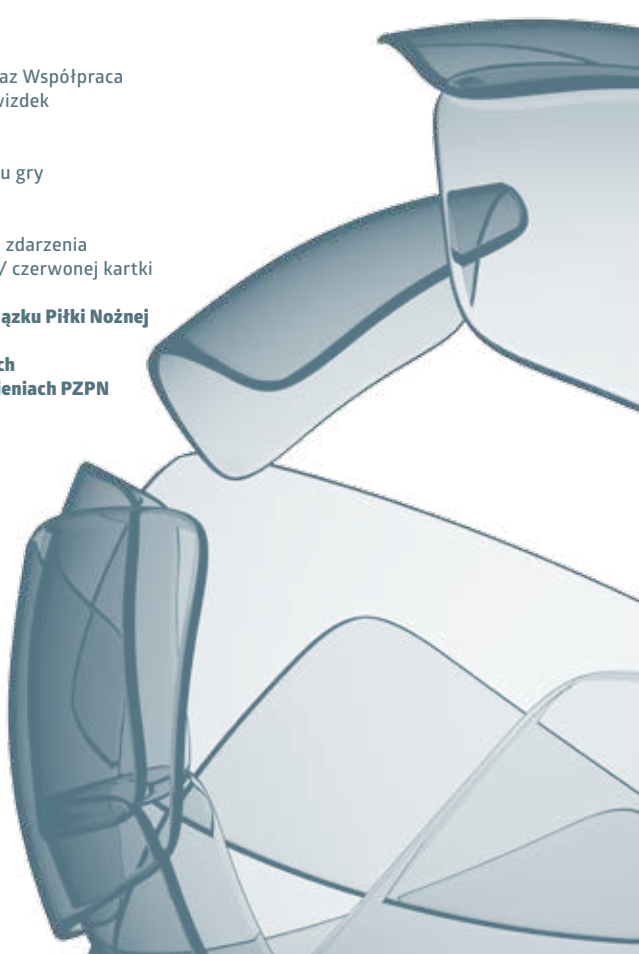
- 18 01 Pole gry
- 28 02 Piłka
- 32 03 Zawodnicy
- 40 04 Ubiór zawodników
- 44 05 Sędzia
- 52 06 Pozostali sędziowie
- 60 07 Czas trwania zawodów
- 64 08 Rozpoczęcie i wznowienie gry
- 68 09 Piłka w grze i poza grą
- 70 10 Wyłanianie zwycięzcy
- 76 11 Spalony
- 80 12 Gra niedozwolona i niewłaściwe postępowanie
- 90 13 Rzuty wolne
- 94 14 Rzut karny
- 98 15 Wrzut
- 102 16 Rzut od bramki
- 106 17 Rzut różny

110 Zmiany w Przepisach 2016/17

- 111 Podsumowanie zmian w Przepisach
- 118 Szczegóły wszystkich zmian w Przepisach

162 Praktyczne Wskazówki dla Sędziów

- 163 Wstęp
- 164 Ustawianie się, Poruszanie oraz Współpraca
- 178 Mowa ciała, Komunikacja i Gwizdek
- 184 Pozostałe wskazówki
 - Korzyść
 - Doliczanie straconego czasu gry
 - Trzymanie przeciwnika
 - Spalony
 - Udzielanie pomocy / ocena zdarzenia po pokazaniu żółtej kartki / czerwonej kartki
- 202 **Postanowienia Polskiego Związku Piłki Nożnej do Przepisów Gry 2016/17**
- 255 **Słowniczek pojęć stosowanych w Przepisach Gry i Postanowieniach PZPN**

Historia IFAB

IFAB jest organem stanowiącym Przepisy Gry. Jego zadaniem jest stanie na straży, opracowywanie i zmienianie Przepisów Gry, które są stosowane w rozgrywkach piłkarskich na całym świecie, organizowanych przez FIFA. IFAB dąży do ujednoczenia podejmowanych decyzji na podstawie Przepisów, obserwując ich stowanie na całym świecie.

IFAB powstało podczas spotkania 2 czerwca 1886 roku i w skład tego organu weszło po dwóch przedstawicieli z czterech federacji: Anglii, Szkocji, Walii i Irlandii Północnej. Pomysłodawcą założenia takiego ciała był Angielski Związek Piłki Nożnej w celu ujednoczenia zbioru przepisów, które w tamtym okresie różniły się w zależności od kraju. Od momentu założenia IFAB, jego rolą było, i nadal pozostaje, analizowanie, monitorowanie i ochrona Przepisów Gry, a tam gdzie zachodzi taka potrzeba, również ich poprawianie.

Piłka nożna rozprzestrzeniła się bardzo szybko i w 1904 roku siedem federacji spotkało się w Paryżu, by założyć Międzynarodową Federację Piłki Nożnej (FIFA), która dołączyła do IFAB w 1913 roku.

IFAB nadzorowało wiele zmian przepisów, od pierwszego oficjalnego wydania w 1863 roku. Prawdopodobnie najbardziej zmienianym przepisem jest ten dotyczący spalonego – na początku zawodnik, który znajdował się przed piłką był spalony. Pole bramkowe pierwszy raz pojawiło się w 1869 roku, rzuty różne w 1872 roku, a pierwszy rzut karny został przyznany w 1891 roku i do 1902 roku taki rzut mógł być wykonany z jakiegokolwiek punktu wzdłuż linii 11. metra od bramki. Decyzja podjęta w 1912 roku zakazująca bramkarzom zagrywanie piłki ręką poza polem karnym, zwiększyła liczbę zdobywanych bramek, a od 1920 roku zawodnik nie mógł być uznany za spalonego po otrzymaniu piłki z wrzutu.

Stopniowo IFAB zmieniało obraz piłki nożnej oraz sposób myślenia tych, którzy grali i tych, którzy oglądali piłkę nożną. Zmiana, wprowadzona po mistrzostwach świata we Włoszech w 1990 roku, zabraniająca bramkarzom zagrywanie rękoma po podaniu od obrońcy i wprowadzenie w 1998 roku czerwonej kartki za poważny faul popełniony od tyłu, są dobrymi przykładami tych zmian.

W październiku 2010 roku IFAB ponownie rozważyło wprowadzenie technologii GLT i wyraziło zgodę na dwuletnie testy systemu. W lipcu 2012 roku IFAB podjęło historyczną decyzję, zgadzając się na zastosowanie GLT oraz wprowadzenie dodatkowych sędziów asystentów.

Marzec 2016 r. był również historyczną datą, w związku z podjęciem decyzji o rozpoczęciu fazy testowania sędziów asystentów wideo. Wtedy też doszło do największych zmian w Przepisach w historii IFAB.

Struktura i działalność IFAB

W 2012 roku IFAB rozpoczęło proces zmian, który dobiegł końca 13 stycznia 2014 roku, kiedy to IFAB stało się autonomicznym związkiem, podlegającym pod szwajcarskie prawo. Zatwierdzono wtedy statut, który określa rolę, strukturę i obowiązki IFAB oraz związanych z nim ciał. W celu zapewnienia transparentnej działalności IFAB, powołano demokratyczny i nowoczesny Sekretariat Wykonawczy, któremu przewodniczy Sekretarz IFAB.

Podczas gdy struktura IFAB pozostała niezmienną, w ramach reform utworzono Panel Doradczy oraz Techniczny Panel Doradczy, w skład których wchodzi eksperci z całego świata. Celem działania tych paneli jest poprawa procesów konsultacji i wypracowania bardziej proaktywnego podejścia do rozwoju Przepisów.

Doroczne Ogólne Zebranie (Annual General Meeting - AGM)

AGM odbywa się w lutym lub marcu, rotacyjnie w Anglii, Szkocji, Walii i Irlandii Północnej, w ściśle ustalonym porządku, tak jak w przypadku ustalania przez FIFA miejsca rozgrywania mistrzostw świata. Decyzje podjęte odnośnie Przepisów przez AGM są wiążące dla federacji kontynentalnych i związków narodowych od 1 czerwca. Jednakże, federacje i związki, które nie zakończyły swoich rozgrywek do 1 czerwca, mogą opóźnić wprowadzenie zmian do rozpoczęcia nowego sezonu. Federacje i związki, w których rozgrywki rozpoczynają się przed 1 czerwca mogą wchodzące zmiany wprowadzać zaraz po tym, jak IFAB wyda oficjalny okólnik zawierający wprowadzone zmiany.

Nie zezwala się na wprowadzanie jakichkolwiek zmian w Przepisach Gry przez jakąkolwiek federację kontynentalną czy związek narodowy (włączając organizatora rozgrywek), chyba że zmiana ta została zatwierdzona przez IFAB.

Doroczne Spotkanie Biznesowe (Annual Business Meeting - ABM)

Doroczne Spotkanie Biznesowe jest spotkaniem przygotowawczym dla AGM i odbywa się w listopadzie. ABM może rozpatrzyć tematy zgłoszone przez którąkolwiek federację kontynentalną lub narodowy związek narodowy i może zaaprobować próby i eksperymenty. Jednakże zmiany w Przepisach muszą zostać zatwierdzone przez AGM.

Podkomitet Techniczny (Technical Subcommittee - TSC)

Składa się z ekspertów z czterech brytyjskich federacji, FIFA oraz IFAB i jest odpowiedzialny za rozpatrywanie potencjalnych zmian w Przepisach oraz nadzór nad testami zaakceptowanymi przez ABM i AGM.

Panele Doradcze

Piłkarski Panel Doradczy (The Football Advisory Panel – FAP) oraz Techniczny Panel Doradczy (TAP) składają się z ekspertów z całego świata, którzy wspierają IFAB w pracach nad Przepisami Gry. Eksperci ci to byli piłkarze, trenerzy i sędziowie z różnych kontynentów i organów. FAP przedstawia punkt widzenia zawodników i trenerów, podczas gdy TAP ocenia techniczne szczegóły i ich potencjalny wpływ na sędziowanie, w przypadku zmiany jakiegokolwiek zapisu w Przepisach.

Podstawy obecnej reformy Przepisów

Podstawy prawne do obecnych zmian w Przepisach znajdują się w protokołach 127., 128. i 129. Dorocznego Ogólnego Zebrania. Podkomitet Techniczny rozpoczął prace jesienią 2014 roku, a w protokole ze 129. AGM z 28 lutego 2015 roku zapisano, że: „(...) celem reformy jest stworzenie dostępnej wersji Przepisów skierowanej do wszystkich oraz podniesienie zgodności ich rozumienia, interpretacji i stosowania”.

Reforma ma sprawić, że Przepisy będą odpowiednie dla nowoczesnego futbolu na wszystkich poziomach rozgrywek. Główne obszary zmian to:

- **Przejrystsza struktura** – Przepisy i Interpretacje Przepisów zostały połączone i wszystkie informacje są teraz w jednym miejscu.
- **Zrewidowane nazwy Artykułów** – niektóre nazwy zostały zmienione, w celu dopasowania ich nazwy do zawartości, np. Artykuł 6: „Sędziowie asystenci” został zmieniony na „Pozostali sędziowie”, pozwalając na włączenie do tego Artykułu sędziego technicznego, dodatkowych sędziów asystentów itd.
- **Język angielski i frazeologia** – usunięto niepotrzebne słowa i doprowadzono do większej konsekwencji w użyciu słów oraz związków frazeologicznych, tym samym doprowadzając do tego, że Przepisy stają się czytelniejsze. Dodatkowo ułatwi to przekłady Przepisów, zmniejszy dwuznaczności i nieporozumienia. Sprzeczności i niepotrzebne powtórzenia zostały usunięte. W Przepisach występują formy bezosobowe, tym samym odzwierciedlając ważną rolę, jaką odgrywają sędzie w piłce nożnej.
- **Zrewidowana zawartość** – niektóre zmiany dostosowują Przepisy do realiów nowoczesnego futbolu, np. zwiększona liczba wymian.

Dodano dwie ważne „nowe” sekcje:

- **Wyjaśnienie zmian w Przepisach** – ta sekcja przedstawia „stare” i „nowe” zapisy Przepisów oraz wyjaśnienie każdej zmiany.
- **Słowniczek** – jest to lista definicji ważnych słów/zwrotów, które czasami są źle rozumiane lub trudne do przełożenia.

IFAB stoi na stanowisku, że obecna korekta Przepisów stworzyła dostępną i łatwą do zrozumienia przez wszystkich publikację. To powinno doprowadzić do zwiększenia konsekwencji pod względem zrozumienia, interpretacji i stosowania Przepisów. Tym samym powinno to doprowadzić do mniejszej liczby niezgodności i kontrowersji, wynikających z przeciwstawnych interpretacji.

IFAB chciałoby wyrazić ogromne wyrazy uznania i podziękowania za pracę przy korektach dokonane przez Podkomitet Techniczny w składzie:

- David Elleray (Lider projektu, IFAB)
- Neale Barry (Angielski Związek Piłki Nożnej)
- Jean-Paul Brigger (FIFA)
- Massimo Busacca (FIFA)
- William Campbell (Irlandzki Związek Piłki Nożnej)
- Ray Ellingham (Walijski Związek Piłki Nożnej)
- John Fleming (Szkocki Związek Piłki Nożnej)
- Fernando Tresaco Gracia (FIFA)

Uwagi dotyczące Przepisów Gry

Modyfikacje

Dopuszczalna jest modyfikacja Przepisów Gry przez związki narodowe dla meczów: zawodników w wieku poniżej 16 lat, kobiet, oldbojów (powyżej 35 lat) oraz zawodników niepełnosprawnych, przy założeniu, że pryncypia niniejszych Przepisów zostaną zachowane.

Zezwala się na modyfikacje każdego z, lub wszystkich, poniższych elementów:

- wymiarów pola gry,
- wielkości i wagi piłki oraz materiału, z jakiego jest wykonana,
- odległości pomiędzy słupkami bramkowymi oraz wysokości poprzeczki od podłoża,
- czasu trwania okresów gry,
- wymian zawodników.

Dalsze modyfikacje są dozwolone jedynie za zgodą IFAB.

Oficjalne języki

IFAB publikuje Przepisy Gry w czterech językach: angielskim, francuskim, niemieckim i hiszpańskim. W przypadku rozbieżności w użytym słownictwie obowiązującym jest tekst angielski.

Objaśnienie

Główne zmiany w Przepisach zostały podkreślone.

IFAB®

Przepisy Gry

2016/17

Artykuł

01

Pole gry

1. Nawierzchnia pola gry

Pole gry musi być w całości naturalne lub, jeżeli regulamin rozgrywek na to zezwala, w całości sztuczne, z wyjątkiem przypadków, w których regulamin rozgrywek zezwala na połączenie nawierzchni sztucznej i naturalnych materiałów (system hybrydowy).

Sztuczna nawierzchnia pola gry musi być koloru zielonego.

W przypadku meczów reprezentacji krajowych, rozgrywanych pod auspicjami FIFA, jak i meczów w ramach międzynarodowych rozgrywek klubowych, zastosowane nawierzchnie sztuczne muszą być zgodne z Wymogami Jakościowymi dla Nawierzchni Piłkarskich FIFA lub Międzynarodowymi Standardami – chyba że odstępstwa zostaną zaakceptowane przez IFAB.

2. Oznaczenia pola gry

Pole gry musi mieć kształt prostokąta i być oznaczone ciągłymi liniami, które nie mogą stanowić zagrożenia. Linie te należą do powierzchni, których są granicami.

Tylko linie ujęte w Artykule 1 mogą zostać wytyczone na polu gry.

Dwie dłuższe linie ograniczające pole gry nazywane są liniami bocznymi. Dwie krótsze nazywane są liniami bramkowymi.

Pole gry jest podzielone na dwie połowy linią środkową, wyznaczoną w połowie długości dwóch linii bocznych.

Punkt środkowy pola gry wyznaczony jest w połowie linii środkowej.
Z punktu środkowego wyznacza się okrąg o promieniu 9,15 m (10 jardów).

Na zewnątrz pola gry może być wykonane oznaczenie, pod kątem prostym do linii bramkowej oraz linii bocznej, w odległości 9,15 m (10 jardów) od pola różnego.

Wszystkie linie muszą być tej samej szerokości, jednak nie większej niż 12 cm (5 cali). Linie bramkowe muszą być tej samej szerokości, co głębokość słupków bramkowych i poprzeczki.

Na boiskach ze sztuczną nawierzchnią dopuszczalne są także inne linie, pod warunkiem, że są one w innym kolorze i dają się jednoznacznie odróżnić od linii wykorzystywanych do meczów piłki nożnej.

Zawodnik, który dokona niedozwolonych znaków na polu gry, musi zostać napomniany za niesportowe zachowanie. Jeżeli sędzia zauważy, że takie oznaczenia dokonywane są w czasie, gdy piłka jest w grze, musi napomnieć winnego zawodnika w najbliższej przerwie w grze.

3. Wymiary pola gry

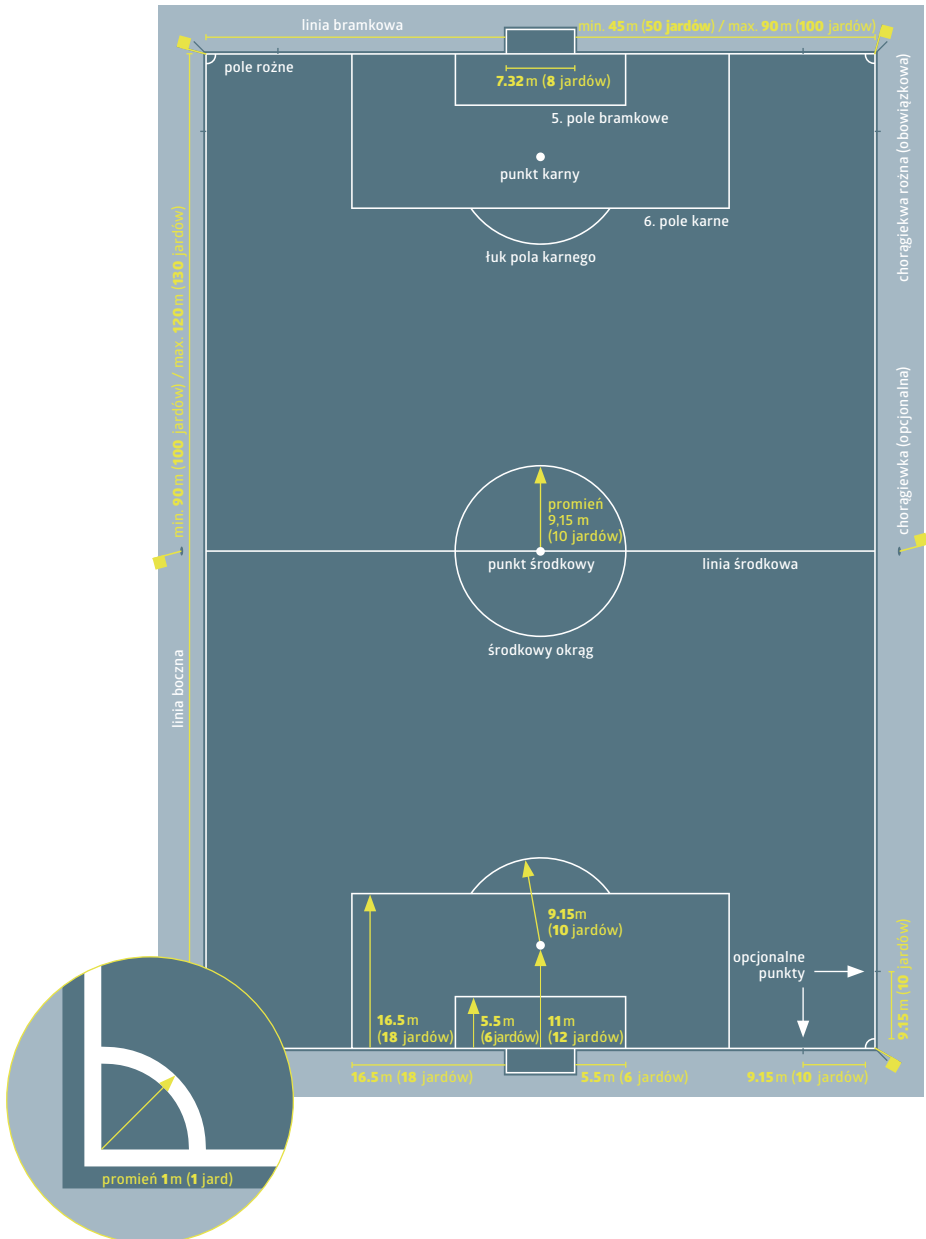
Długość linii bocznej musi być większa niż długość linii bramkowej.

• Długość (linia boczna):	• Szerokość (linia bramkowa):
minimum 90 m (100 jardów)	minimum 45 m (50 jardów)
maksimum 120 m (130 jardów)	maksimum 90 m (100 jardów)

4. Wymiary pola gry – Zawody międzynarodowe

• Długość (linia boczna):	• Szerokość (linia bramkowa):
minimum 100 m (100 jardów)	minimum 64 m (70 jardów)
maksimum 110 m (120 jardów)	maksimum 75 m (80 jardów)

Organizator rozgrywek może określać długość linii bramkowych oraz bocznych w zakresie wymiarów, które podane są powyżej.

5. Pole bramkowe

Dwie linie wytycza się pod kątem prostym do linii bramkowej, w odległości 5,5 m (6 jardów) od wewnętrznej strony każdego słupka bramkowego. Te linie rozciągają się w głąb pola gry na odległość 5,5 m (6 jardów) i ich końce połączone są linią równoległą do linii bramkowej. Powierzchnia ograniczona tymi liniami i linią bramkową jest polem bramkowym.

6. Pole karne

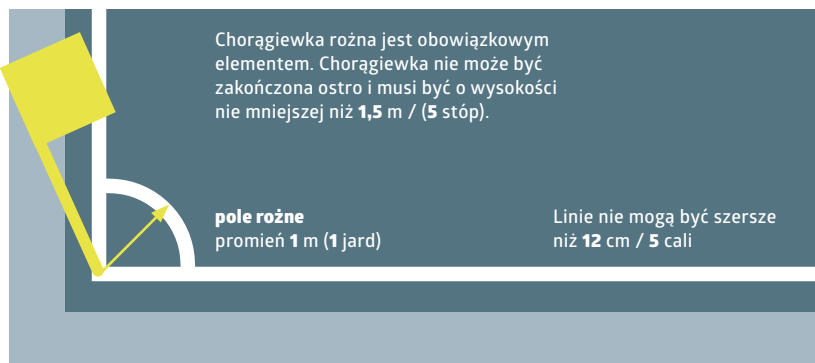
Dwie linie wytycza się pod kątem prostym do linii bramkowej, w odległości 16,5 m (18 jardów) od wewnętrznej strony każdego słupka bramkowego. Te linie rozciągają się w głąb pola gry na odległość 16,5 m (18 jardów) i ich końce połączone są linią równoległą do linii bramkowej. Powierzchnia ograniczona tymi liniami i linią bramkową jest polem karnym.

Wewnątrz każdego pola karnego wyznacza się punkt karny w odległości 11 m (12 jardów) od punktu środkowego, pomiędzy słupkami bramkowymi i w równej odległości od nich.

Łuk koła o promieniu 9,15 m (10 jardów), którego środkiem jest punkt karny, wyznacza się na zewnątrz każdego pola karnego.

7. Pole różne

Z punktu umieszczenia każdej chorągiewki różnej wyznacza się na polu gry łuk koła o promieniu 1 m (1 jard)

8. Chorągiewki

Chorągiewki nieostro zakończone i o wysokości nie mniejszej niż 1,5 m (5 stóp), muszą zostać umieszczone w każdym rogu pola gry.

Chorągiewki mogą być także umieszczone na przedłużeniu linii środkowej (poza polem gry), po obu stronach pola gry, nie bliżej jednak niż 1 m od linii bocznej.

9. Strefa techniczna

Strefa techniczna odnosi się do zawodów rozgrywanych na stadionach z wyznaczonym obszarem miejsc siedzących dla osób funkcyjnych i zawodników rezerwowych.

- Linia strefy technicznej przebiega w odległości 1 m (1 jarda) z każdej strony obszaru miejsc siedzących oraz w kierunku pola gry maksymalnie na odległość 1 m (1 jarda) od linii bocznej.
- Zaleca się, aby strefa techniczna była oznaczona.
- Liczba osób uprawnionych do zajmowania miejsc w strefie technicznej jest określana przez regulaminy rozgrywek.
- Osoby przebywające w strefie technicznej:
 - zostają zidentyfikowane przed rozpoczęciem zawodów, zgodnie z regulaminami rozgrywek,
 - muszą zachowywać się odpowiedzialnie,
 - muszą pozostawać w granicach strefy technicznej, z wyjątkiem szczególnych okoliczności, np. wejścia za zgodą sędziego masażysty lub lekarza na pole gry, by ocenić rozmiary kontuzji zawodnika.
- Tylko jedna osoba w danej chwili jest upoważniona do przekazywania wskazówek taktycznych ze strefy technicznej.

10. Bramki

Bramki muszą być umieszczone na środku każdej linii bramkowej.

Bramki składają się z dwóch pionowo ustawionych słupków w jednakowej odległości od chorągiewek rożnych i są połączone u góry poziomą poprzeczką. Słupki bramkowe i poprzeczki muszą być wykonane z dozwolonego materiału. Ich kształt musi być kwadratowy, prostokątny, okrągły lub eliptyczny i nie mogą one stanowić zagrożenia dla zawodników.

Odległość pomiędzy wewnętrznymi krawędziami słupków bramkowych wynosi 7,32 m (8 jardów), a odległość od dolnej krawędzi poprzeczki do podłoża wynosi 2,44 m (8 stóp).

Ustawienie słupków bramkowych w stosunku do linii bramkowej musi być zgodne ze szkicami.

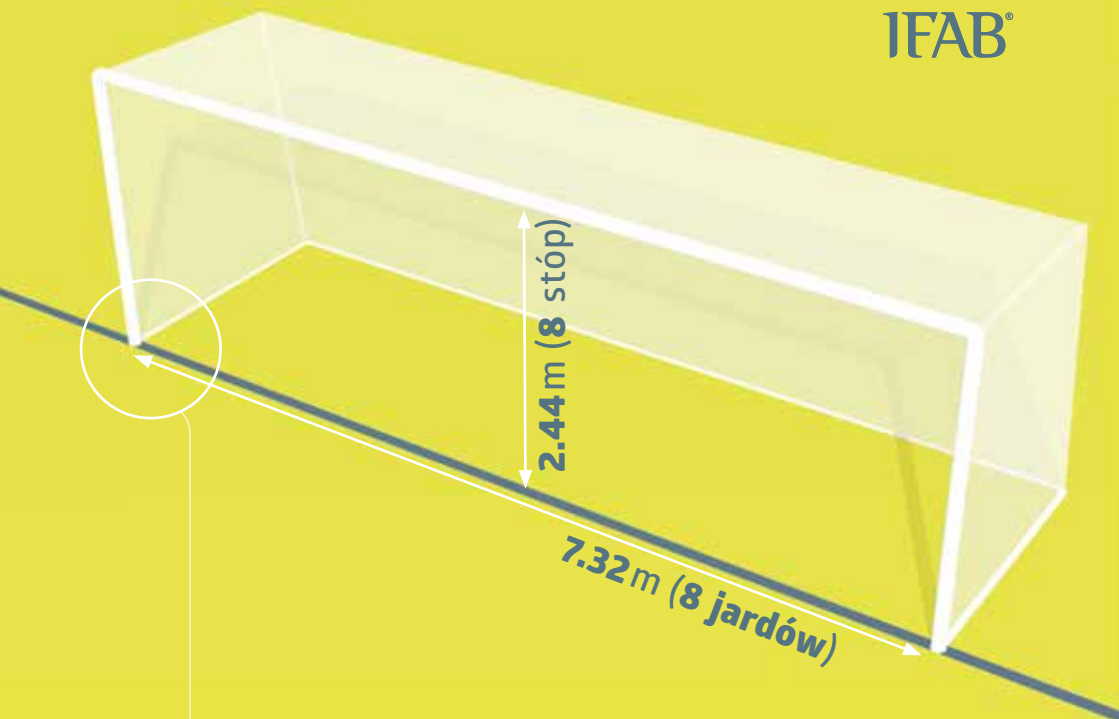
Słupki bramkowe i poprzeczka muszą być koloru białego. Słupki bramkowe i poprzeczka mają równą szerokość i równą głębokość, które nie mogą przekroczyć 12 cm (5 cali).

Jeżeli poprzeczka zostanie uszkodzona lub przemieści się, gra zostaje przerwana do czasu naprawienia poprzeczki lub jej zastąpienia (nową poprzeczką). Jeżeli naprawa nie jest możliwa, zawody należy zakończyć. Użycie liny lub innych elastycznych lub niebezpiecznych materiałów do zastąpienia poprzeczki jest niedozwolone. Przerwana gra zostaje wznowiona rzutem sędziowskim.

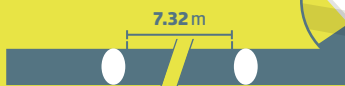
Siatki bramkowe mogą być umocowane do bramek i podłoża poza bramką, zakładając, że są one odpowiednio podparte i nie przeszkadzają bramkarzowi.

Względy bezpieczeństwa

Bramki (również bramki przenośne) muszą być pewnie przytwierdzone do podłoża.

Położenie słupków bramkowych w odniesieniu do linii bramkowej musi być zgodne z poniższymi grafikami.

11. System GLT (Goal Line Technology)

System GLT może być użyty w celu weryfikacji, czy bramka została zdobyta, by wesprzeć decyzję sędziego.

W razie użycia systemu GLT, dopuszcza się zastosowanie modyfikacji na słupkach i poprzeczce. Modyfikacje te muszą być zgodne z wymogami zawartymi w Programie Jakości FIFA dla Systemów GLT oraz z Przepisami Gry. Używanie systemu GLT musi znaleźć się w odpowiednim regulaminie rozgrywek.

Zasady zastosowania systemu GLT

GLT można zastosować wyłącznie na linii bramkowej w celu oceny, czy została zdobyta bramka.

Informacja, czy bramka została zdobyta, musi być natychmiastowa i automatycznie potwierdzona w ciągu jednej sekundy przez system GLT tylko do wiadomości sędziów (na zegarek sędziego – przez wibrację oraz komunikat na ekranie).

Wymogi i specyfikacja dla systemu GLT

W przypadku zastosowania systemu GLT w rozgrywkach mistrzowskich organizator rozgrywek musi dopilnować, aby system uzyskał jeden z następujących certyfikatów:

- FIFA Quality PRO
- FIFA Quality
- IMS - INTERNATIONAL MATCH STANDARD

Niezależny instytut musi zweryfikować dokładność i funkcjonalność różnych technologii dostarczanych do systemów zgodnie z Wytycznymi Testowania. W sytuacji, gdy technologia nie spełnia wymagań zgodnych z Wytycznymi Testowania, sędziemu nie wolno korzystać z systemu GLT, a informację musi zgłosić do odpowiednich władz.

W przypadku zastosowania systemu GLT, sędzia zobowiązany jest do sprawdzenia funkcjonalności systemu przed zawodami. Takie testy muszą być ujęte w Programie Jakości FIFA dla Systemu GLT – Wytyczne Testowania.

12. Reklama

Żaden rodzaj reklamy, stałej lub świetlnej, nie może być umieszczany na polu gry, siatkach bramkowych i powierzchniach ograniczonych siatkami bramkowymi, w obrębie strefy technicznej lub w odległości od 1 metra (1 jarda) od linii ograniczającej pole gry. Zakaz obowiązuje od momentu, gdy drużyny wchodzą na pole gry, aż do opuszczenia przez nie pola gry na przerwę i od czasu, gdy powracają na pole gry, aż do zakończenia zawodów. Również żadnego rodzaju materiały reklamowe nie mogą być umieszczane na bramkach, siatkach bramkowych, drzewcach chorągiewek i ich flagach. Żadne dodatkowe wyposażenie (kamery, mikrofony, itp.) nie może być mocowane do wyposażenia pola gry.

Pionowe reklamy muszą być umieszczone co najmniej:

- w odległości 1 metra (1 jarda) od linii bocznych pola gry,
- w tej samej odległości od linii bramkowej jak głębokość siatki bramkowej,
- w odległości 1 metra (1 jarda) od siatki bramkowej.

13. Logo i emblematy

Reprodukcja, zarówno stała jak i świetlna, przedstawiająca logo lub emblematy FIFA, federacji kontynentalnych, związków narodowych, organizatorów rozgrywek, klubów lub innych organizacji jest zabroniona podczas trwania gry: na polu gry, siatkach bramkowych i powierzchniach przez nie ograniczonych, na bramkach, drzewcach chorągiewek. Są dozwolone na flagach umocowanych na drzewcach.

Artykuł

02

Piłka

1. Właściwości i wymiary piłki

Wszystkie piłki muszą być:

- kuliste,
- wykonane ze stosownego materiału,
- o obwodzie nie większym niż 70 cm (28 cali) i nie mniejszym niż 68 cm (27 cali),
- o wadze nie przekraczającej 450 g (16 uncji) i nie mniejszej niż 410 g (14 uncji) w momencie rozpoczęcia zawodów,
- napompowane tak, by ciśnienie wynosiło od 0,6 do 1,1 atmosfery (600-1100 g/cm²), mierzone w odniesieniu do poziomu morza (8,5 funta/cm² – 15,6 funta/cm²).

Wszystkie piłki używane w meczach rozgrywanych w oficjalnych rozgrywkach organizowanych pod auspicjami FIFA lub federacji kontynentalnych muszą posiadać jedno z poniższych oznaczeń:

- FIFA Quality PRO

- FIFA Quality

- IMS - INTERNATIONAL MATCH STANDARD

Piłki posiadające wcześniejsze znaki jakości, takie jak „FIFA Approved”, „FIFA Inspected” czy „International Match Standard” mogą być używane w wyżej określonych rozgrywkach do 31 lipca 2017 roku.

Takie logo na piłce oznacza, że była ona oficjalnie testowana i spełnia ściśle określone wymogi techniczne, różne dla każdego z tych logo, które wykraczają poza minimalne wymogi wymienione w Artykule 2 i muszą być zatwierdzone przez IFAB. Instytucje przeprowadzające rzeczony testy, muszą zostać zaakceptowane przez FIFA.

W przypadku zastosowania systemu GLT, piłki posiadające wbudowane elementy składowe systemu muszą posiadać jedno z wyżej wymienionych oznaczeń jakości.

Narodowe związki mogą również wymagać używania piłek noszących jedno z tych trzech oznaczeń.

2. Zmiana piłki niezdatnej do gry

Jeżeli piłka stanie się niezdatna do gry:

- grę należy przerwać i
- wznowić ją, po dostarczeniu piłki zdatnej do gry, rzutem sędziowskim w miejscu, gdzie poprzednia piłka stała się niezdatna do gry.

Jeżeli piłka stanie się niezdatna do gry podczas rozpoczęcia gry, rzutu od bramki, rzutu różnego, rzutu wolnego, rzutu karnego czy wrzutu, to takie wznowienie gry się powtarza.

Jeżeli piłka stanie się niezdatna do gry podczas wykonywania rzutu karnego lub podczas wykonywania serii rzutów z punktu karnego, w czasie gdy została zagrana do przodu i zanim dotknie ją jakiegokolwiek zawodnika, słupka lub poprzeczki, rzut karny powtarza się.

Piłka nie może być zmieniona podczas trwania zawodów bez zgody sędziego.

3. Dodatkowe piłki

Dodatkowe piłki, odpowiadające wymogom Artykułu 2, mogą być rozmieszczane wokół pola gry, a ich wprowadzanie do gry odbywa się pod kontrolą sędziego.

IFAB®

Artykuł

03

Zawodnicy

1. Liczba zawodników

W zawodach biorą udział dwie drużyny; każda składa się z nie więcej niż 11 zawodników, z których jeden jest bramkarzem. Zawody nie mogą być rozpoczęte lub kontynuowane, jeśli choć jedna z drużyn ma w swoim składzie mniej niż siedmiu zawodników.

Jeżeli drużyna liczy mniej niż siedmiu zawodników z powodu rozmyślnego opuszczenia pola gry przez jednego lub kilku zawodników, sędzia nie ma obowiązku przerywać gry natychmiast, stosując korzyść. Podczas najbliższej przerwy w grze sędzia musi zakończyć zawody, jeżeli w drużynie nie będzie minimalnej liczby siedmiu zawodników.

Jeżeli regulaminy rozgrywek określają, że wszyscy zawodnicy i zawodnicy rezerwowi muszą zostać zgłoszeni przed rozpoczęciem gry, a drużyna rozpoczyna grę z mniejszą liczbą zawodników niż 11, skład drużyny może być uzupełniony do 11 zawodników jedynie zawodnikami, którzy są wpisani do podstawowego składu w protokole z zawodów.

2. Liczba wymian zawodników

Oficjalne rozgrywki

Maksymalnie trzech wymian zawodników można dokonać w każdych zawodach odbywających się w ramach oficjalnych rozgrywek organizowanych pod auspicjami FIFA, federacji kontynentalnych czy związków narodowych.

Regulaminy rozgrywek muszą określać, ilu zawodników rezerwowych można desygnować – od trzech do maksimum dwunastu.

Inne zawody

W międzypaństwowych meczach seniorów (reprezentacje „A”) można dokonać maksymalnie sześciu wymian zawodników.

We wszystkich innych zawodach można dokonać większej liczby wymian, zakładając, że:

- zainteresowane drużyny osiągnęły porozumienie co do maksymalnej liczby wymian zawodników,
- o powyższym porozumieniu sędzia został poinformowany przed rozpoczęciem zawodów.

Jeżeli sędzia nie został poinformowany o porozumieniu drużyn lub jeżeli drużyny nie osiągnęły porozumienia przed rozpoczęciem zawodów, zezwala się na wymianę nie więcej niż sześciu zawodników.

Wymiany powrotne

Stosowanie wymian powrotnych dozwolone jest wyłącznie w najniższych klasach rozgrywkowych (grassroots/rekreacyjne) za zgodą odpowiedniego związku narodowego.

3. Procedura wymiany

Nazwiska zawodników rezerwowych muszą być podane sędziemu przed rozpoczęciem zawodów. Zawodnicy rezerwowi, których nazwiska nie zostały podane przed zawodami, nie mogą wziąć udziału w zawodach.

Przy wymianie zawodnika na zawodnika rezerwowego przestrzegane muszą być następujące warunki:

- sędzia musi być poinformowany przed dokonaniem zamierzonej wymiany,
- zawodnik wymieniany po otrzymaniu zgody od sędziego opuszcza pole gry, chyba że już się poza nim znalazł,
- zawodnik wymieniany nie musi opuszczać pola gry przy linii środkowej i nie bierze dalszego udziału w zawodach (poza rozgrywkami, w których zezwala się na wymiany powrotne),
- jeżeli zawodnik, który ma zostać wymieniony, odmawia zejścia z pola gry, sędzia przerywa procedurę wymiany i wznawia grę.

Zawodnik rezerwowego wchodzi na pole gry, tylko:

- podczas przerwy w grze,
- na wysokości linii środkowej,
- po tym, jak zawodnik wymieniany opuścił już pole gry,
- po otrzymaniu sygnału od sędziego.

Wymiana zawodników została dokonana z momentem wejścia zawodnika rezerwowego na pole gry. Od tego momentu zawodnik rezerwowego staje się zawodnikiem, a zawodnik, którego on wymienił, staje się zawodnikiem wymienionym.

Zawodnik rezerwowego może wznowić grę w każdy przewidziany przez Przepisy Gry sposób, ale musi wcześniej wejść na pole gry.

Jeżeli wymiana dokonywana jest podczas przerwy między pierwszą a drugą połową lub przed dogrywką, procedura musi zostać zakończona przed rozpoczęciem gry.

Wszyscy zawodnicy wymienieni i rezerwowi podlegają władzy sędziego, bez względu na to, czy wezmą udział w grze.

4. Zamiana bramkarza

Każdy zawodnik drużyny może zamienić się funkcją z bramkarzem, jeśli:

- sędzia został poinformowany przed dokonaniem zamiany,
- zamiana została dokonana podczas przerwy w grze.

5. Naruszenia Przepisów i sankcje karne

Jeżeli zgłoszony zawodnik rezerwowego rozpoczyna grę zamiast zgłoszonego zawodnika od początku meczu i sędzia nie został poinformowany o tej zmianie:

- sędzia zezwala zgłoszonemu zawodnikowi rezerwowemu, aby kontynuował grę,
- nie są podejmowane sankcje dyscyplinarne w stosunku do zgłoszonego zawodnika rezerwowego,
- zgłoszony zawodnik staje się zgłoszonym zawodnikiem rezerwowym,
- liczba dozwolonych wymian nie ulega pomniejszeniu,
- sędzia informuje o incydencie odpowiednie władze.

Jeżeli zawodnik w czasie trwania gry zamienia się funkcją z bramkarzem bez zgody sędziego:

- sędzia zezwala na kontynuowanie gry,
- obu zawodnikom udziela napomnienia w najbliższej przerwie w grze.

W przypadku każdego innego naruszenia przepisów tego Artykułu:

- przewinający zawodnicy są napominani,
- grę należy wznowić rzutem wolnym pośrednim z miejsca, gdzie znajdowała się piłka w chwili przerwania gry.

6. Zawodnicy i zawodnicy rezerwowi wykluczeni z gry

Zawodnik, który został wykluczony:

- przed oddaniem sędziemu protokołu – nie może zostać wpisany do tego protokołu, bez względu na to, jaką funkcję miałby pełnić,
- po oddaniem sędziemu protokołu i przed rozpoczęciem meczu – może zostać zastąpiony w podstawowym składzie przez zgłoszonego zawodnika rezerwowego. W jego miejsce nie można dopisać nowego zawodnika rezerwowego. Liczba wymian, do której jest uprawniona drużyna, nie zostaje pomniejszona,
- po rozpoczęciu zawodów – nie może zostać zastąpiony.

Zgłoszony zawodnik rezerwowy, który został wykluczony z gry zarówno przed, jak i po rozpoczęciu zawodów, nie może być zastąpiony.

7. Dodatkowe osoby na polu gry

Trener i inne osoby towarzyszące, wpisane do protokołu (z wyjątkiem zawodników oraz zawodników rezerwowych), są traktowani jako osoby funkcyjne. Każda osoba niewpisana w protokole jako zawodnik, zawodnik rezerwowy lub osoba funkcyjna, jest osobą niepożądaną.

Jeżeli osoba funkcyjna, zawodnik rezerwowy, zawodnik wymieniony, zawodnik wykluczony lub osoba niepożądana wejdzie na pole gry, sędzia musi:

- przerwać grę tylko jeżeli osoba taka wpływa na przebieg gry,

- nakazać usunięcie takiej osoby w najbliższej przerwie w grze,
- zastosować odpowiednie sankcje dyscyplinarne.

Jeżeli gra została przerwana, a osobą, która wpływała na przebieg gry była:

- osoba funkcyjna, zawodnik rezerwowo, wymieniony lub wykluczony – sędzia wznowi grę rzutem wolnym bezpośrednim lub rzutem karnym,
- osoba niepożądana – sędzia wznowi grę rzutem sędziowskim.

Jeżeli piłka zmierza w kierunku bramki, a działanie takiej osoby nie ma wpływu na możliwość zagrania piłki przez zawodnika drużyny broniącej, to taka bramka jest uznana, jeżeli piłka wpadnie do bramki (nawet jeżeli piłka została zagrana przez osobę, która weszła na pole gry), chyba że piłka wpadła do bramki drużyny przeciwnej, niż osoba, która weszła na pole gry.

8. Zawodnik poza polem gry

Jeżeli zawodnik za zgodą sędziego opuścił pole gry, a następnie na nie powrócił bez zgody sędziego, sędzia musi:

- przerwać grę – jednak nie natychmiast, jeżeli zawodnik ten nie przeszkadza w grze, względnie jeżeli istnieje możliwość zastosowania korzyści,
- udzielić napomnienia zawodnikowi z powodu jego wejścia na pole gry bez zgody sędziego,
- nakazać zawodnikowi opuszczenie pola gry.

Jeżeli sędzia przerwał grę, wznawia ją:

- rzutem wolnym pośrednim z miejsca, gdzie znajdowała się piłka w momencie przerwania gry, lub
- zgodnie z Artykułem 12 – w przypadku naruszenia tego artykułu przez tego zawodnika.

Jeżeli zawodnik biorący udział w grze przekroczy linie otaczające pole gry w ramach toczącej się akcji, to takie opuszczenie pola gry nie jest traktowane jako złamanie Przepisów.

9. Bramka zdobyta i dodatkowe osoby na polu gry

Jeżeli po zdobyciu bramki sędzia stwierdzi, że w chwili jej zdobycia na polu gry znajdowała się dodatkowa osoba, a gra nie została wznowiona:

- to sędzia nie uznaje bramki, jeżeli dodatkową osobą był:
 - zawodnik, zawodnik rezerwowego, zawodnik wymieniony, zawodnik wykluczony, względnie osoba funkcyjna drużyny, która zdobyła bramkę,
 - osoba niepożądana i przeszkadzała ona w grze, chyba że bramka została zdobyta w sposób opisany w sekcji „Dodatkowe osoby na polu gry”.

Gra jest wznowiona rzutem od bramki, rzutem różnym lub rzutem sędziowskim.

- to sędzia uznaje bramkę, gdy dodatkową osobą był:
 - zawodnik, zawodnik rezerwowego, zawodnik wymieniony, zawodnik wykluczony, względnie osoba funkcyjna drużyny, która straciła bramkę,
 - osoba niepożądana, która nie przeszkadzała w grze.

We wszystkich powyższych przypadkach, sędzia musi nakazać usunięcie dodatkowej osoby z pola gry.

Jeżeli po zdobyciu bramki i po wznowieniu gry, sędzia stwierdzi, że na polu gry znajdowała się dodatkowa osoba w chwili zdobycia bramki, to bramka taka nie może zostać nieuznana. Jeżeli osoba dodatkowa nadal przebywa na polu gry, sędzia musi:

- przerwać grę,
- nakazać usunięcie dodatkowej osoby,
- grę wznowić rzutem sędziowskim lub rzutem wolnym, stosownie do sytuacji.

Sędzia musi zgłosić incydent do odpowiednich władz.

10. Kapitan drużyny

Kapitan drużyny nie posiada specjalnego statusu i przywilejów, jednak ponosi w pewnym stopniu odpowiedzialność za zachowanie swojego zespołu.

IFAB®

Artykuł

04

Ubiór zawodników

1. Względy bezpieczeństwa

Zawodnik nie może używać ubioru lub nosić czegokolwiek, co byłoby niebezpieczne.

Jakakolwiek biżuteria (naszyjniki, obrączki, bransoletki, kolczyki, skórzane lub gumowe opaski itp.) jest zakazana i musi zostać usunięta. Zakrywanie biżuterii taśmą jest niedozwolone.

Zawodnicy podlegają sprawdzeniu przed meczem, a zawodnicy rezerwowi przed ich wejściem na pole gry. Jeżeli sędzia stwierdzi, że zawodnik na boisku ma na sobie niewłaściwy/niebezpieczny ubiór lub biżuterię, sędzia musi nakazać zawodnikowi:

- usunięcie niedozwolonego wyposażenia,
- opuszczenie pola gry w najbliższej przerwie w grze, jeżeli zawodnik nie jest w stanie lub nie wykazuje chęci do wykonania polecenia.

Zawodnik, który odmawia wykonania polecenia, względnie ponownie nosi niedozwolony przedmiot, musi zostać napomniany.

2. Podstawowy ubiór

Do obowiązkowego ubioru zawodnika należą następujące oddzielne części:

- koszulka z rękawami,
- spodenki,
- skarpety – taśma lub jakikolwiek inny materiał użyty na zewnątrz skarpet, musi być w tym samym kolorze, co część skarpet, do której został zastosowany lub którą zakrywa,
- ochraniacze goleni – muszą być sporządzone z odpowiedniego materiału, stanowiącego odpowiedni stopień ochrony i muszą być zakryte przez skarpety,
- obuwie.

Bramkarze mogą mieć na sobie spodnie dresowe.

Zawodnik, który przypadkowo zgubił but lub ochraniacz, musi założyć ten element jak najszybciej to możliwe, jednak nie później niż w najbliższej przerwie w grze. Jeżeli przed tym zawodnik taki zagra piłkę i/lub zdobędzie bramkę, to taka bramka zostaje uznana.

3. Kolory

- Obie drużyny muszą mieć kolory strojów odróżniające się od siebie oraz sędziów.
- Bramkarze muszą mieć kolory strojów odróżniające ich od pozostałych zawodników oraz sędziów.
- Jeżeli bluzy obu bramkarzy są tego samego koloru, i żaden z nich nie posiada bluzy w innym kolorze, sędzia zezwala na rozpoczęcie zawodów.

Bielizna noszona pod koszulką/bluzą musi być tego samego koloru, co główny kolor rękawka koszulki lub bluzy piłkarskiej. Podspodenki muszą być tego samego koloru, co główny kolor spodenek lub kolor, w jakim są końcówki nogawek spodenek – zawodnicy z jednej drużyny muszą nosić ten sam kolor podspodenek.

4. Inne elementy wyposażenia

Bezpieczne przedmioty ochronne, takie jak ochraniacze głowy, maski na twarz, ochraniacze kolan i łokci, wykonane z odpowiednich miękkich i lekkich materiałów, są dozwolone; podobnie czapeczki używane przez bramkarzy czy okulary przystosowane do uprawiania sportu.

Gdy zawodnik nosi nakrycie głowy:

- musi być ono czarne lub jego przeważający kolor musi być taki sam jak kolor koszulki (zakładając, że zawodnicy tej samej drużyny noszą nakrycia w takim samym kolorze),
- musi ono być w zgodzie z profesjonalnym wyglądem sprzętu zawodników,
- nie może ono być przyłączone do koszulki,
- nie może ono stanowić zagrożenia dla zawodnika noszącego dane nakrycie, ani dla żadnego innego zawodnika (np. nie może posiadać elementu otwierającego/zamykającego wokół szyi),
- nie może posiadać żadnego elementu wystającego ponad powierzchnię nakrycia (sterczące elementy).

Używanie systemu komunikacji elektronicznej pomiędzy zawodnikami (także zawodnikami rezerwowymi, wymienionymi i wykluczonymi) a osobami funkcyjnymi jest niedozwolone.

W zawodach, w których używa się elektroniczny system analizujący występ zawodników (EPTS) (za zgodą właściwego związku narodowego/organizatora rozgrywek):

- nie może on stanowić zagrożenia,
- informacje i dane otrzymywane z tych systemów nie mogą być odczytywane lub wykorzystywane w strefach technicznych podczas trwania zawodów.

Na ubiorze nie mogą znajdować się żadne treści o charakterze politycznym, religijnym, osobistym lub oświadczenia czy ilustracje. Zawodnikom nie wolno odsłaniać bielizny, na której znajdują się treści polityczne, religijne, osobiste, slogany, oświadczenia, ilustracje lub treści reklamowe inne niż logo producenta. Za złamanie powyższych przepisów przez zawodnika i/lub drużynę, zostaną nałożone sankcje przez organizatora rozgrywek, związek narodowy lub przez FIFA.

5. Naruszenie Przepisów i sankcje karne

Za jakiegokolwiek naruszenie przepisów tego Artykułu gra nie musi być przerwana, a zawodnik:

- zostaje poinstruowany przez sędziego o konieczności opuszczenia pola gry w celu poprawy ubioru,
- opuszcza pole gry podczas najbliższej przerwy w grze, chyba że do tego czasu poprawił ubiór.

Zawodnik, który opuścił pole gry w celu poprawy lub zmiany ubioru musi:

- mieć sprawdzony sprzęt przez jednego z sędziów przed otrzymaniem zgody na powrót na pole gry,
- powrócić na pole gry tylko za zgodą sędziego głównego która może być wydana również gdy toczy się gra.

Zawodnik, który wchodzi na pole gry bez zgody sędziego musi być napomniany. Jeżeli gra została przerwana w celu udzielenia napomnienia, gra jest wznawiana rzutem wolnym pośrednim z miejsca, gdzie znajdowała się piłka w chwili przerwania gry.

Artykuł

05

Sędzia

1. Władza sędziego

Każde zawody są prowadzone przez sędziego, który ma pełną władzę egzekwowania uprawnień nadanych mu przez Przepisy Gry w związku z meczem, na który został wyznaczony.

2. Decyzje

Decyzje podejmowane przez sędziego, będą podejmowane na najwyższym poziomie zgodnie z Przepisami Gry i „duchem gry” i będą opierały się na obiektywnej ocenie w celu podjęcia odpowiednich kroków w ramach Przepisów Gry.

Decyzje podejmowane przez sędziego dotyczące oceny faktów związanych z grą, włącznie z uznaniem lub nieuznaniem bramki oraz rezultatem zawodów są ostateczne.

Sędzia nie może zmienić swojej decyzji wtedy, gdy sam uzna ją za niewłaściwą, względnie na sugestię innego z pozostałych sędziów, jeśli gra została już wznowiona lub sędzia zakończył pierwszą lub drugą połowę (dotyczy to również dogrywki) i opuścił pole gry lub zakończył zawody.

Jeżeli sędzia z jakiegokolwiek powodu chwilowo nie może pełnić swojej funkcji, gra może być kontynuowana pod kontrolą pozostałych sędziów do najbliższej przerwy w grze.

3. Uprawnienia i obowiązki

Sędzia:

- egzekwuje zapisy Przepisów Gry,
- prowadzi zawody, współpracując z pozostałymi sędziami,
- mierzy czas gry, sporządza notatki z przebiegu zawodów i dostarcza

właściwym władzom sprawozdanie z zawodów, które zawiera informacje o nałożonych sankcjach dyscyplinarnych oraz innych incydentach, które miały miejsce przed, w trakcie trwania lub po zawodach,

- nadzoruje i/lub decyduje, jak gra zostanie wznowiona po jej przerwaniu.

Korzyść

- nie przerywa gry, gdy drużyna, której przeciwnicy naruszyli Przepisy lub popełnili przewinienie, odniesie korzyść z takiego rozstrzygnięcia, i ukarze pierwotne przewinienie/naruszenie Przepisów, jeżeli przewidywana korzyść nie rozwinie się w ciągu kilku sekund.

Sankcje dyscyplinarne

- karze za cięższe przewinienie w odniesieniu do sankcji, wznowienia gry, dotkliwości ataku fizycznego oraz taktycznych konsekwencji, gdy dochodzi do więcej niż jednego przewinienia w tym samym czasie,
- stosuje sankcje karne wobec zawodników winnych popełnienia przewinienia karanego napomnieniem lub wykluczeniem z gry,
- ma władzę do podejmowania sankcji dyscyplinarnych od momentu wejścia na pole gry na przedmeczowe sprawdzanie boiska, aż do czasu opuszczenia pola gry po zakończeniu zawodów (włącznie z rzutami z punktu karnego). Jeżeli przed wejściem na pole gry, przed rozpoczęciem zawodów, zawodnik popełni przewinienie karane wykluczeniem, sędzia ma władzę, żeby nie dopuścić winnego zawodnika do gry (patrz Artykuł 3.6); sędzia zgłosi niewłaściwe postępowanie,
- ma władzę pokazywania żółtych i czerwonych kartek od momentu wejścia na pole gry przed rozpoczęciem zawodów, a także do końca zawodów, włączając to okres przerwy między połowami, dogrywkę i serię rzutów z punktu karnego.
- stosuje sankcje wobec osób funkcyjnych, które nie potrafią zachowywać się w sposób odpowiedzialny i może usunąć je z pola gry oraz jego bezpośredniego otoczenia,
- korzysta z pomocy pozostałych sędziów dotyczącej zdarzeń, których nie widział.

Kontuzje

- nie przerywa gry aż do momentu, gdy piłka jest poza grą, jeżeli zawodnik doznał lekkiej kontuzji,

- przerywa grę, jeżeli zawodnik uległ poważnej kontuzji i zapewnia jego zniesienie z pola gry. Udzielanie kontuzjowanemu zawodnikowi pomocy na polu gry jest niedozwolone i może on powrócić na pole gry dopiero po jej wznowieniu. Jeżeli piłka jest w grze, zawodnik może powrócić na pole gry, jedynie przekraczając linię boczną. Natomiast podczas przerwy w grze, zawodnik ten może powrócić na pole gry zza którejkolwiek linii ograniczającej pole gry. Wyjątki od powyższych zasad dotyczą jedynie przypadków, gdy:
 - kontuzjowany jest bramkarz,
 - bramkarz i zawodnik z pola zderzą się ze sobą i potrzebują pomocy,
 - zawodnicy tej samej drużyny zderzą się i potrzebują pomocy,
 - doszło do ciężkiej kontuzji,
 - jeżeli zawodnik doznał kontuzji na skutek fizycznego ataku, za który przeciwnik został napomniany lub wykluczony (np. faul wykonany w sposób nierozważny lub z użyciem nieproporcjonalnej siły), zakładając, że ocena kontuzji/udzielanie pomocy, zostaną zakończone szybko.
- pilnuje, by zawodnik z krwawiącą raną opuścił pole gry. Sędzia da przyzwalający sygnał na jego powrót dopiero, gdy będzie pewny, że krwawienie zostało zatamowane, a zawodnik nie ma na sobie zakrwawionego ubioru,
- jeżeli sędzia zezwolił na wejście na pole gry służb medycznych i/lub noszowych, musi opuścić je kontuzjowany zawodnik – na noszach lub o własnych siłach. Jeżeli zawodnik nie podporządkuje się zarządzeniu sędziego, musi być napomniany za niesportowe zachowanie,
- jeżeli sędzia zdecydował o udzieleniu kary indywidualnej zawodnikowi kontuzjowanemu, który musi opuścić pole gry dla otrzymania pomocy, sędzia musi stosowną karę udzielić, zanim zawodnik ten opuści pole gry,
- jeżeli gra nie została przerwana z innego powodu lub kontuzja nie powstała w wyniku naruszenia Przepisów Gry, przerwana gra musi być wznowiona rzutem sędziowskim.

Ingerencja z zewnątrz

- przerywa, wstrzymuje lub kończy zawody ze względu na naruszenie Przepisów Gry związane z ingerencją z zewnątrz, np. gdy:
 - sztuczne oświetlenie jest niewystarczające,
 - przedmiot rzucony przez kibica trafia w jednego z sędziów, zawodnika lub osobę funkcyjną – sędzia, w zależności od powagi incydentu, grę kontynuuje, przerwie, lub zakończy,

- kibic użyje gwizdka, który wypłynie na grę – sędzia grę przerwie i wznowi ją rzutem sędziowskim,
- druga piłka, inny przedmiot lub zwierzę pojawi się na meczu na polu gry – sędzia musi:
 - przerwać grę (i wznović rzutem sędziowskim) jedynie wtedy, gdy przedmiot ten wpływa na grę, chyba że piłka zmierza w kierunku bramki, a ingerencja ta nie uniemożliwia zawodnikowi drużyny broniącej zagrania piłki – bramka taka zostaje uznana, jeśli piłka wpadnie do bramki (nawet jeżeli w związku z tą ingerencją przedmiot ten miał kontakt z piłką), chyba że piłka wpadła do bramki przeciwnika,
 - kontynuować grę, jeżeli przedmiot ten nie wpływał na grę, nakazać usunięcie przedmiotu tak szybko, jak to możliwe.
- nie zezwala osobom nieupoważnionym wejścia na pole gry.

4. Wyposażenie sędziego

Obowiązkowe wyposażenie:

- gwizdek (gwizdki),
- zegarek (zegarki),
- czerwone i żółte kartki,
- notatnik (lub inne przybory do zapisywania wydarzeń związanych z przebiegiem zawodów).

Inne wyposażenie

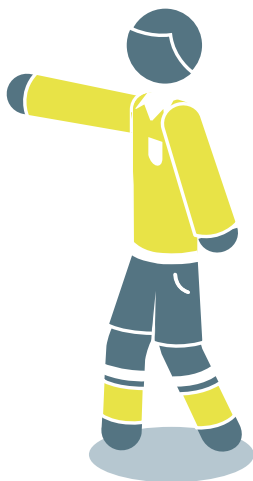
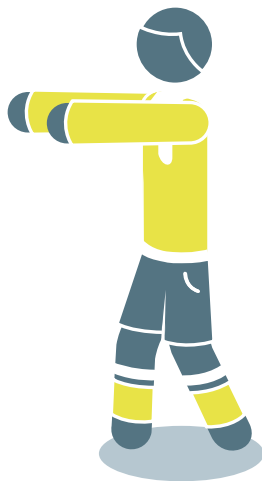
Sędziom wolno też używać:

- sprzętu służącego do komunikacji między sobą – chorągiewki z systemem beep, zestawy komunikacji itp.,
- system EPTS lub inny sprzęt do monitorowania pracy sędziów pod względem kondycyjnym.

Sędziom zabrania się noszenia biżuterii lub jakiegokolwiek innego sprzętu elektronicznego.

5. Wskazania sędziego

Poza obecnie obowiązującym gestem „dwóch rąk” świadczącym o zastosowanej korzyści, zezwala się również na użycie podobnego gestu „jednej ręki”, jako że bieg z dwiema wyciągniętymi przed siebie rękami nie jest łatwy dla sędziego.

Rzut wolny **pośredni**Rzut wolny **bezpośredni****Korzyść (1)****Korzyść (2)**

Rzut **karny**

Czerwona i Żółta kartka

Rzut **różny**

Rzut **od bramki**

6. Odpowiedzialność sędziów

Sędziowie nie mogą być uznani odpowiedzialnymi za:

- jakiegokolwiek rodzaju kontuzji (urazu) doznanej przez zawodnika, oficjela lub widza,
- jakiegokolwiek uszkodzenie własności bez względu na jej rodzaj,
- wszelkie inne straty poniesione przez osobę fizyczną, klub, towarzystwo, związek albo inne podmioty, powstałe lub mogące powstać z powodu jakiegokolwiek decyzji, podjętej na mocy Przepisów Gry lub w związku z normalną czynnością wynikającą z prowadzenia zawodów i ich kontroli.

Takie decyzje mogą dotyczyć:

- stanu pola gry lub jego otoczenia albo warunków atmosferycznych, które pozwalają lub nie pozwalają na prowadzenie zawodów,
- nieprowadzenia zawodów z jakiegokolwiek powodu,
- stwierdzenia, czy wyposażenie pola gry oraz piłki używane podczas zawodów są odpowiednie,
- przerwania lub nieprzerwania zawodów na skutek ingerencji widzów lub zaistnienia jakichkolwiek problemów na widowni,
- przerwania lub nieprzerwania gry w celu usunięcia kontuzjowanego zawodnika z pola gry dla udzielenia mu pomocy medycznej,
- decyzji o konieczności usunięcia z pola gry kontuzjowanego zawodnika w celu udzielenia mu pomocy medycznej,
- pozwolenia lub niepozwolenia zawodnikowi na noszenie określonego ubioru lub wyposażenia,
- pozwolenia lub niepozwolenia dowolnym osobom (łącznie z osobami funkcyjnymi, oficjelaми, przedstawicielami służb stadionowych, służbami bezpieczeństwa, fotografami lub innymi reprezentantami mediów) na przebywanie w pobliżu pola gry – tak dalece, jak leży to w kompetencji sędziego,
- każdej innej decyzji, podjętej zgodnie z Przepisami Gry lub obowiązkami wynikającymi z przepisów FIFA, federacji kontynentalnej, związku narodowego lub regulaminów rozgrywek, według których odbywają się dane zawody.

Artykuł

06

Pozostali sędziowie

Pozostali sędziowie (dwóch sędziów asystentów, sędzia techniczny, dodatkowi sędziowie asystenci oraz rezerwowy sędzia asystent) mogą zostać wyznaczeni do prowadzenia zawodów. Asystują oni sędziemu głównemu w prowadzeniu zawodów zgodnie z Przepisami Gry, ale ostateczna decyzja podejmowana jest zawsze przez sędziego.

Pozostali sędziowie działają pod kierownictwem sędziego. W przypadku ich niewłaściwej ingerencji lub nieodpowiedniego zachowania, sędzia zwolni ich z obowiązków i sporządzi raport do właściwych władz.

Pozostali sędziowie (z wyjątkiem rezerwowego sędziego asystenta) pomagają sędziemu przy ocenie przewinień oraz naruszeń Przepisów, które widzą lepiej niż sędzia. Muszą złożyć raport do odpowiednich władz dotyczących poważnych niewłaściwych zachowań, które miały miejsce poza polem widzenia sędziego. Sędzia musi zostać poinformowany o fakcie formułowania takiego raportu.

Pozostali sędziowie asystują sędziemu podczas przedmeczowego sprawdzania pola gry, piłek i ubioru zawodników (włączając sytuacje, w których problemy zostały rozwiązane). Prowadzą również notatki związane z czasem, bramkami, niewłaściwymi zachowaniami itp.

Regulaminy rozgrywek muszą jasno precyzować, kto zastępuje sędziego, który nie jest w stanie rozpocząć lub kontynuować zawodów – czy jego funkcję przejmuje sędzia techniczny, sędzia asystent nr 1 czy dodatkowy sędzia asystent nr 1.

1. SĘDZIOWIE ASYSTENCI

Wskazują, kiedy:

- piłka całym obwodem opuściła pole gry i której drużynie przysługuje prawo do wznowienia gry rzutem różnym, rzutem od bramki lub wrzutem,
- zawodnik może być ukarany za przebywanie na pozycji spalonej,
- ma być dokonana wymiana zawodnika,
- podczas wykonywania rzutu karnego bramkarz opuścił linię bramkową, zanim piłka została kopnięta, i czy piłka przekroczyła całym obwodem linię bramkową (jeżeli na zawody zostali wyznaczeni dodatkowi sędziowie asystenci, sędzia asystent zajmuje pozycję na wysokości punktu karnego).

Sędzia asystent powinien również kontrolować procedurę wymiany zawodników.

Sędzia asystent może wejść na pole gry w celu pomocy wyegzekwowania odległości 9,15 m (10 jardów) od piłki.

2. SĘDZIA TECHNICZNY

Pomoc sędziego technicznego powinna dotyczyć również:

- nadzorowania procedury wymiany zawodników,
- sprawdzania ubioru zawodnika, zawodnika rezerwowego,
- nadzorowania powrotu na pole gry zawodnika, który otrzymał przyzwalający sygnał od sędziego głównego,
- nadzorowania wymiany piłek,
- wskazania minimalnej ilości doliczonego czasu gry, o który sędzia zamierza przedłużyć daną połowę (dotyczy to również dogrywki),
- informowania sędziego o nieodpowiedzialnym zachowaniu osoby przebywającej w strefie technicznej.

3. DODATKOWI SĘDZIOWIE ASYSTENCI

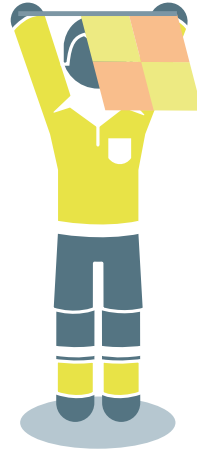
Dodatkowi sędziowie asystenci mogą sygnalizować:

- kiedy piłka całym obwodem opuści pole gry przez linię bramkową, oraz kiedy bramka została zdobyta,
- której drużynie przysługuje prawo do wznowienia gry rzutem różnym lub rzutem od bramki,

- czy podczas wykonywania rzutu karnego bramkarz opuścił linię bramkową, zanim piłka została zagrana oraz czy piłka przekroczyła linię.

4. REZERWOWY SĘDZIA ASYSTENT

Jedynym obowiązkiem rezerwowego sędziego asystenta jest zastąpienie sędziego asystenta lub sędziego technicznego, który nie jest w stanie kontynuować zawodów.

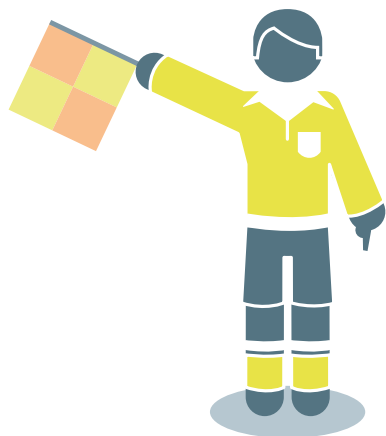
5. WSKAZANIA SĘDZIEGO ASYSTENTA

Wymiana

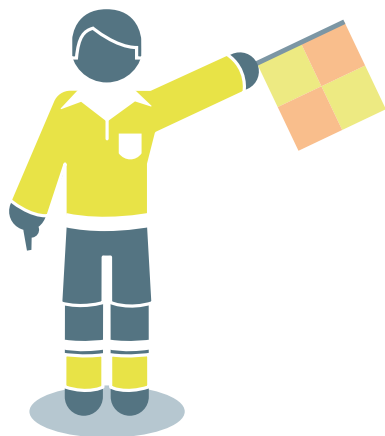

Rzuty wolne **dla drużyny atakującej**

Rzuty wolne **dla drużyny broniącej**

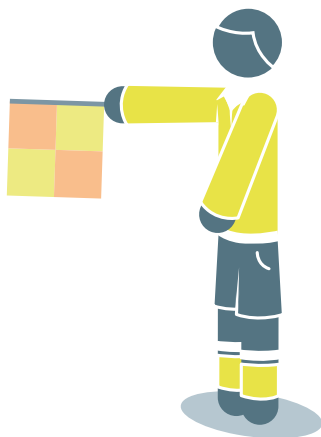
Wrzut dla drużyny atakującej

Wrzut dla drużyny broniącej

Rzut **rożny**

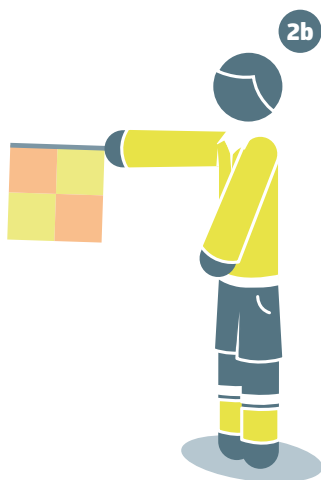
Rzut **od bramki**

Spalony

Spalony w pobliskiej strefie pola gry

Spalony w środkowej strefie pola gry

Spalony w przeciwległej strefie pola gry

6. WSKAZANIA DODATKOWEGO SĘDZIEGO ASYSTENTA

Bramka

(chyba, że piłka ewidentnie przekroczyła linię bramkową)

IFAB®

Artykuł

07

Czas trwania zawodów

1. Części gry

Zawody trwają dwa równe okresy 45-minutowe. Mogą one zostać skrócone tylko jeśli uzgodniono to pomiędzy sędzią i dwiema uczestniczącymi w zawodach drużynami. Takie porozumienie musi mieć miejsce przed rozpoczęciem zawodów, i musi być zgodne z regulaminem danych rozgrywek.

2. Przerwa między częściami zawodów

Zawodnikom przysługuje prawo do przerwy między obiema częściami zawodów, nie dłuższej niż 15 minut. Regulaminy rozgrywek muszą określać czas trwania przerwy, który może być zmieniony jedynie za zgodą sędziego.

3. Kompensowanie straconego czasu gry

Sędzia dolicza w każdej części zawodów cały stracony czas gry z powodu:

- wymian zawodników,
- oceny powagi kontuzji i/lub zniesienia kontuzjowanego zawodnika z pola gry,
- marnowania czasu gry,
- sankcji dyscyplinarnych,
- przerw na uzupełnienie płynów lub zarządzanych z innych powodów medycznych, dozwolonych przez regulamin rozgrywek,
- każdego innego powodu, łącznie ze znaczącymi opóźnieniami wznowienia gry (np. po fetowaniu bramki).

Pod koniec ostatniej minuty danej części zawodów sędzia techniczny sygnalizuje minimalną ilość doliczonego czasu. Ilość ta może się zwiększyć, ale nie ma prawa ulec skróceniu.

Sędzia nie może kompensować błędu pomiaru czasu gry pierwszej połowy przez zmianę długości czasu trwania drugiej połowy.

4. Rzut karny

Jeżeli sędzia zarządził wykonanie lub powtórzenie wykonania rzutu karnego, czas trwania danej części zawodów przedłuża się do rozstrzygnięcia tego rzutu.

5. Zawody zakończone przed upływem ustalonego czasu gry

Przedwcześnie zakończone zawody powtarza się, chyba że regulamin rozgrywek lub organizator przewiduje inaczej.

IFAB®

Artykuł

08

Rozpoczęcie i wznowienie gry

Rozpoczęcie gry wykonuje się na początku każdej połowy zawodów, każdej połowy dogrywki oraz po tym, jak bramka została zdobyta. Rzuty wolne (bezpośrednie i pośrednie), rzuty karne, wrzuty, rzuty od bramki i rzuty różne są innymi sposobami wznowienia gry (patrz Artykuły 13-17). Rzut sędziowski jest metodą wznowienia gry po tym, jak sędzia przerwał ją z powodu, który zgodnie z Przepisami Gry, nie wiąże się ze wznowieniem na żaden z powyższych sposobów.

Jeżeli do naruszenia Przepisów doszło, gdy piłka była poza grą, nie zmienia to sposobu wznowienia gry.

1. Rozpoczęcie gry

Procedura

- Drużyna, która wygrała losowanie, decyduje, na którą bramkę będzie atakowała w pierwszej połowie,
- drużyna, która przegrała losowanie, rozpoczyna grę,
- drużyna, która wygrała losowanie, rozpoczyna grę w drugiej połowie zawodów,
- w drugiej połowie zawodów drużyny zmieniają połowy pola gry i atakują przeciwne bramki,
- po zdobyciu bramki rozpoczęcie gry wykonuje drużyna, która bramkę straciła.

Przy każdym rozpoczęciu gry:

- wszyscy zawodnicy muszą zająć miejsca na własnej połowie pola gry,
- zawodnicy drużyny nie wykonującej rozpoczęcia gry znajdują się w odległości co najmniej 9,15 m (10 jardów) od piłki aż do momentu, gdy znajdzie się ona w grze,
- piłka leży nieruchomo w punkcie środkowym,
- sędzia daje sygnał gwizdkiem,
- piłka jest wprowadzona do gry, gdy została kopnięta i wyraźnie poruszyła się,
- bramka może być zdobyta bezpośrednio z rozpoczęcia gry na drużynie przeciwnej.

Naruszenie Przepisów i sankcje karne

Jeżeli wykonawca rozpoczęcia gry dotyka piłkę po raz drugi, zanim dotknie ją ona innego zawodnika, zarządza się rzut wolny pośredni. Jeżeli owo drugie dotknięcie jest jednocześnie rozmyślnym zagranieniem piłką ręką, zarządza się rzut wolny bezpośredni.

Za każde inne naruszenie procedury wykonania rozpoczęcia gry, rozpoczęcie gry powtarza się.

2. Rzut sędziowski

Procedura

Sędzia opuszcza trzymaną w ręce piłkę w miejscu, gdzie znajdowała się ona w chwili przerwania gry. Jeżeli gra została przerwana, gdy piłka znajdowała się w polu bramkowym, rzut sędziowski sędzia wykonuje z linii pola bramkowego, równoległej do linii bramkowej – z miejsca najbliższego temu, gdzie była piłka w chwili przerwania gry.

Piłka jest w grze w momencie, gdy dotknie podłoża.

Przy rzucie sędziowskim w walce o piłkę może brać udział dowolna liczba zawodników, z bramkarzami włącznie. Sędzia nie ma prawa decydować o tym, kto może walczyć o piłkę podczas rzutu sędziowskiego i nie może decydować o jego rozstrzygnięciu.

Naruszenie Przepisów i sankcje karne

Rzut sędziowski należy powtórzyć, jeżeli piłka:

- została dotknięta przez zawodnika, zanim dotknie podłoża,
- opuszcza pole gry, po dotknięciu podłoża, nie dotknięta przez jakiegokolwiek zawodnika.

Jeżeli piłka wpadnie do bramki nie dotykając przynajmniej dwóch zawodników, to grę wznawia się:

- rzutem od bramki, jeżeli piłka wpadnie do bramki przeciwnika,
- rzutem różnym, jeżeli piłka wpadnie do bramki własnej drużyny.

IFAB®

Artykuł

09

Piłka w grze i poza grą

1. Piłka poza grą

Piłka jest poza grą, gdy:

- całym obwodem przekroczyła linię bramkową lub linię boczną, zarówno po ziemi, jak i w powietrzu,
- gra została przerwana przez sędziego.

2. Piłka w grze

Piłka jest w grze w każdym pozostałym czasie, włączając sytuacje, gdy odbija się od jednego z sędziów, słupka, poprzeczki lub chorągiewki różnej i pozostaje na polu gry.

Artykuł

10

Wyłanianie zwycięzcy

1. Zdobywanie bramek

Bramka jest zdobyta, gdy piłka całym swoim obwodem przekracza linię bramkową pomiędzy słupkami bramkowymi i pod poprzeczką, zakładając, że drużyna, która zdobyła bramkę, nie popełniła wcześniej przewinienia lub nie naruszyła Przepisów Gry.

Jeżeli sędzia da sygnał gwizdkiem, że bramka została zdobyta, zanim piłka przekroczyła linię bramkową całym swoim obwodem, gra winna być wznowiona rzutem sędziowskim.

2. Drużyna wygrywająca

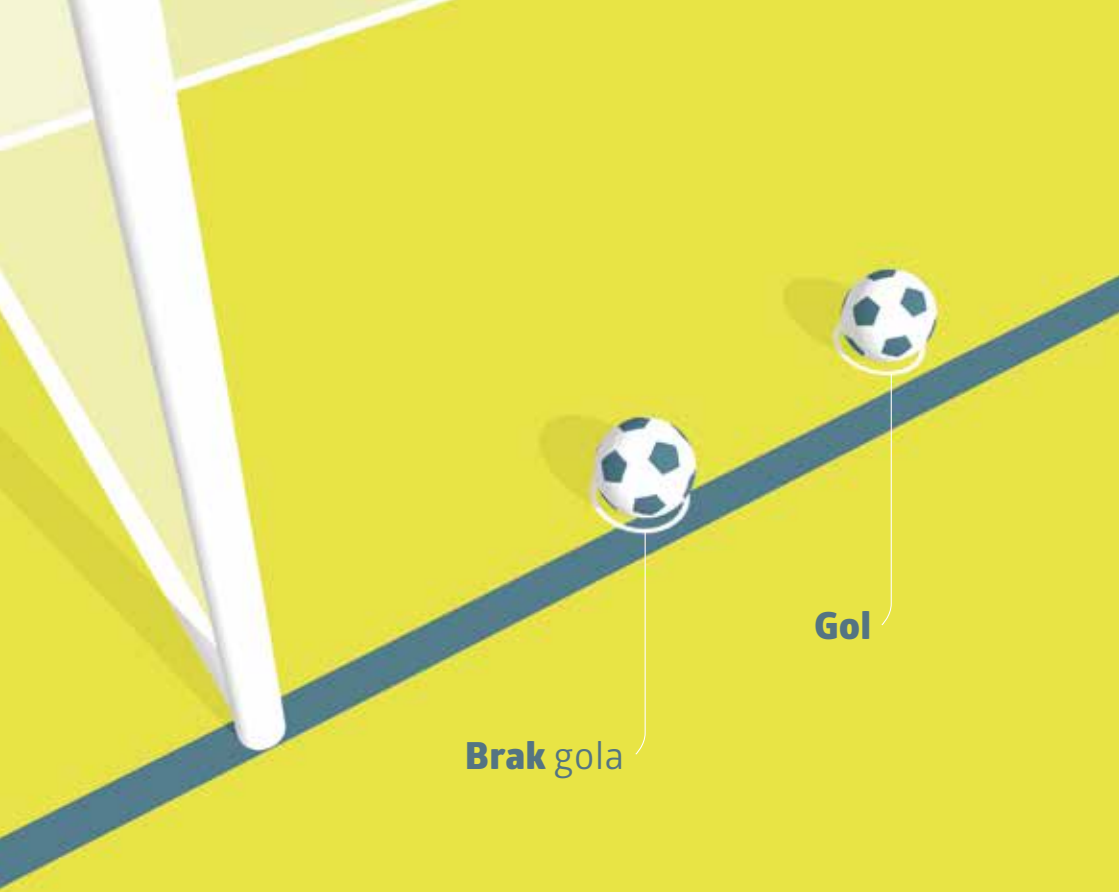
Drużyna, która zdobyła większą liczbę bramek jest zwycięzcą. Jeżeli obie drużyny zdobyły równą liczbę bramek lub nie zdobyły żadnej bramki, zawody są nierozstrzygnięte.

Jeżeli regulamin rozgrywek przewiduje wyłonienie zwycięskiej drużyny w nierozstrzygniętym meczu lub dwumeczu (mecz i rewanż), dozwolone są jedynie następujące procedury:

- zasady „bramek na wyjeździe”,
- dogrywka,
- rzuty z punktu karnego.

3. Rzuty z punktu karnego

Rzuty z punktu karnego wykonywane są po zakończeniu zawodów, i jeżeli nie ma innych zapisów, podczas ich wykonywania obowiązują stosowne zapisy Przepisów Gry.

Brak gola

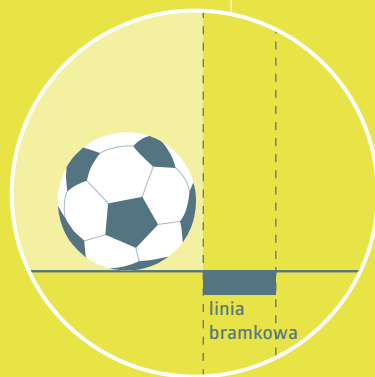
Gol

Brak gola

Gol

linia
bramkowa

linia
bramkowa

Procedura

Przed rozpoczęciem rzutów z punktu karnego

- Jeżeli nie ma innych względów (np. stan murawy, bezpieczeństwo itp.), sędzia podrzuca monetę, żeby zdecydować, na którą bramkę będą wykonywane rzuty karne. Bramka ta może zostać zmieniona wyłącznie ze względów bezpieczeństwa lub jeżeli bramka albo murawa w tej części boiska staną się niezdatne do użycia.
- Sędzia ponownie podrzuca monetę i drużyna, która wygrała losowanie, decyduje o kolejności wykonywania rzutów.
- Z wyjątkiem wymiany za kontuzjowanego bramkarza, tylko zawodnicy, którzy są na polu gry w chwili zakończenia zawodów lub znajdują się tymczasowo poza polem gry (kontuzja, poprawa ubioru itp.) są dopuszczeni do wykonywania rzutów z punktu karnego.
- Każda z drużyn odpowiedzialna jest za ustalenie kolejności wykonywania rzutów karnych z zawodników, którzy dopuszczeni są do ich wykonywania. Sędziemu nie informuje się o wybranej kolejności.
- Jeżeli na koniec meczu, przed rzutami z punktu karnego lub w trakcie ich wykonywania jedna z drużyn ma większą liczbę zawodników niż ich przeciwnicy, drużyna ta musi zredukować liczbę zawodników tak, aby zrównać ją z liczbą zawodników drużyny przeciwnej. Sędzia musi zostać poinformowany o personaliach i numerze każdego zawodnika wyłączonego z dalszej procedury. Żaden w ten sposób wyłączony zawodnik nie może uczestniczyć w rzutach z punktu karnego (poza sytuacją wyszczególnioną poniżej).
- Bramkarz, niezdolny do kontynuowania gry przed lub podczas wykonywania rzutów z punktu karnego, może być:
 - wymieniony na zgłoszonego zawodnika rezerwowego – jeżeli jego drużyna nie wykorzystała limitu wymian zawodników,
 - zastąpiony przez zawodnika, który został wyłączony z wykonywania rzutów z punktu karnego w celu zrównania liczby zawodników; ale bramkarz nie jest uprawniony do dalszego udziału w rzutach z punktu karnego i nie może wykonać rzutu.

Podczas wykonywania rzutów z punktu karnego

- Jedyne zawodnikom uprawnionym do wykonywania rzutów i sędziom zezwala się na pozostawanie na polu gry.
- Wszyscy uprawnieni zawodnicy, oprócz wykonawcy rzutu karnego i dwóch bramkarzy, muszą pozostawać w kole środkowym.
- Bramkarz, którego współpartner wykonuje rzut z punktu karnego, musi pozostawać na polu gry, poza polem karnym, na którym wykonywane są rzuty, w miejscu, w którym linia bramkowa dochodzi do linii pola karnego.
- Uprawniony do wykonywania rzutów zawodnik może zamienić się funkcją z bramkarzem.
- Rzut karny jest rozstrzygnięty, gdy piłka przestanie się poruszać, wyjdzie poza grę, lub gdy sędzia przerwie grę ze względu na naruszenie Przepisów.
- Sędzia sporządza notatki o wykonywanych rzutach.

Uwzględniając warunki omówione poniżej, obydwa zespoły wykonują po pięć rzutów:

- rzuty są wykonywane przez drużyny na zmianę,
- jeżeli przed wykonaniem pięciu rzutów przez każdą z drużyn, jedna z nich zdobyła większą liczbę bramek niż druga mogłaby uzyskać po wykonaniu pięciu rzutów, zaprzestaje się wykonywania kolejnych rzutów,
- jeżeli po tym, jak obie drużyny wykonają po pięć rzutów, obie drużyny zdobyły tę samą liczbę bramek, wykonywanie rzutów kontynuuje się aż do momentu, gdy jedna z drużyn uzyska jedną bramkę więcej niż drużyna przeciwna, przy równej liczbie wykonanych rzutów,
- każdy rzut jest wykonywany przez innego zawodnika i wszyscy uprawnieni do wykonywania rzutów zawodnicy muszą wykonać rzut, zanim jakikolwiek zawodnik wykona rzut po raz drugi,
- powyższa zasada odnosi się do każdej dalszej sekwencji, z tym, że drużyna może zmienić kolejność zawodników wykonujących rzuty,
- rzuty z punktu karnego nie mogą być opóźniane ze względu na zawodnika, który opuścił pole gry. Rzut takiego zawodnika zostanie uznany za nietrafiony, jeżeli zawodnik nie powróci na czas, żeby wykonać swój rzut karny.

Wymiany i wykluczenia podczas rzutów z punktu karnego

- Zawodnik, zawodnik rezerwowi, lub zawodnik wymieniony mogą zostać napomnieni lub wykluczeni.
- Bramkarz, który został wykluczony, musi zostać zastąpiony przez zawodnika uprawnionego do gry.
- Zawodnik (nie bramkarz), który nie może kontynuować gry, nie może zostać wymieniony.
- Sędziemu nie wolno zakończyć zawodów, jeżeli jedna z drużyn zostanie zredukowana do mniej niż siedmiu zawodników.

IFAB®

Artykuł

11

Spalony

1. Pozycja spalona

Przebywanie na pozycji spalonej nie jest przewinieniem samym w sobie.

Zawodnik jest na pozycji spalonej, jeżeli:

- jakakolwiek część głowy, ciała czy nóg znajduje się na połowie przeciwnika (wyłączając linię środkową), i
- jakakolwiek część głowy, ciała lub nóg jest bliżej linii bramkowej drużyny przeciwnej niż zarówno piłka, jak i przedostatni zawodnik drużyny przeciwnej.

Dłonie i ręce wszystkich zawodników, włącznie z bramkarzami, nie są brane pod uwagę przy ocenie pozycji spalonej.

Zawodnik nie znajduje się na pozycji spalonej, jeżeli znajduje się na równi z:

- przedostatnim zawodnikiem drużyny przeciwnej, lub
- dwoma ostatnimi zawodnikami drużyny przeciwnej.

2. Spalony

Zawodnik, który przebywa na pozycji spalonej w momencie, gdy piłka zostaje zagrana lub dotknięta przez współpartnera, może być ukarany jedynie wtedy, gdy jest aktywny w grze poprzez:

- branie udziału w grze poprzez zagranie lub dotknięcie piłki podanej lub dotkniętej przez współpartnera, lub
- przeszkadzanie przeciwnikowi poprzez:

- utrudnianie przeciwnikowi zagrania lub możliwości zagrania piłki przez wyraźne zasłonięcie mu pola widzenia, lub
- atakowanie przeciwnika w walce o piłkę, lub
- ewidentną próbę zagrania piłki, która znajduje się blisko niego i próba ta ma wpływ na przeciwnika, lub
- wykonywanie ewidentnych działań, które jednoznacznie wpływają na możliwość zagrania piłki przez przeciwnika,

lub

- osiągnięcie korzyści poprzez zagranie piłki lub przeszkadzanie przeciwnikowi, gdy piłka:
 - trafiła do zawodnika na pozycji spalonej po rykoszecie lub odbiła się od słupka, poprzeczki lub przeciwnika,
 - trafiła do zawodnika na pozycji spalonej w skutek rozmyślnej parady obronnej dokonanej przez przeciwnika.

Zawodnik nie osiąga korzyści, jeśli przebywając na pozycji spalonej, otrzyma piłkę od przeciwnika, który w sposób rozmyślny zagrywa piłkę (poza rozmyślną paradą obronną).

„Parada obronna” ma miejsce wtedy, gdy zawodnik próbuje wybić piłkę lecącą do bramki lub bardzo blisko bramki i używa do tego jakiegokolwiek części ciała z wyłączeniem rąk (poza bramkarzem we własnym polu karnym).

3. Nie ma spalonego

Zawodnik nie jest spalony, gdy otrzymuje piłkę bezpośrednio z:

- rzutu od bramki,
- wrzutu,
- rzutu różnego.

4. Naruszenie Przepisów i sankcje karne

Za spalonego sędziego zarządza rzut wolny pośredni z miejsca popełnienia przewinienia przez zawodnika, również jeżeli ma to miejsce na jego własnej połowie pola gry.

Zawodnik drużyny broniącej opuszczający pole gry bez zgody sędziego będzie, dla oceny spalonego, uważany za znajdującego się na własnej linii bramkowej lub linii bocznej, aż do najbliższej przerwy w grze lub do momentu, gdy drużyna broniąca zagra piłkę w kierunku linii środkowej i opuści ona pole karne. Jeśli ten zawodnik rozmyślnie opuszcza pole gry, musi zostać napomniany podczas najbliższej przerwy w grze.

Zawodnik drużyny atakującej w celu uniknięcia spalonego może opuścić pole gry lub pozostać poza nim, sygnalizując, że nie bierze aktywnego udziału w grze. Jeżeli zawodnik taki powraca na pole gry zza linii bramkowej i bierze aktywny udział w grze, lub jeżeli drużyna broniąca zagrała piłkę w kierunku linii środkowej i ma to miejsce na zewnątrz pola karnego, to zawodnika takiego dla oceny spalonego uznaje się za przebywającego na linii bramkowej.

Zawodnik, który celowo opuszcza pole gry, powraca na nie bez zgody sędziego, nie zostaje ukarany z tytułu spalonego i osiąga z takiego powrotu korzyść, musi zostać ukarany napomnieniem.

Jeżeli zawodnik drużyny atakującej pozostaje nieruchomo między słupkami i wewnątrz bramki, gdy piłka do niej wpada, to bramka tak zdobyta musi zostać uznana, chyba że zawodnik dopuszcza się spalonego lub naruszył Artykuł 12 - w takich sytuacjach gra wznawiana jest odpowiednio rzutem wolnym pośrednim lub bezpośrednim.

Artykuł

12

Gra niedozwolona i niewłaściwe postępowanie

Rzut wolny bezpośredni i pośredni oraz rzut karny mogą być zarządzane wyłącznie za przewinienia i naruszenia Przepisów, w czasie, kiedy piłka była w grze.

1. Rzut wolny bezpośredni

Rzut wolny bezpośredni jest przyznany, jeżeli zawodnik popełnia jedno z następujących przewinień w sposób uznany przez sędziego za nieostrożny, nierozważny lub przy użyciu nieproporcjonalnej siły:

- atakuje przeciwnika ciałem,
- skacze na przeciwnika,
- kopie lub usiłuje kopnąć przeciwnika,
- popycha przeciwnika,
- uderza lub usiłuje uderzyć przeciwnika (także przy użyciu głowy),
- atakuje przeciwnika nogami,
- podstawia bądź próbuje podstawić nogę przeciwnikowi.

Jeżeli elementem przewinienia był kontakt między zawodnikami, to takie przewinienie należy karać rzutem wolnym bezpośrednim lub rzutem karnym.

- **Nieostrożność** ma miejsce wtedy, gdy zawodnik swój atak wykonuje w sposób niedokładny, nieuważny i bez należytej staranności. Kara indywidualna nie jest wymagana.
- **Nierozważność** ma miejsce wtedy, gdy zawodnik swój atak wykonuje nie zważając na bezpieczeństwo przeciwnika lub konsekwencje takiego ataku. Zawodnik tak grający musi być ukarany napomnieniem.
- **Użycie nieproporcjonalnej siły** ma miejsce wtedy, gdy atak zawodnika przekracza granicę użycia akceptowalnej siły i zagraża bezpieczeństwu przeciwnika. Zawodnik tak grający musi być wykluczony z gry.

Rzut wolny bezpośredni jest również przyznany, jeżeli zawodnik popełnia jedno z następujących przewinień:

- rozmyślnie zagrywa piłkę ręką (poza bramkarzem we własnym polu karnym),
- zatrzymuje przeciwnika,
- przeszkadza w poruszaniu się przeciwnikowi i dochodzi do kontaktu między zawodnikami,
- pluje na przeciwnika.

Patrz również przewinienia w Artykule 3.

Zagranie piłki ręką

Zagranie piłki ręką ma miejsce w sytuacji, gdy zawodnik rozmyślnie dotyka piłkę dłonią lub ramieniem.

Przy ocenie zagrania piłki ręką sędzia musi wziąć pod uwagę:

- czy ma miejsce ruch ręki do piłki (a nie piłki do ręki),
- odległość przeciwnika od piłki (nieoczekiwana piłka),
- ułożenie rąk, które samo w sobie niekoniecznie stanowi o naruszeniu Przepisu,
- jeżeli dotknięcie piłki nastąpiło poprzez trzymany w ręce przedmiot (element stroju, ochraniacz itp.), stanowi to naruszenie Przepisu,
- jeżeli piłka została trafiona przedmiotem rzuconym w jej kierunku (but, ochraniacz itp.), stanowi to naruszenie Przepisu.

Bramkarz zagrywający piłkę ręką poza polem karnym podlega takim samym restrykcjom z tego tytułu, jak pozostali zawodnicy. Natomiast wewnątrz własnego pola karnego dotykanie piłki ręką przez bramkarza nie jest traktowane jako przewinienie „zagranie piłki ręką” (pociągające za sobą rzut wolny bezpośredni). Możliwe jest jednak zarządzenie rzutu wolnego pośredniego z tytułu innego rodzaju przewinień związanych z dotknięciem przez niego piłki ręką.

2. Rzut wolny pośredni

Rzut wolny pośredni przyznany jest, jeżeli zawodnik:

- gra w sposób niebezpieczny,
- przeszkadza w poruszaniu się przeciwnikowi i nie dochodzi do kontaktu między zawodnikami,

- przeszkadza bramkarzowi w zwolnieniu piłki z rąk albo zagrywa lub próbuje zagrać piłkę w trakcie zwalniania jej z rąk przez bramkarza,
- popełnia jakiegokolwiek inne przewinienie nie wymienione w Przepisach, dla którego sędzia przerwał grę w celu udzielenia winnemu zawodnikowi napomnienia lub wykluczenia z gry.

Rzut wolny pośredni jest przyznany, jeżeli bramkarz we własnym polu karnym popełnia jedno z następujących przewinień:

- przez czas dłuższy niż 6 sekund kontroluje piłkę w rękach, zanim ją zwolni,
- dotyka rękoma piłki po tym, jak:
 - zwolnił ją z rąk i nie dotknęła później innego zawodnika,
 - została rozmyślnie kopnięta do niego przez współpartnera,
 - otrzymał ją bezpośrednio z wrzutu od współpartnera.

Bramkarz uważany jest za kontrolującego piłkę, gdy:

- posiada piłkę między rękoma lub między ręką, a jakąkolwiek powierzchnią (np. pole gry, własne ciało) lub jeżeli dotyka jej którąkolwiek częścią dłoni czy ręki, poza sytuacjami, w których piłka odbija się przypadkowo od bramkarza lub bramkarz wykonał paradę obronną,
- posiada piłkę leżącą na otwartej, wyciągniętej dłoni,
- odbija piłkę o podłoże, względnie podrzuca ją do góry.

Bramkarz, który wszedł w posiadanie piłki, nie może być atakowany przez przeciwnika.

Gra niebezpieczna

Gra niebezpieczna to zachowanie zawodnika próbującego zagrać piłkę w sposób grożący odniesieniem kontuzji komukolwiek (również samemu sobie). Definicja ta obejmuje sytuacje, gdy przeciwnik, tak grającego zawodnika, powstrzymuje się od zagrania piłki w obawie przed odniesieniem kontuzji.

Zagranie piłki przewrotnką lub tzw. nożycami jest dozwoloną formą gry, o ile nie jest niebezpieczne dla zawodników drużyny przeciwnej.

Przeszkadzanie w poruszaniu się przeciwnikowi bez kontaktu

Przeszkadzanie oznacza świadome przemieszczenie się w tor biegu przeciwnika w celu blokowania, przeszkadzania, zmuszania do zwolnienia lub zmiany kierunku biegu, podczas gdy piłka nie znajduje się w zasięgu gry żadnego z zawodników.

Wszyscy zawodnicy mają prawo zajmować dowolną pozycję na polu gry. Znalezienie się na drodze przeciwnika nie jest tożsame z celowym przemieszczeniem się w tor biegu przeciwnika.

Oślanianie piłki przez zajęcie pozycji między przeciwnikiem a piłką, która znajduje się w zasięgu gry, jest dozwolone, zakładając, że przeciwnik nie jest odpychany przy użyciu rąk lub ciała. Jeżeli piłka znajduje się w zasięgu gry, zawodnik może być, w sposób zgodny z Przepisami, atakowany w walce o piłkę.

3. Sankcje dyscyplinarne

Sędzia ma władzę do podejmowania sankcji dyscyplinarnych od momentu wejścia na pole gry w ramach przedmeczowego sprawdzania boiska, aż do momentu opuszczenia pola gry po zakończonych zawodach (dotyczy to również rzutów z punktu karnego).

Jeżeli przed wejściem na pole gry przed rozpoczęciem zawodów zawodnik popełni przewinienie karane wykluczeniem, sędzia ma władzę, żeby nie dopuścić takiego zawodnika do udziału w zawodach (patrz Artykuł 3.6); sędzia zgłosi jakiegokolwiek inne niewłaściwe postępowanie.

Zawodnik, który popełnia przewinienie karane napomnieniem lub wykluczeniem z gry, zarówno na polu gry, jak i poza nim, w stosunku do przeciwnika, współpartnera, jednego z sędziów, jakiegokolwiek innej osoby lub Przepisów Gry, jest karany stosownie do natury popełnianego przewinienia.

Żółta kartka oznacza napomnienie, a czerwona kartka – wykluczenie z gry.

Żółta bądź czerwona kartka może być pokazana tylko zawodnikowi, zawodnikowi rezerwowemu lub zawodnikowi wymienionemu.

Wstrzymanie wznowienia gry w celu udzielenia kary indywidualnej

Jeżeli sędzia podjął decyzję o napomnieniu lub wykluczeniu zawodnika, gra nie może być wznowiona przed zakończeniem procedury udzielenia kary.

Korzyść

Jeżeli sędzia stosuje korzyść po przewinieniu, które wymaga udzielenia napomnienia/wykluczenia, gdyby gra była przerwana, napomnienie/wykluczenie zostanie udzielone w najbliższej przerwie w grze. Wyjątkiem jest próba pozbawienia przeciwnika realnej szansy na zdobycie bramki, gdy mimo to bramka zostaje zdobyta – w takim przypadku zawodnik jest karany napomnieniem za niesportowe zachowanie.

Korzyść nie powinna być stosowana przy poważnym, rażącym faulu, gwałtownym, agresywnym zachowaniu lub przewinieniu, które wymagać będzie udzielenia drugiej żółtej kartki, chyba że drużyna przeciwna ma realną szansę na zdobycie bramki. Wtedy sędzia musi wykluczyć winnego zawodnika w najbliższej przerwie w grze. Jednak jeżeli zawodnik, który ma zostać wykluczony, przed najbliższą przerwą w grze zagra piłkę lub będzie walczył z przeciwnikiem o piłkę lub wywierał na niego wpływ, sędzia przerwie grę, wykluczy winnego zawodnika, a gra będzie wznowiona rzutem wolnym pośrednim.

Jeżeli zawodnik drużyny broniącej rozpoczął zatrzymywanie przeciwnika przed polem karnym i kontynuuje zatrzymywanie go również w polu karnym, sędzia musi podyktować rzut karny.

Przewinienia karane napomnieniem

Zawodnik zostaje napomniany, jeżeli:

- opóźnia wznowienie gry,
- słownie lub czynnie okazuje niezadowolenie,
- bez zgody sędziego wchodzi lub powraca na pole gry lub rozmyślnie je opuszcza,
- nie zachowuje wymaganej odległości od piłki podczas wykonania rzutu różnego, rzutu wolnego lub wrzutu,
- uporczywie narusza Przepisy Gry (nie określa się dokładnej liczby czy charakteru dokonywanych przewinień, które definiują „uporczywość”),
- zachowuje się niesportowo.

Zawodnik rezerwowy lub zawodnik wymieniony zostaje napomniany, jeżeli:

- opóźnia wznowienie gry,
- słownie lub czynnie okazuje niezadowolenie,
- wchodzi lub powraca na pole gry bez zgody sędziego,
- zachowuje się niesportowo.

Niesportowe zachowania karane napomnieniem

Występują różne okoliczności, w których zawodnik musi być ukarany za niesportowe zachowanie, np. jeżeli:

- usiłuje wprowadzić w błąd sędziego np. poprzez sugerowanie odniesienia kontuzji, względnie stwarzanie pozorów, że jest faulowany (symulacja),
- zamienia się funkcją z bramkarzem w trakcie gry lub bez zgody sędziego,
- popełnia jedno z przewinień karanych rzutem wolnym bezpośrednim, czyniąc to w sposób nierozważny,
- popełnia przewinienie lub zagra piłkę ręką w celu przeszkodzenia lub przerwania korzystnej akcji,
- zagrywa piłkę ręką, usiłując w ten sposób zdobyć bramkę (nie jest istotne, czy bramka została zdobyta, czy nie) lub podejmuje nieudaną próbę pozbawienia przeciwnika bramki przez zagraniem piłki ręką,
- wykonuje niedozwolone oznaczenia na polu gry,
- zagrywa piłkę w trakcie schodzenia z pola gry, po tym, jak otrzymał zgodę na jego opuszczenie,
- swoją postawą wykazuje brak należytego szacunku dla zawodów,
- używa rozmyślnych sztuczek, zagrywając piłkę (także z rzutu wolnego) do własnego bramkarza głową, klatką piersiową, kolanem itp., aby obejść Przepisy Gry (nie ma znaczenia, czy bramkarz dotyka piłki ręką czy też nie),
- słownie rozprasza uwagę zawodnika drużyny przeciwnej podczas gry lub w momencie jej wznawiania.

Fetowanie zdobycia bramki

Zawodnicy mogą fetować zdobycie bramki, jednak fetowanie to nie może być nadmierne; układy choreograficzne, jeżeli już występują, nie mogą prowadzić do nadmiernej straty czasu.

Samo opuszczenie pola gry dla fetowania zdobycia bramki nie podlega napomnieniu, ale zawodnicy fetujący poza polem gry powinni na nie powrócić możliwie jak najszybciej.

Zawodnik musi zostać ukarany napomnieniem, jeżeli:

- wspina się na ogrodzenie,
- wykonuje prowokacyjne, szydercze, względnie podburzające gesty,
- zakrywa głowę lub twarz maską, względnie innym podobnym przedmiotem,
- zdejmuje koszulkę, względnie zakłada ją na głowę.

Opóźnianie wznowienia gry

Sędzia musi udzielić napomnienia zawodnikom, którzy opóźniają wznowienie gry poprzez:

- dokonywanie przygotowań do wykonania wrzutu i nagłe pozostawienie piłki współpartnerowi,
- opóźnianie zejścia z boiska podczas procedury wymiany zawodników,
- przesadne zwlekanie z wykonaniem wznowienia gry,
- odkopywanie lub odnoszenie piłki lub prowokowanie konfrontacji przez celowe dotykание piłki po przerwaniu gry przez sędziego,
- wykonanie rzutu wolnego z niewłaściwego miejsca z intencją, aby sędzia nakazał powtórzenie wykonania tego rzutu.

Przewinienia karane wykluczeniem z gry

Zawodnik, zawodnik rezerwowi lub zawodnik wymieniony zostaje wykluczony z gry, jeżeli popełnia jakiegokolwiek z następujących przewinień:

- pozbawia drużynę przeciwną bramki lub realnej szansy zdobycia bramki, zagrywając rozmyślnie piłkę ręką (nie dotyczy bramkarza we własnym polu karnym),
- pozbawia realnej szansy zdobycia bramki przeciwnika poruszającego się w kierunku bramki zawodnika przewinającego, popełniając przewinienie karane rzutem wolnym (z uwzględnieniem przypadków ujętych poniżej),
- popełnia poważny, rażący faul,
- pluje na przeciwnika lub inną osobę,
- zachowuje się gwałtownie, agresywnie,
- używa ordynarnego, obelżywego, obraźliwego języka i/lub gestów,
- otrzymuje drugie napomnienie w tych samych zawodach.

Zawodnik, zawodnik rezerwowi lub zawodnik wymieniony, który został wykluczony z gry, musi opuścić bezpośrednie otoczenie pola gry oraz strefę techniczną.

Pozbawienie drużyny przeciwniej bramki lub realnej szansy na zdobycie bramki

Jeżeli zawodnik pozbawia drużynę przeciwną bramki lub realnej szansy na zdobycie bramki poprzez rozmyślne zagranie piłki ręką, to zawodnik taki musi zostać wykluczony z gry bez względu na miejsce popełnionego przewinienia.

Jeżeli zawodnik we własnym polu karnym popełnia przewinienie na przeciwniku, które pozbawia przeciwnika realnej szansy na zdobycie bramki i sędzia w związku z tym dyktuje rzut karny, zawodnik przewinający zostaje napomniany, chyba że:

- przewinienie polegało na trzymaniu, ciągnięciu czy popychaniu, lub
- zawodnik przewinający nie próbował zagrać piłki lub nie miał możliwości jej zagrać, lub
- charakter przewinienia wymagał udzielenia wykluczenia bez względu na miejsce, w którym do niego doszło (np. poważny rażący faul, gwałtowne agresywne zachowanie, itp.).

W powyższych przypadkach przewinający zawodnik zostaje wykluczony z gry.

Poniższe aspekty muszą być brane pod uwagę:

- odległość miejsca przewinienia od bramki przeciwnika,
- kierunek gry,
- prawdopodobieństwo utrzymania lub uzyskania kontroli nad piłką,
- liczba obrońców oraz ich usytuowanie.

Poważny, rażący faul

Atak nogami lub innymi częściami ciała, który naraża na niebezpieczeństwo zawodnika drużyny przeciwnej lub który wykonany został z użyciem nadmiernej siły lub brutalności, musi być traktowany jako poważny, rażący faul.

Każdy zawodnik, który gwałtownie atakuje zawodnika drużyny przeciwnej, kiedy walcząc o piłkę, naskakuje z przodu, z boku lub z tyłu, używając jednej lub obu nóg – czyniąc to z użyciem nieproporcjonalnej siły i narażając tego zawodnika na niebezpieczeństwo - popełnia poważny, rażący faul.

Gwałtowne, agresywne zachowanie

Zawodnik zachowuje się gwałtownie, agresywnie, gdy używa lub próbuje użyć nieproporcjonalnej siły bądź brutalności w stosunku do zawodnika drużyny przeciwnej, kiedy nie walczą o piłkę oraz wobec współpartnera, osoby funkcyjnej, widza, lub jakiegokolwiek innej osoby, bez względu na to, czy doszło do kontaktu.

Co więcej, zawodnik, który nie walcząc o piłkę, celowo uderza przeciwnika lub jakąkolwiek inną osobę w głowę lub twarz, czyniąc to przy użyciu dłoni lub ręki, winny jest gwałtownego, agresywnego zachowania, chyba że siła uderzenia była minimalna.

Przewinienia – rzucanie przedmiotami (lub piłką)

Jeżeli w trakcie, gdy piłka jest w grze zawodnik, zawodnik rezerwowy lub zawodnik wymieniony rzuca przedmiotem (w tym piłką) w zawodnika drużyny przeciwnej lub inną osobę, sędzia musi przerwać grę i jeżeli przewinienie zostało wykonane:

- nierozważnie – napomina winnego zawodnika za niesportowe zachowanie,
- z użyciem nieproporcjonalnej siły – wyklucza z gry winnego zawodnika za gwałtowne, agresywne zachowanie.

4. Wznowienie gry z tytułu gry niedozwolonej i niewłaściwego postępowania

- Jeżeli piłka jest poza grą, grę wznowia się zgodnie z poprzedzającą incydent decyzją.
- Jeżeli w trakcie, gdy piłka jest w grze, zawodnik popełnia przewinienie na polu gry przeciwko:
 - przeciwnikowi – gra wznowiona zostanie rzutem wolnym pośrednim/bezpośrednim lub rzutem karnym,
 - współpartnerowi, zawodnikowi rezerwowemu, zawodnikowi wymienionemu, osobie funkcyjnej lub któremukolwiek sędziemu – gra wznowiona zostanie rzutem wolnym bezpośrednim lub rzutem karnym,
 - jakiegokolwiek innej osobie – gra zostanie wznowiona rzutem sędziowskim.
- Jeżeli przewinienie popełnione zostało poza polem gry i w trakcie, gdy piłka była w grze:
 - a zawodnik znajdował się już poza polem gry – grę należy wznowić rzutem sędziowskim,
 - zawodnik opuścił pole gry dla popełnienia przewinienia – grę należy wznowić rzutem wolnym pośrednim z miejsca, gdzie znajdowała się piłka w chwili przerwania gry. Jednakże jeżeli zawodnik opuścił pole gry w ramach toczącej się akcji i następnie popełnia przewinienie wobec innego zawodnika, grę należy wznowić rzutem wolnym z linii ograniczającej pole gry, z miejsca najbliższego przewinieniu; za przewinienia karane rzutem wolnym bezpośrednim, należy podyktować rzut karny, jeżeli to miejsce na linii bramkowej znajduje się w polu karnym przewinającego zawodnika.
- Jeżeli zawodnik znajdujący się na polu gry lub poza nim, rzuca przedmiotem w przeciwnika, który znajduje się na polu gry, grę należy wznowić rzutem wolnym bezpośrednim lub rzutem karnym, czyli z miejsca, w którym przedmiot trafił lub trafiłby przeciwnika.
- Grę należy wznowić rzutem wolnym pośrednim, jeżeli:
 - zawodnik znajdujący się na polu gry rzuca przedmiotem w jakąkolwiek osobę znajdującą się poza polem gry,
 - zawodnik rezerwowo, względnie zawodnik wymieniony, rzuca przedmiotem w zawodnika drużyny przeciwnej znajdującą się na polu gry.

Artykuł

13

Rzuty wolne

1. Rodzaje rzutów wolnych

Rzuty wolne bezpośrednie i pośrednie przyznawane są drużynie przeciwnej zawodnika, który popełnia przewinienie lub narusza Przepisy.

Rzut wolny pośredni – sygnalizacja

Sędzia wskazuje rzut wolny pośredni unosząc ramię nad głowę. Utrzymuje on ramię w tej pozycji do czasu, gdy po wykonanym rzucie piłka dotknie innego zawodnika lub wyszła z gry.

Rzut wolny pośredni musi być powtórzony, jeżeli sędzia główny zapomni zasygnalizować uniesionym ramieniem, że wykonywany jest rzut wolny pośredni, a z tego rzutu piłka wpadnie bezpośrednio do bramki.

Piłka wpada do bramki

- Jeżeli z rzutu wolnego bezpośredniego piłka wpadnie bezpośrednio do bramki przeciwnika, bramkę uznaje się.
- Jeżeli z rzutu wolnego pośredniego piłka wpadnie bezpośrednio do bramki przeciwnika, przyznaje się rzut od bramki.
- Jeżeli z rzutu wolnego bezpośredniego lub pośredniego piłka wpadnie bezpośrednio do bramki wykonawcy rzutu, przyznaje się rzut różny.

2. Procedura

Wszystkie rzuty wolne wykonywane są z miejsca, w którym doszło do przewinienia, z następującymi wyjątkami:

- rzut wolny pośredni zarządzony w polu bramkowym jest wykonany z linii pola bramkowego równoległej do linii bramkowej, w miejscu najbliższym popełnienia przewinienia,
- rzuty wolne dla drużyny broniącej w jej polu bramkowym mogą być wykonane z dowolnego punktu w tym polu,

- rzuty wolne wynikające z nieuprawnionego wejścia, powrotu lub zejścia zawodnika z pola gry, wykonywane są z miejsca, w którym znajdowała się piłka w momencie przerwania gry. Jednakże jeżeli zawodnik opuścił pole gry w ramach toczącej się akcji i następnie popełnia przewinienie wobec innego zawodnika, grę należy wznowić rzutem wolnym z linii ograniczającej pole gry, z miejsca najbliższego przewinieniu; za przewinienia karane rzutem wolnym bezpośrednim, należy podyktować rzut karny, jeżeli to miejsce na linii bramkowej znajduje się w polu karnym przewinającego zawodnika,
- sytuacji, w których Przepisy przewidują inne miejsce (patrz Artykuły 3, 11, 12).

Piłka:

- musi leżeć nieruchomo, a po wykonaniu rzutu zawodnikowi, który go wykonał, nie wolno jej powtórnie dotknąć, chyba że dotknęła ona innego zawodnika
- została wprowadzona do gry, gdy została kopnięta i wyraźnie poruszyła się (poza rzutami wolnymi w obrębie pola karnego drużyny broniącej – piłka jest wprowadzona do gry, gdy została kopnięta bezpośrednio poza pole karne).

Zanim piłka zostanie wprowadzona do gry, wszyscy przeciwnicy muszą pozostawać:

- co najmniej 9,15 m (10 jardów) od piłki, chyba że znajdują się na linii bramkowej i między słupkami we własnym polu karnym,
- poza polem karnym przeciwnika, z którego wykonywany jest rzut wolny.

Rzut wolny można wykonywać przez podrzucenie piłki stopą, względnie obiema stopami jednocześnie.

Zwody taktyczne w celu dezorientowania zawodników drużyny przeciwnej w trakcie wykonywania rzutu wolnego są dozwolonym elementem gry w piłkę nożną.

Jeżeli wykonawca rzutu wolnego wykona rzut w taki sposób, że celowo kopnie piłkę w przeciwnika, aby uzyskać prawo do ponownego jej zagrania, sędzia grę będzie kontynuował – o ile zagranie to nie było wykonane w sposób nieostrożny, nierozważny lub z użyciem nadmiernej siły.

3. Naruszenia Przepisów i sankcje

Jeżeli podczas wykonywania rzutu wolnego, przeciwnik znajduje się bliżej od piłki niż wymagana odległość, rzut wolny należy powtórzyć, chyba że istnieje możliwość zastosowania korzyści. Jednak, jeżeli zawodnik decyduje się na szybkie wykonanie rzutu wolnego, a przeciwnik, który znajduje się bliżej niż 9,15 m (10 jardów) od piłki, przejmuje ją, sędzia zezwala na kontynuowanie gry. Jednakże, przeciwnik, który celowo uniemożliwia wykonanie rzutu wolnego musi zostać napomniany za opóźnianie wznowienia gry.

Jeżeli po podyktowaniu rzutu wolnego dla drużyny broniącej z jej własnego pola karnego, drużyna ta wykona go szybko, pomimo obecności w polu karnym zawodników drużyny przeciwnej, którzy nie zdążyli opuścić pola karnego, sędzia zezwala na kontynuowanie gry.

Jeżeli rzut wolny wykonywany jest przez drużynę broniącą z własnego pola karnego i piłka nie została kopnięta bezpośrednio poza pole karne, rzut wolny należy powtórzyć.

Jeżeli po wprowadzeniu piłki do gry, wykonawca rzutu dotyka piłkę ponownie, zanim dotknie ją ona innego zawodnika, grę wznowia się rzutem wolnym pośrednim. Jeżeli wykonawca celowo dotyka piłkę ręką, zarządza się:

- rzut wolny bezpośredni,
- rzut karny, jeżeli do przewinienia doszło w polu karnym wykonawcy (chyba że wykonawcą rzutu był bramkarz – w takim przypadku zarządza się rzut wolny pośredni).

Artykuł

14

Rzut karny

Rzut karny zarządza się, jeżeli zawodnik, we własnym polu, popełni przewinienie karane rzutem wolnym bezpośrednim lub poza polem gry, jako element gry opisany w Artykułach 12 i 13.

Z rzutu karnego bramka może być zdobyta bezpośrednio.

1. Procedura

Piłka musi być ustawiona nieruchomo na punkcie karnym.

Zawodnik wykonujący rzut karny musi być odpowiednio zidentyfikowany.

Bramkarz broniący rzut musi pozostawać na własnej linii bramkowej między słupkami bramkowymi, zwrócony twarzą do wykonawcy rzutu, do czasu kopnięcia piłki.

Zawodnicy inni niż wykonawca rzutu i bramkarz muszą znajdować się:

- w odległości co najmniej 9,15 m (10 jardów) od punktu karnego,
- za punktem karnym,
- na polu gry,
- na zewnątrz pola karnego.

Po zajęciu przez zawodników pozycji określonych przez niniejszy Artykuł sędzia daje sygnał na wykonanie rzutu karnego.

Wykonawca rzutu karnego musi kopnąć piłkę do przodu. Dopuszcza się wykonanie rzutu karnego piętą, pod warunkiem, że piłka zostanie kopnięta do przodu.

Piłka jest wprowadzona do gry, gdy została kopnięta i wyraźnie poruszyła się.

Wykonawca nie może zagrać piłki po raz drugi, zanim nie dotknie ją ona innego zawodnika.

Rzut karny jest rozstrzygnięty, gdy piłka przestanie się poruszać, wyjdzie poza pole gry lub sędzia przerwie grę z jakiegokolwiek naruszenia Przepisów.

Dla wykonania i rozstrzygnięcia rzutu karnego zarządzonego na końcu każdej części zawodów (w tym dogrywki) należy przedłużyć czas gry tej części.

2. Naruszenie Przepisów i sankcje

Po tym jak sędzia dał sygnał na wykonanie rzutu karnego, rzut musi zostać wykonany. Jeżeli zanim piłka jest w grze, ma miejsce jedna z następujących sytuacji:

Zawodnik lub współpartner zawodnika wykonującego rzut karny narusza Przepisy Gry:

- jeżeli piłka wpadnie do bramki, rzut powtarza się,
- jeżeli piłka nie wpadnie do bramki, sędzia przerywa grę i nakazuje wznowienie jej rzutem wolnym pośrednim.

Wyjątkami są następujące sytuacje, gdy gra zostanie przerwana i wznowiona rzutem wolnym pośrednim, bez względu na to, czy piłka wpadnie do bramki, czy nie:

- gdy piłka z rzutu karnego zostanie zagrana do tyłu,
- gdy współpartner zidentyfikowanego wykonawcy rzutu karnego wykona rzut (sędzia napomina zawodnika, który wykonał rzut w taki sposób),
- gdy wykonawca rzutu wykonuje zwody taktyczne po dobiegnięciu do piłki (wykonywanie zwodów taktycznych w trakcie dobiegania do piłki jest dozwolone); sędzia napomina wykonawcę rzutu.

Bramkarz lub współpartner bramkarza narusza Przepisy Gry:

- jeżeli piłka wpadnie do bramki, bramkę uznaje się,
- jeżeli piłka nie wpadnie do bramki, rzut powtarza się; bramkarz zostaje napomniany, jeżeli to on naruszył Przepisy.

Zawodnicy obu drużyn naruszają Przepisy:

- rzut powtarza się – chyba że, któryś z zawodników popełnił poważniejsze przewinienie (np. niedozwolone zwody taktyczne).

Jeżeli po wykonaniu rzutu karnego:

wykonawca rzutu dotyka piłkę po raz drugi, zanim dotknie ją ona innego zawodnika:

- zarządza się rzut wolny pośredni (lub rzut wolny bezpośredni za rozmyślne zagranie piłki ręką);

piłka została dotknięta przez osobę niepożądaną, kiedy poruszała się do przodu:

- rzut powtarza się.

piłka po odbiciu się w pole gry od bramkarza, poprzeczki lub słupków bramkowych została dotknięta przez osobę niepożądaną:

- sędzia przerywa grę,
- gra jest wznowiona rzutem sędziowskim w miejscu dotknięcia piłki przez osobę niepożądaną.

3. Naruszenie Przepisów

	Wynik rzutu karnego	
	Bramka	Nie ma bramki
Przepisy narusza zawodnik drużyny atakującej	Rzut karny powtarza się	Rzut wolny pośredni
Przepisy narusza zawodnik drużyny broniącej	Bramkę uznaje się	Rzut karny powtarza się
Bramkarz narusza Przepisy	Bramkę uznaje się	Rzut karny powtarza się, a bramkarz zostaje napomniany
Piłka zostaje zagrana do tyłu	Rzut wolny pośredni	Rzut wolny pośredni
Niedozwolone zwody taktyczne	Rzut wolny pośredni i napomnienie dla wykonawcy rzutu	Rzut wolny pośredni i napomnienie dla wykonawcy rzutu
Rzut wykonany przez innego zawodnika, niż pierwotnie zidentyfikowany	Rzut wolny pośredni i napomnienie dla niezgłoszonego wykonawcy rzutu	Rzut wolny pośredni i napomnienie dla niezgłoszonego wykonawcy rzutu

Artykuł

15

Wrzut

Wrzut przyznaje się drużynie przeciwnej do zawodnika, który po raz ostatni dotknął piłki, zanim przekroczyła całym obwodem linię boczną, zarówno po podłożu, jak i w powietrzu.

Bezpośrednio z wrzutu bramka nie może być zdobyta.

- Jeżeli piłka wpadnie do bramki przeciwnika – przyznaje się rzut od bramki.
- Jeżeli piłka wpadnie do bramki wykonawcy wrzutu – przyznaje się rzut różny.

1. Procedura

W momencie wykonania wrzutu piłki wrzucający:

- zwrócony jest twarzą do pola gry,
- ma część każdej stopy na linii bocznej albo na podłożu poza linią boczną,
- wrzuca piłkę obiema rękoma zza i nad głową, z miejsca, w którym piłka opuściła pole gry.

Wszyscy zawodnicy drużyny przeciwnej muszą znajdować się w odległości nie mniejszej niż 2 m (2 jardy) od miejsca, z którego wykonywany jest wrzut.

Piłka jest w grze, gdy znajdzie się w polu gry. Jeżeli piłka dotknie podłoża przed znalezieniem się na polu gry, wrzut powtarza ta sama drużyna z tego samego miejsca. Jeżeli wrzut jest wykonany nieprawidłowo, zostanie wykonany ponownie z tego samego miejsca przez drużynę przeciwną.

Jeżeli wykonawca wrzutu wykona go w taki sposób, że celowo rzuci piłkę w przeciwnika, aby uzyskać prawo do ponownego jej zagrania, sędzia grę będzie kontynuował – o ile wrzut ten nie był wykonany w sposób nieostrożny, nierozważny lub z użyciem nadmiernej siły.

Po wykonaniu wrzutu wrzucający nie może dotknąć piłki po raz drugi, zanim nie dotknęła ona innego zawodnika.

2. Naruszenie Przepisów i sankcje

Jeżeli po wprowadzeniu piłki do gry wrzucający dotknie piłki powtórnie, zanim dotknęła ona innego zawodnika, zarządza się rzut wolny pośredni. Jeżeli wrzucający rozmyślnie dotknie piłkę ręką:

- zarządza się rzut wolny bezpośredni,
- zarządza się rzut karny, jeżeli wrzucający popełnił przewinienie we własnym polu karnym (chyba że piłka została dotknięta przez bramkarza drużyny broniącej – wtedy sędzia zarządzi rzut wolny pośredni).

Przeciwnik, który nieprzepisowo przeszkadza lub rozprasza wykonawcę wrzutu (włącznie ze skracaniem odległości na mniej niż 2 m /2 jardy/ od miejsca wykonania wrzutu) zostaje napomniany za niesportowe zachowanie i, jeżeli wrzut został wykonany, sędzia zarządzi rzut wolny pośredni.

Za każde inne naruszenie przepisów tego Artykułu wrzut zostanie wykonany przez zawodnika drużyny przeciwnej.

Artykuł

16

Rzut od bramki

Rzut od bramki przyznaje się, gdy piłka całym obwodem, ostatnio dotknięta przez zawodnika drużyny atakującej, przekroczyła linię bramkową zarówno po podłożu, jak i w powietrzu.

Bramka może być zdobyta bezpośrednio z rzutu od bramki jedynie na drużynie przeciwnej. Jeżeli piłka wpadnie bezpośrednio do bramki wykonawcy rzutu, zarządza się rzut różny dla drużyny przeciwnej, zakładając że piłka opuściła pole karne.

1. Procedura

- Piłką musi być ustawiona nieruchomo. Może być zagrana z jakiegokolwiek miejsca pola bramkowego przez zawodnika drużyny broniącej.
- Piłka jest w grze, gdy opuszcza pole karne.
- Przeciwnicy muszą pozostać poza polem karnym aż do momentu wprowadzenia piłki do gry.

2. Naruszenie Przepisów i sankcje

Jeżeli piłka nie opuściła pola karnego lub jeżeli została ponownie dotknięta przez jakiegokolwiek zawodnika, zanim opuściła pole karne, rzut od bramki powtarza się.

Jeżeli wprowadzona do gry piłka zostanie dotknięta przez wykonawcę po raz drugi, zanim dotknie ją ona innego zawodnika, zarządza się rzut wolny pośredni. Jeżeli wykonawca rozmyślnie dotknie ręką piłkę:

- zarządza się rzut wolny bezpośredni,
- zarządza się rzut karny, gdy przewinienie popełnione zostało w polu karnym wykonawcy rzutu (chyba że wykonawcą rzutu był bramkarz – wtedy sędzia zarządzi rzut wolny pośredni).

Jeżeli przeciwnik znajdujący się w polu karnym w czasie gdy wykonywany jest rzut od bramki, dotyka piłkę lub o nią walczy przed tym, nim dotknie ją ona innego zawodnika, rzut od bramki należy powtórzyć.

Jeżeli zawodnik wbiegnie w pole karne, zanim opuści je piłka po wykonanym rzucie od bramki, i tam zostanie nieprawidłowo zaatakowany przez przeciwnika lub sam dokona przewinienia, rzut od bramki musi być powtórzony. Zawodnik przewinający może zostać napomniany lub wykluczony z gry, w zależności od ciężaru przewinienia.

Za każde inne naruszenie przepisów tego Artykułu, rzut powtarza się.

IFAB®

Artykuł

17

Rzut różny

Rzut różny przyznaje się, gdy piłka całym obwodem, ostatnio dotknięta przez zawodnika drużyny broniącej, przeszła linię bramkową zarówno po podłożu, jak i w powietrzu, i nie została zdobyta bramka.

Bramka może być zdobyta bezpośrednio z rzutu różnego jedynie na drużynie przeciwnej. Jeżeli piłka wpadnie bezpośrednio do bramki wykonawcy rzutu, zarządza się rzut różny dla drużyny przeciwnej.

1. Procedura

- Piłka musi być umieszczona w polu różnym.
- Piłka musi być ustawiona nieruchomo i musi być kopnięta przez zawodnika drużyny atakującej.
- Piłka została wprowadzona do gry, gdy została kopnięta i wyraźnie poruszyła się; piłka nie musi opuścić pola różnego.
- Chorągiewki różnej nie można usuwać.
- Zawodnicy drużyny przeciwnej muszą pozostawać w odległości co najmniej 9,15 m (10 jardów) od pola różnego, aż do momentu wprowadzenia piłki do gry.

2. Naruszenie Przepisów i sankcje

Jeżeli po wprowadzeniu piłki do gry wykonawca dotyka piłkę po raz drugi, zanim dotknie ją ona innego zawodnika, zarządza się rzut wolny pośredni. Jeżeli wykonawca rozmyślnie dotyka ręką piłkę:

- zarządza się rzut wolny bezpośredni,
- zarządza się rzut karny, jeżeli przewinienie zostało dokonane w polu karnym wykonawcy rzutu (chyba że piłka została dotknięta przez bramkarza drużyny broniącej – sędzia zarządzi rzut wolny pośredni).

Jeżeli wykonawca rzutu różnego wykona rzut prawidłowo w taki sposób, że celowo kopnie piłkę w przeciwnika, aby uzyskać prawo do ponownego jej zagrania, sędzia grę będzie kontynuował – o ile zagranie to nie było wykonane nieostrożnie, nierozważnie lub z użyciem nadmiernej siły.

Za każde inne naruszenie Przepisów Gry rzut powtarza się.

IFAB®

Zmiany w Przepisach

2016/17

Podsumowanie zmian w Przepisach

Główne zmiany i objaśnienia.

Artykuł 01 – Pole gry

- Nie zezwala się na łączenie powierzchni sztucznej z naturalną na polu gry.
- Organizatorzy rozgrywek mogą określić wymiary pola gry obowiązujące w swoich rozgrywkach (muszą mieścić się w ramach zawartych w Przepisach).
- Wszystkie reklamy umieszczone na podłożu muszą znajdować się w odległości minimum 1 m (1 jarda) od linii ograniczającej.
- Loga/emblematy federacji narodowych, rozgrywek itp. mogą być umieszczone na chorągiewkach różnych (nie zezwala się na umieszczanie reklam).

Artykuł 02 – Piłka

Brak

Artykuł 03 – Zawodnicy (nowy tytuł)

- Zawody nie mogą być rozpoczęte lub kontynuowane, jeśli choć jedna z drużyn ma w swoim składzie mniej niż siedmiu zawodników.
- Zawodnik rezerwowy może wznowić grę w każdy przewidziany przez Przepisy Gry sposób, ale musi wcześniej wejść na pole gry.
- Wskazana sytuacja, w której zawodnik jest wykluczony przed lub po rozpoczęciu gry.
- Rzut wolny bezpośredni (lub karny) jeżeli zawodnik rezerwowy/osoba funkcyjna wpływa na przebieg gry.
- Jeżeli coś lub ktoś (inny niż zawodnik) dotyka piłki, która zmierza do bramki, sędzia uznaje bramkę, jeżeli takie dotknięcie nie miało wpływu na obrońcę.
- Jeżeli bramka została zdobyta podczas gdy na boisku przebywała dodatkowa osoba i sędzia wznowił grę, bramka taka pozostaje uznana i zawody kontynuuje się.

Artykuł 04 – Ubiór zawodników

- Taśma lub jakikolwiek inny materiał użyty na zewnątrz skarpet, musi być w tym samym kolorze, co skarpety.
- Zawodnik, który przypadkowo zgubił but lub ochraniacz, może kontynuować grę do najbliższej przerwy w grze.
- Podspodenki muszą być tego samego koloru, co główny kolor spodenek lub kolor, w jakim są końcówki nogawek spodenek – zawodnicy z jednej drużyny muszą nosić ten sam kolor podspodenek.
- Używanie system komunikacji elektronicznej z zawodnikami rezerwowymi jest zakazane.
- Zawodnik może powrócić na pole gry po zmianie/poprawie ubioru, który został sprawdzony przez jednego z sędziów (np. sędzia asystent, sędzia techniczny, sędzia) i po otrzymaniu przyzwalającego sygnału od sędziego.

Artykuł 05 – Sędzia

- Decyzje podjęte przez sędziego nie mogą zostać zmienione, jeżeli gra została wznowiona lub sędzia opuścił pole gry.
- Jeżeli dojdzie do kilku przewinień w tym samym czasie, karze podlega najcięższe z nich.
- Sędzia może wykluczyć zawodnika od momentu przedmeczowej inspekcji pola gry.
- Sędzia może pokazywać czerwoną + żółtą kartkę od momentu wejścia na pole gry przed rozpoczęciem zawodów.
- Zawodnik kontuzjowany po ataku, za który przeciwnik otrzymał czerwoną lub żółtą kartkę, może uzyskać szybką pomoc medyczną i pozostać na polu gry.
- Przeniesiona sekcja „Ubiór sędziego”.
- Przeniesione ryciny ze wskazaniami sędziego (z sekcji Wskazówek).

Artykuł 06 – Pozostali sędziowie (nowy tytuł)

- Więcej szczegółów odnośnie obowiązków asystentów, dodatkowych sędziów asystentów, sędziego technicznego.
- Przeniesione ryciny ze wskazaniami sędziego asystenta (z sekcji Wskazówek).

Artykuł 07 – Czas trwania zawodów

- Więcej powodów kompensowania straconego czasu gry (np. przerwy na uzupełnianie płynów).

Artykuł 08 – Rozpoczęcie i wznowienie gry

- Ujęto wszystkie wznowienia gry (wcześniej było tylko rozpoczęcie gry i rzut sędziowski).
- Piłka musi ewidentnie poruszyć się, aby została wprowadzona do gry, w przypadku wszystkich wznowień gry.
- Piłka może zostać zagrana we wszystkich kierunkach podczas rozpoczęcia gry (wcześniej musiała być zagrana do przodu).
- Sędzia nie może „kreować” rozstrzygnięcia rzutu sędziowskiego.

Artykuł 09 – Piłka w grze i poza grą

- Jeżeli piłka odbije się od jednego z sędziów, pozostaje w grze zakładając, że cała nie przekroczyła linii ograniczającej pole gry.

Artykuł 10 – Wyłanianie zwycięzcy (nowy tytuł)

Rzuty z punktu karnego:

- sędzia losuje, na którą bramkę będą wykonywane rzuty karne (jeżeli nie ma innych względów, np. pogoda, bezpieczeństwo itp.),
- zawodnik, który tymczasowo znajduje się poza polem gry (np. kontuzja) podczas zakończenia zawodów, może brać udział w rzutach z punktu karnego,
- obie drużyny muszą mieć taką samą liczbę zawodników przed rozpoczęciem rzutów z punktu karnego, jak i podczas ich trwania,
- jasne określenie, kiedy rzut karne został rozstrzygnięty,
- rzuty z punktu karnego nie mogą być opóźniane ze względu na zawodnika, który opuścił pole gry. Rzut takiego zawodnika zostanie uznany za nietrafiony, jeżeli zawodnik nie powróci na czas, żeby wykonać swój rzut karne.

Artykuł 11 – Spalony

- Linia środkowa jest „neutralna” przy ocenie spalonego; zawodnik musi znajdować się na połowie przeciwnika.
- Dłonie i ręce zawodników (również u bramkarza) nie są brane pod uwagę przy ocenie pozycji spalonej.
- Rzut wolny z tytułu spalonego wykonywany jest zawsze z miejsca przewinienia (nawet we własnej połowie).
- Obrońca, który znalazł się poza polem gry, pozostaje „aktywny” tylko do momentu, gdy drużyna broniąca wybije piłkę lub nastąpi przerwa w grze.
- Powyższe odnosi się również do napastnika powracającego na pole gry; przed zaistnieniem jednej z powyższych dwóch okoliczności, wejście takiego zawodnika jednoznaczne jest z przebywaniem na pozycji spalonej.

Artykuł 12 – Gra niedozwolona i niewłaściwe postępowanie

- Atak, przy którym dochodzi do kontaktu = rzut wolny bezpośredni.
- Korzyść przy przewinieniu kwalifikującym się do pokazania czerwonej kartki – jeżeli zawodnik, który przewinił, weźmie udział w grze, dyktuje się rzut wolny pośredni.
- Zmiana użytych słów przy definicji zagrania piłki ręką – nie zawsze oznacza to żółtą kartkę.
- Niektóre przewinienia pozbawiające realnej szansy do zdobycia bramki w polu karnym karane są pokazaniem żółtej kartki.
- Próba dokonania gwałtownego, agresywnego zachowania = czerwona kartka, nawet jeżeli nie doszło do kontaktu.
- Uderzenie przeciwnika w głowę/twarz, gdy zawodnik nie atakuje przeciwnika w walce o piłkę = czerwoną kartką (chyba, że siła uderzenia była minimalna).
- Przewinienia dokonane na zawodnikach rezerwowych, osobach funkcyjnych, sędziach itp. karane są rzutami wolnymi bezpośrednimi.

- Faule popełnione poza polem gry, karane są rzutem wolnym bezpośrednim na linii ograniczającej pole gry (rzutem karnym, jeżeli za własnym polem karnym).

Artykuł 13 – Rzuty wolne

- Różnica między „zatrzymywaniem” rzutu wolnego i „przechwytywaniem” piłki po wykonaniu rzutu wolnego.

Artykuł 14 – Rzut karny

- Rzut wolny pośredni + żółta kartka, jeżeli rzut karny wykona inny zawodnik niż wskazany.
- Rzut wolny pośredni, jeżeli piłka zostanie zagrana do tyłu.
- Nieprzepisowe zwody = rzut wolny pośredni (i żółta kartka).
- Bramkarza napomina się żółtą kartką, jeżeli naruszy Przepisy, a rzut karny zostaje powtórzony.

Artykuł 15 – Wrzut

- Nowa definicja ewidentnie wskazuje, że wrzut musi zostać wykonany obiema rękami.

Artykuł 16 – Rzut od bramki

- Piłka z rzutu od bramki kopnięta do własnej bramki = rzut różny dla przeciwników.
- Zawodnik drużyny przeciwnej znajdujący się w polu karnym podczas wykonywania rzutu od bramki nie może zagrać piłki jako pierwszy.

Artykuł 17 – Rzut różny

- Jeżeli piłka z rzutu różnego zagrana jest bezpośrednio do własnej bramki, zarządza się rzut różny dla drużyny przeciwnej.

IFAB®

MADE FOR PEQ

100%

Szczegóły wszystkich zmian w Przepisach

Poniżej przedstawione są główne zmiany, które zaszły w Przepisach Gry i które nie mają związku z językiem angielskim oraz zwrotami frazeologicznymi. Przy każdej zmianie przedstawiona jest stara treść (tam gdzie to stosowne) i nowe/zmienione/dodatkowe określenia, po których następuje wyjaśnienie zmian.

Tekst zawarty w „starym tekście” może stanowić bezpośrednie odzwierciedlenie poprzedniego tekstu lub bardziej ogólne określenie znaczenia poprzedniego tekstu.

Artykuł 1 – Pole gry

01.1 Sztuczna i naturalna nawierzchnia nie mogą być łączone

Stary tekst

Mecze mogą być rozgrywane na nawierzchniach naturalnych lub sztucznych, zgodnie z regulaminem rozgrywek.

Nowy tekst

Pole gry musi być w całości naturalne lub, jeżeli regulamin rozgrywek na to zezwala, w całości sztuczne, z wyjątkiem przypadków, w których regulamin rozgrywek zezwala na połączenie nawierzchni sztucznej i naturalnych materiałów (system hybrydowy).

Wyjaśnienie

Ze względów bezpieczeństwa łączenie nawierzchni naturalnej ze sztuczną nie jest dozwolone na polu gry. Zezwala się na użycie innej nawierzchni na obszarach okalających pole gry, np. sztuczna nawierzchnia w strefie poruszania się sędziego asystenta. Zintegrowane połączenie nawierzchni naturalnej i sztucznej jest dozwolone.

01.2 Organizator rozgrywek może określić długość linii otaczających pole gry (w ramach wymiarów podanych w Artykule 1)

Dodatkowy tekst

Organizator rozgrywek może określać długość linii bramkowych oraz bocznych w zakresie wymiarów, które podane są powyżej.

Wyjaśnienie

Organizator rozgrywek ma władzę do ustalania długości linii bocznych i bramkowych w prowadzonych przez siebie rozgrywkach. Wymiary muszą mieścić się w ramach podanych w Art. 1.

01.3 Strefa techniczna

Wyjaśnienie

Informacje o strefie technicznej zostały przeniesione z końcowej sekcji Przepisów.

01.4 Goal Line Technology (GTL)

Wyjaśnienie

Informacje o systemie GLT zostały przeniesione z Artykułu 10.

01.5 Reklamy na podłożu

Stary tekst

Żaden rodzaj reklamy, stałej lub świetlnej, nie może być umieszczany na polu gry, siatkach bramkowych i powierzchniach ograniczonych siatkami bramkowymi, w obrębie strefy technicznej lub w odległości do 1 metra (1 jarda) od linii bocznej poza polem gry. Zakaz obowiązuje od momentu, gdy drużyny wchodzi na pole gry, aż...

Nowy tekst

Żaden rodzaj reklamy, stałej lub świetlnej, nie może być umieszczany na polu gry, siatkach bramkowych i powierzchniach ograniczonych siatkami bramkowymi, w obrębie strefy technicznej lub w odległości od 1 metra (1 jarda) od linii ograniczającej pole gry. Zakaz obowiązuje od momentu, gdy drużyny wchodzi na pole gry, aż...

Wyjaśnienie

Ograniczenia dotyczące reklam dotyczą powierzchni za liniami bramkowymi jak również za liniami bocznymi.

01.6 Loga i emblematy na flagach chorągiewek różnych

Stary tekst

Reprodukcja, zarówno stała jak i świetlna, przedstawiająca logo lub emblematy FIFA, federacji kontynentalnych, związków krajowych, lig, klubów lub innych organizacji jest zabroniona podczas trwania gry: na polu gry i wyposażeniu tego pola, na siatkach bramkowych i powierzchniach przez nie ograniczonych, na bramkach, drzewcach chorągiewek i ich flagach.

Nowy tekst

Reprodukcja, zarówno stała jak i świetlna, przedstawiająca logo lub emblematy FIFA, federacji kontynentalnych, związków narodowych, organizatorów rozgrywek, klubów lub innych organizacji jest zabroniona podczas trwania gry: na polu gry, siatkach bramkowych i powierzchniach przez nie ograniczonych, na bramkach, drzewcach chorągiewek. Są dozwolone na flagach umocowanych na drzewcach.

Wyjaśnienie

- **Związki krajowe** zastępują **związki narodowe**.
- **Organizator rozgrywek** zastępuje Ligi, jako że rozgrywki pucharowe nie były uwzględnione przy użyciu poprzedniego sformułowania.
- Te loga są już powszechnie używane i zezwolenie na ich użycie na flagach pozostaje w zgodzie z Artykułem 2, który zezwala na ich użycie na piłkach.

Artykuł 02 – Piłka

Brak

Artykuł 03 – Zawodnicy

03.1 Zmiana tytułu

Stary tytuł

Liczba zawodników

Nowy tytuł

Zawodnicy

Wyjaśnienie

Nowy tytuł oddaje to, że zawartość tego artykułu odnosi się również do zawodników rezerwowych itd.

03.2 Minimalna liczba zawodników**Stary tekst**

Jednakże mecz nie powinien ROZPOCZAĆ SIĘ, jeżeli drużyna liczy mniej niż siedmiu zawodników. To określenie minimalnej liczby zawodników w drużynie, przy której dopuszcza się KONTYNUOWANIE gry, zostawiono do uznania przez związeki krajowe. Jakkolwiek w opinii International F.A. Board zawody nie powinny być kontynuowane, jeżeli w jednej z drużyn jest mniej niż siedmiu zawodników.

Nowy tekst

Zawody nie mogą być rozpoczęte lub kontynuowane, jeśli choć jedna z drużyn ma w swoim składzie mniej niż siedmiu zawodników.

Wyjaśnienie

Dotychczasowe rekomendacje IFAB dotyczące minimalnej liczby zawodników, przy której można kontynuować zawody, stały się przepisem. Liczba ta jest tożsama z minimalną liczbą zawodników, która może rozpocząć mecz.

03.3 Wznowienie gry przez zawodników rezerwowych**Stary tekst**

Zawodnik rezerwowy, który podczas wymiany nie wszedł jeszcze na pole gry, nie może wykonać wrzutu, względnie rzutu z rogu, ponieważ procedura wymiany nie została zachowana.

Nowy tekst

Zawodnik rezerwowy może wznowić grę w każdy przewidziany przez Przepisy Gry sposób, ale musi wcześniej wejść na pole gry.

Wyjaśnienie

Zawodnik rezerwowy wchodzący na boisko po wymianie, może wykonać każde wznowienie gry, włącznie z rzutem różnym i wrzutem. Poprzednie sformułowanie mogło błędnie sugerować, że grę należy najpierw wznowić, zanim zawodnik rezerwowy będzie mógł dokonać wznowienia.

03.4 Wpisany zawodnik rezerwy rozpoczyna grę zamiast zawodnika

Stary tekst

Jeżeli zgłoszony zawodnik rezerwy wchodzi na pole gry zamiast zgłoszonego zawodnika od początku meczu i sędzia nie został poinformowany o tej zmianie:

- sędzia zezwala zgłoszonemu zawodnikowi rezerwowemu, aby kontynuował grę

Nowy tekst

Jeżeli zgłoszony zawodnik rezerwy rozpoczyna grę zamiast zgłoszonego zawodnika i sędzia nie został poinformowany o tej zmianie:

- sędzia zezwala zgłoszonemu zawodnikowi rezerwowemu, aby kontynuował grę...

Wyjaśnienie

Jeżeli zawodnik wpisany do wyjściowego składu zostaje „zastąpiony” przez zawodnika rezerwowego przed rozpoczęciem zawodów, to zawodnik może stać się zawodnikiem rezerwowym, po przybyciu na obiekt. Bardziej logicznym jest to, że procedura ta dopełnia się, gdy zawody zostaną rozpoczęte, a nie kiedy zawodnik rezerwy wszedł na pole gry.

03.5 Dodatkowe osoby na polu gry – status zawodników wykluczonych

Stary tekst

Każda osoba niewpisana w protokole jako zawodnik, zawodnik rezerwy lub osoba oficjalnie towarzysząca drużynie, winna być traktowana jako osoba niepożądana – podobnie jak zawodnik wykluczony z gry.

Nowy tekst

Każda osoba niewpisana w protokole jako zawodnik, zawodnik rezerwy lub osoba funkcyjna, jest osobą niepożądaną.

Wyjaśnienie

Bardziej logicznym jest to, żeby zawodnika wykluczonego z zawodów traktować jak zawodnika rezerwowego. Tym samym zawodnik, który powraca na pole gry (po uprzednim wykluczeniu) zostaje ukarany rzutem wolnym.

03.6 Naruszenie Przepisów przez zawodników rezerwowych i osoby funkcyjne

Stary tekst

Jeżeli zawodnik rezerwy lub zawodnik wymieniony wejdą na pole gry bez zezwolenia sędziego... (...)

- a gra została przerwana, sędzia wznawia ją rzutem wolnym pośrednim...

Nowy tekst

Jeżeli gra została przerwana, a osobą, która wpływała na przebieg gry była:

- osoba funkcyjna, zawodnik rezerwy, wymieniony lub wykluczony – sędzia wznawi grę rzutem wolnym bezpośrednim lub rzutem karnym.

Jeżeli osoba oficjalnie towarzysząca drużynie wejdzie na pole gry (...)

- a sędzia z tego powodu przerwał grę, zostanie ona wznowiona rzutem sędziowskim...

Wyjaśnienie

Narasta problem zawodników rezerwowych/osób funkcyjnych wkraczających na pole gry w celu przeszkodzenia w prowadzeniu akcji przeciwnikowi, np. pozbawianie przeciwnika bramki. To zachowanie ewidentnie nie fair i stosowniejszą karą za to jest rzut wolny bezpośredni (względnie rzut karny).

03.7 Zawodnik, który został wykluczony przed lub po zawodach

Dodatkowy tekst

Zawodnik, który został wykluczony:

- przed oddaniem sędziemu protokołu – nie może zostać wpisany do tego protokołu, bez względu na to, jaką funkcję miałby pełnić,
- po oddaniu sędziemu protokołu i przed rozpoczęciem meczu – może zostać zastąpiony w podstawowym składzie przez zgłoszonego zawodnika rezerwowego. W jego miejsce nie można dopisać nowego zawodnika rezerwowego. Liczba wymian, do której jest uprawniona drużyna, nie zostaje pomniejszona,
- po rozpoczęciu zawodów – nie może zostać zastąpiony.

Wyjaśnienie

Uregulowanie kwestii, czy zawodnik wykluczony może zostać zastąpiony.

03.8 Wpływ zawodnika rezerwowego/osoby funkcyjnej/osoby niepożądaney, dotykających piłkę zmierzającą do bramki

Stary tekst

W sytuacjach wymienionych w pkt 3.6 sędzia musi przerwać grę, jeżeli „intruz” wpływa na grę lub dotyka piłkę.

Jeżeli osoba niepożądana wejdzie na pole gry sędzia musi przerwać grę:

- jednak nie natychmiast, jeżeli osoba niepożądana nie przeszkadza w grze.

Nowy tekst

Jeżeli piłka zmierza w kierunku bramki, a działanie takiej osoby nie ma wpływu na możliwość zagrania piłki przez zawodnika drużyny broniącej, to taka bramka jest uznana, jeżeli piłka wpadnie do bramki (nawet jeżeli piłka została zagrana przez osobę, która weszła na pole gry), chyba że piłka wpadła do bramki drużyny przeciwnej, niż osoba, która weszła na pole gry.

Wyjaśnienie

Ta zmiana, zgodnie z duchem „fair play”, oznacza, że jeżeli próba pozbawienia bramki nie powiodła się, sędzia może uznać taką bramkę (patrz pkt. 3.9).

03.9 Bramka zdobyta i dodatkowe osoby na polu gry

Stary tekst

Jeżeli po zdobyciu bramki sędzia stwierdzi, że w chwili jej zdobycia na polu gry znajdowała się dodatkowa osoba, to przed uznaniem bramki i wznowieniem gry winien podjąć następujące rozstrzygnięcia:

- Sędzia nie uznaje bramki, gdy dodatkową osobą jest:
 - > osoba niepożądana i przeszkadzała ona w grze
 - > zawodnik, zawodnik rezerwowy, zawodnik wymieniony, względnie osoba towarzysząca drużynie, która zdobyła bramkę.

Nowy tekst

Jeżeli po zdobyciu bramki sędzia stwierdzi, że w chwili jej zdobycia na polu gry znajdowała się dodatkowa osoba, a gra nie została wznowiona:

- to sędzia nie uznaje bramki, jeżeli dodatkową osobą był:
 - > zawodnik, zawodnik rezerwowy, zawodnik wymieniony, zawodnik wykluczony, względnie osoba funkcyjna drużyny, która zdobyła bramkę,
 - > osoba niepożądana i przeszkadzała ona w grze, chyba że bramka została zdobyta w sposób opisany w sekcji „Dodatkowe osoby na polu gry”

Gra jest wznowiona rzutem od bramki, rzutem różnym lub rzutem sędziowskim.

Jeżeli po zdobyciu bramki i po wznowieniu gry, sędzia stwierdzi, że na polu gry znajdowała się dodatkowa osoba w chwili zdobycia bramki, to bramka taka nie może zostać nieuznana. Jeżeli osoba dodatkowa nadal przebywa na polu gry, sędzia musi:

- przerwać grę,
- nakazać usunięcie dodatkowej osoby,
- grę wznowić rzutem sędziowskim lub rzutem wolnym, stosownie do sytuacji.

Sędzia musi zgłosić incydent do odpowiednich władz.

Wyjaśnienie

- Wprowadzenie zasad przedstawionych w pkt. 3.8 (powyżej).
- Doprecyzowanie, jak wznović grę, gdy bramka została zdobyta podczas przebywania na polu gry dodatkowej osoby, a gra nie została wznoviona.
- Wskazanie, że jeżeli bramka została zdobyta podczas przebywania na polu gry dodatkowej osoby, a gra została wznoviona, sędzia musi grę kontynuować. Wtedy nie może już bramki nie uznać albo „wymazać” okres czasu między bramką, a zorientowaniem się tym, że na polu gry znajdowała się dodatkowa osoba.

03.10 Odniesienie do kapitana drużyny (z Artykułu 12)

Dodatkowy tekst

Kapitan drużyny nie posiada specjalnego statusu i przywilejów, jednak ponosi w pewnym stopniu odpowiedzialność za zachowanie swojego zespołu.

Wyjaśnienie

Bardziej logicznym jest, aby ten zapis znalazł się w Artykule 3 niż Art. 12.

Artykuł 04 – Ubiór zawodników

04.1 Taśmy/materiały nakładane na getry (zakrywające je)

Stary tekst

Do podstawowego, obowiązkowego ubioru zawodnika należą (...):

- skarpety – jeżeli taśma lub podobny materiał jest użyty na zewnątrz skarpet, musi być tego samego koloru jak ta część skarpet, do której został zastosowany

Nowy tekst

- skarpety – taśma lub jakikolwiek inny materiał użyty na zewnątrz skarpet musi być w tym samym kolorze, co część skarpet, do której został zastosowany lub którą zakrywa.

Wyjaśnienie

Materiały, inne niż taśmy, muszą być tego samego koloru co getry, które zakrywają. Jako że niektórzy zawodnicy noszą skarpety na kostki (lub podobne elementy), które są w innym kolorze niż getry.

04.2 Utrata obuwia i ochraniacza

Stary tekst	Nowy tekst
Jeżeli podczas gry zawodnik zgubił but i bezpośrednio po tym zagrał piłkę i/lub oddając strzał, zdobył bramkę, nie dochodzi do złamania Przepisów Gry (...).	Zawodnik, który przypadkowo zgubił but lub ochraniacz, musi założyć ten element jak najszybciej to możliwe, jednak nie później niż w najbliższej przerwie w grze. Jeżeli przed tym zawodnik taki zagra piłkę i/lub zdobędzie bramkę, to taka bramka zostaje uznana.

Wyjaśnienie

Należy doprecyzować, że obuwie musi być ponownie założone szybko, nie później niż w momencie, w którym piłka opuszcza pole gry. Logicznym jest, aby tą samą zasadę zastosować w odniesieniu do ochraniaczy.

04.3 Kolory ubioru

Stary tekst	Nowy tekst
Do podstawowego, obowiązkowego ubioru zawodnika należą następujące oddzielne części: <ul style="list-style-type: none">• bluza lub koszulka z rękawami – jeśli zawodnik ma pod spodem bieliznę, kolor jej rękawa musi odpowiadać głównemu kolorowi rękawa koszulki piłkarskiej lub bluzy,• spodenki – jeżeli zawodnik nosi spodenki mięśniowe lub rajstopy, ich kolor musi odpowiadać głównemu kolorowi spodenek,	Do obowiązkowego ubioru zawodnika należą następujące oddzielne części: <ul style="list-style-type: none">• koszulka z rękawami,• spodenki, Bielizna noszona pod koszulką/bluzą musi być tego samego koloru, co główny kolor rękawka koszulki lub bluzy piłkarskiej. Podspodenki muszą być tego samego koloru, co główny kolor spodenek lub kolor, w jakim są końcówki nogawek spodenek – zawodnicy z jednej drużyny muszą nosić ten sam kolor podspodenek.

Wyjaśnienie

- **Koszulki termoaktywne** zastępują **bieliznę termoaktywną**.
- Producenci projektują obecnie spodenki z innym kolorem krawędzi. Zmiana w Przepisach zezwala na noszenie podspodenek/rajstop w tym samym kolorze, co spodenki lub ich krawędź. Jednak wszyscy zawodnicy muszą nosić te same kolory.

04.4 Nakrycia głowy**Stary tekst**

Nowoczesne przedmioty ochronne są dozwolone, podobnie jak bezpieczne okulary.

Nowy tekst

Bezpieczne przedmioty ochronne (...) są dozwolone; podobnie czapki z daszkiem używane przez bramkarzy czy okulary przystosowane do uprawiania sportu.

Wyjaśnienie

Odniesienie do czapek bramkarzy i ujęcie w Przepisach zezwolenia na ich używanie.

04.5 System komunikacji elektronicznej pomiędzy zawodnikami (również rezerwowymi)**Stary tekst**

W trakcie meczu niedozwolone jest używanie systemu komunikacji elektronicznej pomiędzy zawodnikami i/lub innymi osobami.

Nowy tekst

Używanie systemu komunikacji elektronicznej pomiędzy zawodnikami (także zawodnikami rezerwowymi, wymienionymi i wykluczonymi) a osobami funkcyjnymi jest niedozwolone.

Wyjaśnienie

Doprecyzowanie, że używanie komunikacji elektronicznej z zawodnikami rezerwowymi jest zabronione.

04.6 Zawodnik powracający po zmianie/poprawie ubioru**Stary tekst**

Za każde naruszenie przepisów tego Artykułu:

- winnemu zawodnikowi sędzia poleca opuszczenie pola gry w celu poprawienia swego ubioru,
- sędzia sprawdza, czy ubiór zawodnika jest właściwy, zanim pozwoli mu powrócić na pole gry,
- sędzia zezwala zawodnikowi na powrót na pole gry jedynie podczas przerwy w grze.

Nowy tekst

Zawodnik, który opuścił pole gry w celu poprawy lub zmiany ubioru musi:

- mieć sprawdzony sprzęt przez jednego z sędziów przed otrzymaniem zgody na powrót na pole gry,
- powrócić na pole gry tylko za zgodą sędziego głównego (która może być wydana również gdy toczy się gra).

Wyjaśnienie

Dotychczasowy przepis mówiący o zawodniku, który sam zdecydował o potrzebie zejścia z pola gry, np. w celu zmiany obuwia, był niejasny (nie było jasne, czy może powrócić podczas toczącej się gry). Nowy zapis dopuszcza, by sędzia techniczny/ asystent sprawdził ubiór zawodnika, który bez względu na powód opuszczenia pola gry, jest traktowany jak powracający na nie po kontuzji. To lepsze rozwiązanie, zmniejszające pole do konfliktów i irytacji graczy.

Artykuł 05 – Sędzia

05.1 Decyzje sędziego – podejmowane na podstawie opinii i uznania sędziego

Dodatkowy tekst

Decyzje podejmowane przez sędziego będą podejmowane na najwyższym poziomie zgodnie z Przepisami Gry i „duchem gry” i będą opierały się na obiektywnej ocenie w celu podjęcia odpowiednich kroków w ramach Przepisów Gry.

Wyjaśnienie

Całe Przepisy Gry odnoszą się do sformułowań „w opinii sędziego” i „w uznaniu sędziego”. Zapisanie tego tutaj powoduje, że nie ma potrzeby używania tych zwrotów w innych miejscach. Pojęcie „ducha gry” pojawia się obecnie w Przepisach Gry.

05.2 Decyzje sędziego – kiedy decyzje nie mogą być zmienione

Stary tekst

Sędzia może zmienić swoją decyzję jedynie wtedy, gdy sam uzna ją za niewłaściwą, względnie na sugestię sędziego asystenta albo sędziego technicznego, zakładając, że gra nie została jeszcze wznowiona lub zawody nie zostały zakończone.

Nowy tekst

Sędzia nie może zmienić swojej decyzji wtedy, gdy sam uzna ją za niewłaściwą, względnie na sugestię innego z pozostałych sędziów, jeśli gra została już wznowiona lub sędzia zakończył pierwszą lub drugą połowę (dotyczy to również dogrywki) i opuścił pole gry lub zakończył zawody.

Wyjaśnienie

Jasny zapis stanowiący, że po tym jak sędzia zakończył połowę i opuścił pole gry, żadnej decyzji boiskowej zmienić nie może, nawet jeżeli nowe fakty dotarły do niego dopiero w przerwie.

05.3 Kilka przewinień popełnionych w tym samym czasie**Stary tekst**

- Sędzia karze za cięższe przewinienie, gdy zawodnik popełnia więcej niż jedno przewinienie w tym samym czasie.
- Przewinienia dokonane przez zawodników przeciwnych drużyn – sędzia po przerwaniu gry wznawia ją rzutem sędziowskim.

Nowy tekst

- Sędzia karze za cięższe przewinienie w odniesieniu do sankcji, wznowienia gry, dotkliwości ataku fizycznego oraz taktycznych konsekwencji, gdy dochodzi do więcej niż jednego przewinienia w tym samym czasie.

Wyjaśnienie

Nie powinno mieć znaczenia, czy przewinienia dokonuje jeden czy kilku zawodników z tej samej, czy przeciwnych drużyn. Najpoważniejsze przewinienie winno być ukarane. Taka sama zmiana została zawarta w Art. 14.

05.4 Władza podejmowania sankcji dyscyplinarnych od inspekcji przedmeczowej boiska (patrz 12.8)**Stary tekst**

Sędzia ma prawo udzielania kar indywidualnych od momentu wejścia na pole gry, do chwili opuszczenia go po końcowym gwizdku.

Nowy tekst

- Sędzia ma władzę do podejmowania sankcji dyscyplinarnych od momentu wejścia na pole gry na przedmeczowe sprawdzanie boiska, aż do czasu opuszczenia pola gry po zakończeniu zawodów (włącznie z rzutami z punktu karnego). Jeżeli przed wejściem na pole gry, przed rozpoczęciem zawodów, zawodnik popełni przewinienie karane wykluczeniem, sędzia ma władzę, żeby nie dopuścić winnego zawodnika do gry (patrz Artykuł 3.6); sędzia zgłosi niewłaściwe postępowanie.

Wyjaśnienie

Nowe zapisy dokładnie precyzują, kiedy rozpoczyna się władza sędziego. Dotychczasowe zapisy powstały w czasach, gdy nie było przedmeczowej rozgrzewki, drużyny nie wchodziły razem na pole gry itd. Logiczne jest, że jeżeli dwóch zawodników pobiło się w tunelu lub podczas rozgrzewki przedmeczowej, nie można dopuścić ich do gry (wiązałoby się to z ryzykiem utraty kontroli nad zawodami i nie byłoby dobre dla wizerunku gry). Podczas przedmeczowej inspekcji pola gry sędzia może np. nakazać zmianę oznakowania, **w związku z tym wtedy rozpoczyna się okres, w którym rozpoczyna się władza sędziego, również do wykluczania zawodników**. Przewinienia niekarane wykluczeniem zostaną umieszczone w sprawozdaniu, jako że przed meczem nie wolno udzielać żółtych kartek i nie mogą one być „przenoszone” do zawodów (patrz również pkt. 12.8).

05.5 Władza do pokazywania czerwonych i żółtych kartek

Stary tekst

Sędzia ma prawo udzielać zawodnikom napomnień i wykluczać ich z gry także podczas przerwy pomiędzy częściami zawodów, po zakończeniu zawodów, a także podczas dogrywki oraz w czasie wykonywania rzutów z punktu karnego celem wyłonienia zwycięskiej drużyny, ponieważ w tym czasie sędzia również posiada władzę nad grą.

Nowy tekst

- Sędzia ma władzę pokazywania żółtych i czerwonych kartek od momentu wejścia na pole gry przed rozpoczęciem zawodów, a także do końca zawodów, włączając w to okres przerwy między połowami, dogrywkę i serię rzutów z punktu karnego.

Wyjaśnienie

Doprecyzowanie (w świetle pkt. 5.4), że sędzia może pokazywać czerwone i żółte kartki, dopiero od wejścia na pole gry przed rozpoczęciem zawodów.

05.6 Kontuzjowanemu można udzielać pomocy/oceniać powagę kontuzji po przewinieniu karany żółtą/czerwoną kartką

Stary tekst

Sędzia przerywa zawody, jeżeli jego zdaniem zawodnik uległ poważnej kontuzji i zapewnia jego zniesienie z pola gry. Udzielanie kontuzjowanemu zawodnikowi pomocy na polu gry jest niedozwolone. (...) Zawodnik gotowy do gry po udzieleniu pomocy medycznej może powrócić na pole gry dopiero po wznowieniu gry.

Wyjątki od powyższych zasad dotyczą jedynie przypadków, gdy:

- kontuzjowany jest bramkarz,
- bramkarz i zawodnik z pola zderzą się ze sobą i potrzebują natychmiastowej pomocy,
- zawodnicy tej samej drużyny zderzą się i potrzebują natychmiastowej pomocy,
- doszło do ciężkiej kontuzji.

Dodatkowy tekst

- jeżeli zawodnik doznał kontuzji na skutek fizycznego ataku, za który przeciwnik został napomniany lub wykluczony (np. faul wykonany w sposób nierozważny lub z użyciem nieproporcjonalnej siły), zakładając, że ocena kontuzji/udzielanie pomocy, zostaną zakończone szybko.

Wyjaśnienie

Ogólnie uznano, że nie fair były sytuacje, gdy zawodnik kontuzjowany w wyniku na tyle poważnego faulu, że wchodziła do niego obsługa medyczna, musiał opuścić pole gry, a drużyna, która przewiniła, miała w ten sposób liczebną przewagę (patrz Praktyczne Wskazówki).

05.7 Wpływ osoby niepożądanej przez dotknięcie piłki lecącej do bramki

Stary tekst

Jeżeli podczas meczu na polu gry pojawi się druga piłka, inny przedmiot lub zwierzę

- sędzia grę przerywa jedynie wtedy, gdy druga piłka, przedmiot lub zwierzę przeszkadza w grze. Przerwana z tego tytułu gra, musi zostać wznowiona rzutem sędziowskim.

Nowy tekst

druga piłka, inny przedmiot lub zwierzę pojawi się na meczu na polu gry – sędzia musi:

- przerwać grę (i wznowić rzutem sędziowskim) jedynie wtedy, gdy przedmiot ten wpływa na grę, chyba że piłka zmierza w kierunku bramki, a ingerencja ta nie uniemożliwia zawodnikowi drużyny broniącej zagrania piłki – bramka taka zostaje uznana, jeśli piłka wpadnie do bramki (nawet jeżeli w związku z tą ingerencją przedmiot ten miał kontakt z piłką), chyba że piłka wpadła do bramki przeciwnika.

Wyjaśnienie

Dzięki temu zapisowi Art. 5 stał się spójny z Art. 3 (patrz pkt. 3.8).

05.8 Wyposażenie sędziego

Dodatkowy tekst

Obowiązkowe wyposażenie:

- gwizdek (gwizdki)
- zegarek (zegarki)
- czerwone i żółte kartki
- notatnik (lub inne przybory do zapisywania wydarzeń związanych z przebiegiem zawodów).

Inne wyposażenie

Sędziom wolno też używać:

- sprzętu służącego do komunikacji między sobą – chorągiewki z systemem beep, zestawy komunikacji itp.,
- system EPTS lub inny sprzęt do monitorowania pracy sędziów pod względem kondycyjnym.

Sędziom zabrania się noszenia biżuterii lub jakiegokolwiek innego sprzętu elektronicznego.

Wyjaśnienie

Zapis przeniesiony z Art. 4. Nowe brzmienie precyzuje, jaki sprzęt jest lub może być dozwolony do użycia.

Artykuł 06 – Pozostali sędziowie

06.1 Zmiana tytułu

Stary tytuł	Nowy tytuł
Sędziowie asystenci	<u>Pozostali sędziowie</u>

Wyjaśnienie

Obowiązki wszystkich pozostałych sędziów (sędziów asystentów, sędziego technicznego i rezerwowego sędziego technicznego) zostały obecnie ujęte w niniejszym Artykule.

06.2 Władza sędziego nad pozostałymi sędziami

Dodatkowy tekst

Pozostali sędziowie działają pod kierownictwem sędziego.

Wyjaśnienie

Położono nacisk na rolę lidera, jaką pełni sędzia.

06.3 Wsparcie sędziego przez pozostałych sędziów**Dodatkowy tekst**

Pozostali sędziowie asystują sędziemu podczas przedmeczowego sprawdzania pola gry, piłek i ubioru zawodników (włączając sytuacje, w których problemy zostały rozwiązane). Prowadzą również notatki związane z czasem, bramkami, niewłaściwymi zachowaniami itp.

Wyjaśnienie

Dzięki zapisaniu na początku Artykułu typowych form wspierania sędziego, uniknięto powtarzania tego w kolejnych sekcjach poświęconych innym członkom zespołu.

06.4 Procedura w przypadku niemożności prowadzenia zawodów przez sędziego**Stary tekst**

Stosownie do ustaleń organizatora rozgrywek, dokonanych przed ich rozpoczęciem, gdy sędzia nie jest w stanie kontynuować swojej funkcji, sędzia techniczny przejmuje obowiązki sędziego zawodów lub sędziego asystenta nr 1 (jeżeli ten sędzia asystent przejmuje obowiązki sędziego zawodów).

Nowy tekst

Regulaminy rozgrywek muszą jasno precyzować, kto zastępuje sędziego, który nie jest w stanie rozpocząć lub kontynuować zawodów – czy jego funkcję przejmuje sędzia techniczny, sędzia asystent nr 1 czy dodatkowy sędzia asystent nr 1.

Wyjaśnienie

Zapis został uproszczony, nie wymaga dalszego rozpisywania.

06.5 Obowiązki sędziego technicznego**Dodatkowy tekst**

Pomoc sędziego technicznego powinna dotyczyć również:

- sprawdzania ubioru zawodnika, zawodnika rezerwowego,
- wskazania minimalnej ilości doliczonego czasu gry, o który sędzia zamierza przedłużyć daną połowę (dotyczy to również dogrywki).

Wyjaśnienie

Dodano obowiązki zazwyczaj wykonywane przez sędziego technicznego.

Artykuł 07 – Czas trwania zawodów

07.1 Kompensowanie straconego czasu gry

Dodatkowy tekst

Sędzia dolicza w każdej części zawodów cały stracony czas gry z powodu:

- oceny powagi kontuzji i/lub zniesienia kontuzjowanego zawodnika z pola gry, (...)
- przerw na uzupełnienie płynów lub zarządzanych z innych powodów medycznych, dozwolonych przez regulamin rozgrywek.

Wyjaśnienie

Powyższe stanowią częste powody doliczania czasu. Zwłaszcza zaakceptowane „przerwy na uzupełnianie płynów” zostały wpisane do Przepisów, tym samym znajdując w nich umocowanie.

Artykuł 08 – Rozpoczęcie i wznowienie gry

08.1 Odniesienie do wszystkich wznowień gry

Dodatkowy tekst

Rzuty wolne (bezpośrednie i pośrednie), rzuty karne, wrzuty, rzuty od bramki i rzuty różne są innymi sposobami wznowienia gry (patrz Artykuły 13-17).

Wyjaśnienie

Nielogiczne (zwłaszcza dla osób z poza środowiska sędziowskiego) było to, że Artykuł stanowiący o wznowieniach gry zawierał wyłącznie rozpoczęcie zawodów oraz rzut sędziowski. Dodano więc odniesienie do pozostałych wznowień.

08.2 Naruszenia Przepisów Gry, gdy piłka jest poza grą

Dodatkowy tekst

Jeżeli do naruszenia Przepisów doszło, gdy piłka była poza grą, nie zmienia to sposobu wznowienia gry.

Wyjaśnienie

Doprecyzowanie, że wznowienie gry nie zmienia się z powodu incydentu, który miał miejsce, gdy piłka była poza grą (np. trzymanie przed rzutem różnym; gwałtowne, agresywne zachowanie po tym, jak przyznany został już rzut wolny itd.).

08.3 Rozpoczęcie gry: piłka musi wyraźnie się poruszyć, by być wprowadzona do gry; może zostać zagrana w każdym kierunku

Stary tekst

Piłka została wprowadzona do gry, gdy została kopnięta i poruszyła się do przodu

Nowy tekst

Piłka jest wprowadzona do gry, gdy została kopnięta i wyraźnie poruszyła się.

Wyjaśnienie

Zniesienie obowiązku zagrania piłki do przodu podczas rozpoczęcia gry oznacza, że zawodnicy drużyny atakującej nie muszą stać na połowie przeciwnika (co jest niedozwolone), by otrzymać piłkę.

Tak samo jak w przypadku pozostałych Artykułów, tak i w tym przypadku piłka musi ewidentnie poruszyć się. Tym samym dąży się do zaprzestania praktyk, w których wykonawca dotykał tylko piłki, tym samym niesportowo udając, że wznowienie gry nie nastąpiło.

08.4 Miejsce rzutu sędziowskiego

Dodatkowy tekst

Sędzia opuszcza trzymaną w ręce piłkę w miejscu, gdzie znajdowała się ona w chwili przerwania gry. Jeżeli gra została przerwana, gdy piłka znajdowała się w polu bramkowym, rzut sędziowski sędzia wykonuje z linii pola bramkowego, równoległej do linii bramkowej – z miejsca najbliższego temu, gdzie była piłka w chwili przerwania gry.

Wyjaśnienie

To jasne stwierdzenie pozwala uniknąć konieczności zapisywania tego w wielu innych miejscach w Przepisach.

08.5 Sędzia nie może decydować o rozstrzygnięciu rzutu sędziowskiego

Stary tekst

Sędzia nie ma prawa decydować o tym, kto może walczyć o piłkę podczas rzutu sędziowskiego.

Nowy tekst

Przy rzucie sędziowskim w walce o piłkę może brać udział dowolna liczba zawodników, z bramkarzami włącznie. Sędzia nie ma prawa decydować o tym, kto może walczyć o piłkę podczas rzutu sędziowskiego i nie może decydować o jego rozstrzygnięciu.

Wyjaśnienie

Doprecyzowanie, że sędzia nie powinien „kreować” przebiegu rzutu sędziowskiego.

08.6 Piłka zagrana do bramki bezpośrednio z rzutu sędziowskiego

Stary tekst

Jeżeli piłka wpadnie do bramki (...) bezpośrednio...

Nowy tekst

Jeżeli piłka wpadnie do bramki nie dotykając przynajmniej dwóch zawodników...

Wyjaśnienie

Zastąpienie słowa „bezpośrednio” sformułowaniem „nie dotykając przynajmniej dwóch zawodników” czyni ten zapis jednoznaczny i jednocześnie spójny z pozostałymi Artykułami.

Artykuł 09 – Piłka w grze i poza grą

09.1 Piłka odbija się od jednego z sędziów

Stary tekst

Piłka jest w grze w każdym pozostałym czasie, włączając sytuacje, gdy:

- odbija się od słupka bramkowego, poprzeczki lub chorągiewki różnej i pozostaje na polu gry,
- odbija się od sędziego lub sędziego asystenta, gdy znajdują się oni na polu gry.

Nowy tekst

Piłka jest w grze w każdym pozostałym czasie, włączając sytuacje:

- gdy odbija się od jednego z sędziów, słupka, poprzeczki lub chorągiewki różnej i pozostaje na polu gry.

Wyjaśnienie

Zmiana ta ma na celu potwierdzenie, że piłka nadal znajduje się w grze, nawet jeżeli odbije się od sędziego, który znajduje się tuż za polem gry (sędzia asystent, dodatkowy sędzia asystent) i piłka nie przekroczy linii całym obwodem.

Artykuł 10 – Wyłanianie zwycięzcy

10.1 Zmiana tytułu

Stary tytuł

Jak zdobywa się bramkę

Nowy tytuł

Wyłanianie zwycięzcy

Wyjaśnienie

Rzuty z punktu karnego, zasada „bramek zdobytych na wyjeździe” itd. teraz zostały ujęte w niniejszym Artykule.

10.2.1 Wybór pola karnego, w którym wykonywane będą rzuty z punktu karnego**Stary tekst**

Sędzia wybiera bramkę, na którą będą wykonywane rzuty. Pole karne, na którym wykonywane są rzuty z punktu karnego, może być zmienione tylko wtedy, gdy bramka lub podłoże przestanie spełniać warunki do gry.

Nowy tekst

Jeżeli nie ma innych względów (np. stan murawy, bezpieczeństwo itp.), sędzia podrzuca monetę, żeby zdecydować, na którą bramkę będą wykonywane rzuty karne. Bramka ta może zostać zmieniona wyłącznie ze względów bezpieczeństwa lub jeżeli bramka albo murawa w tej części boiska staną się niezdadne do użycia.

Wyjaśnienie

Sędziom ciężko jest podjąć decyzję, na którą bramkę powinny być wykonywane rzuty karne, gdy mają do wyboru np. kibiców gospodarzy za jedną bramką, a kibiców gości za drugą. Biorąc poprawkę na nadrzędne aspekty (bezpieczeństwo, stan pola gry itd.), losowanie jest metodą najbardziej sprawiedliwą.

10.2.2 Zawodnicy uprawnieni (włączając tych znajdujących się tymczasowo poza polem gry)**Stary tekst**

Za wyjątkiem poprzedniego przypadku, jedynie zawodnicy, którzy są na polu gry w chwili zakończenia zawodów, włączając czas dogrywki – o ile taka jest przewidziana – są dopuszczeni do wykonywania rzutów z punktu karnego.

Nowy tekst

Z wyjątkiem wymiany za kontuzjowanego bramkarza, tylko zawodnicy, którzy są na polu gry w chwili zakończenia zawodów lub znajdują się tymczasowo poza polem gry (kontuzja, poprawa ubioru itp.) są dopuszczeni do wykonywania rzutów z punktu karnego.

Wyjaśnienie

Doprecyzowano, że zawodnik, który tymczasowo znalazł się, w sposób zgodny z Przepisami, poza polem gry (kontuzja, wymiana sprzętu itd.) może wziąć udział w serii rzutów z punktu karnego, podobnie jak zawodnik rezerwowi wymieniany bramkarza.

10.2.3 Wyznaczenie wykonawców rzutów karnych i ich kolejność**Stary tekst**

Każda drużyna wyznacza zawodników do wykonania rzutów z punktu karnego oraz określa kolejność ich wykonywania, ale tylko spośród tych zawodników, którzy znajdowali się na polu gry w momencie zakończenia zawodów.

Nowy tekst

Każda z drużyn odpowiedzialna jest za ustalenie kolejności wykonywania rzutów karnych z zawodników, którzy dopuszczeni są do ich wykonywania. Sędziego nie informuje się o wybranej kolejności.

Wyjaśnienie

Jasny zapis o tym, że nazwiska i/lub kolejność wykonawców rzutów nie muszą zostać podane sędziemu (niektórzy błędnie wymagali podania nazwisk i ingerowali w kolejność wykonywanych rzutów).

10.2.4 Taka sama liczba zawodników

Stary tekst

Jeżeli drużyna kończy zawody z większą liczbą zawodników niż ich przeciwnicy, powinna przed rozpoczęciem wykonywania rzutów zredukować liczbę zawodników tak, aby zrównać ją z liczbą zawodników drużyny przeciwnej, oraz poinformować sędziego o personaliach i numerze każdego zawodnika wyłączonego z dalszej rywalizacji. Odpowiedzialność ta ciąży na kapitanie drużyny. Żaden zawodnik w taki sposób wyłączony nie może uczestniczyć w rzutach z punktu karnego. Jeżeli podczas wykonywania rzutów z punktu karnego zawodnik zostanie kontuzjowany, względnie wykluczony, liczba zawodników drużyny przeciwnej nie ulega zmianie. Wyrównywanie liczby zawodników w obydwu drużynach wymagane jest jedynie przed rozpoczęciem wykonywania rzutów z punktu karnego.

Nowy tekst

Jeżeli na koniec meczu, przed rzutami z punktu karnego lub w trakcie ich wykonywania jedna z drużyn ma większą liczbę zawodników niż ich przeciwnicy, drużyna ta musi zredukować liczbę zawodników tak, aby zrównać ją z liczbą zawodników drużyny przeciwnej. Sędzia musi zostać poinformowany o personaliach i numerze każdego zawodnika wyłączonego z dalszej procedury. Żaden w ten sposób wyłączony zawodnik nie może uczestniczyć w rzutach z punktu karnego (poza sytuacją wyszczególnioną poniżej).

Wyjaśnienie

Zapis ten wprowadza zasadę fair play przy rozpoczęciu rzutów z punktu karnego, tj. żadna drużyna nie powinna odnosić korzyści z tego, że ma mniejszą liczbę zawodników. Mogło to bowiem oznaczać, że najlepszy wykonawca jednej drużyny będzie ponownie wykonywał rzut karny przeciwko ostatniemu/słabszemu wykonawcy przeciwników.

10.2.5 Bramkarz niezdolny do kontynuowania gry**Stary tekst**

Bramkarz, który doznał kontuzji podczas wykonywania rzutów z punktu karnego i jest niezdolny do kontynuowania gry na swojej pozycji (jako bramkarz), może być wymieniony przez zgłoszonego zawodnika rezerwowego – zakładając, że jego drużyna nie wykorzystała przysługującego jej limitu wymian zawodników przewidzianego regulaminem rozgrywek.

Nowy tekst

Bramkarz, niezdolny do kontynuowania gry przed lub podczas wykonywania rzutów z punktu karnego, może być:

- wymieniony na zgłoszonego zawodnika rezerwowego – jeżeli jego drużyna nie wykorzystała limitu wymian zawodników,
- zastąpiony przez zawodnika, który został wyłączony z wykonywania rzutów z punktu karnego w celu zrównania liczby zawodników; ale bramkarz nie jest uprawniony do dalszego udziału w rzutach z punktu karnego i nie może wykonać rzutu.

Wyjaśnienie

Doprecyzowanie, że bramkarz może zostać wymieniony w każdym momencie przez zawodnika rezerwowego (lub zamieniony przez zawodnika, który przy zrównywaniu liczby zawodników został „zredukowany”), jednak nie może wykonywać on rzutu karnego.

10.2.6 Kiedy rzut karny jest rozstrzygnięty (patrz pkt. 14.3)**Dodatkowy tekst**

Rzut karny jest rozstrzygnięty, gdy piłka przestanie się poruszać, wyjdzie poza grę, lub gdy sędzia przerwie grę ze względu na naruszenie Przepisów.

Wyjaśnienie

Jasna definicja, kiedy sędzia podejmuje decyzję o rozstrzygnięciu rzutu karnego (patrz również 14.3).

10.2.7 Kolejność wykonawców rzutów z punktu karnego**Dodatkowy tekst**

Każdy rzut jest wykonywany przez innego zawodnika i wszyscy uprawnieni do wykonywania rzutów zawodnicy muszą wykonać rzut, zanim jakkolwiek zawodnik wykona rzut po raz drugi. Powyższa zasada odnosi się do każdej dalszej sekwencji, z tym, że drużyna może zmienić kolejność zawodników wykonujących rzuty.

Wyjaśnienie

Przepis precyzuje, że wszyscy członkowie zespołu muszą wykonać taką samą liczbę rzutów, zanim którykolwiek z nich będzie mógł wykonywać rzut drugi raz. Kolejność wykonywania rzutów można zmienić przed kolejną rundą.

10.2.8 Zawodnik opuszczający pole gry

Dodatkowy tekst

Rzuty z punktu karnego nie mogą być opóźniane ze względu na zawodnika, który opuścił pole gry. Rzut takiego zawodnika zostanie uznany za nietrafiony, jeżeli zawodnik nie powróci na czas, żeby wykonać swój rzut karny.

Wyjaśnienie

Sędziemu nie wolno opóźniać wykonywania rzutów z punktu karnego, gdy zawodnik opuścił pole gry. Jeżeli zawodnik nie powróci na czas, jego rzut uznany jest za nietrafiony. Ważne, żeby przeciwdziałać zachowaniom mogącym być nie fair (wytyczne od trenerów, celowe opóźnianie, „ustawianie” wyniku itd.).

Artykuł 11 – Spalony

11.1 Linia środkowa - interpretacja

Stary tekst

Zawodnik nie jest na pozycji spalonej, jeżeli:

- znajduje się na własnej połowie pola gry lub...

Nowy tekst

Zawodnik jest na pozycji spalonej, jeżeli:

- jakkolwiek część głowy, ciała czy nóg znajduje się na połowie przeciwnika (wyłączając linię środkową).

Wyjaśnienie

Precyzuje, że linia środkowa jest „neutralna” przy ocenie spalonego, czyli zawodnik drużyny atakującej musi mieć część swojego ciała na połowie przeciwnika, żeby zostać uznany za przebywającego na pozycji spalonej.

11.2 Ręce zawodników – interpretacja

Nowy tekst

Zawodnik jest na pozycji spalonej, jeżeli:

- jakkolwiek część głowy, ciała lub nóg jest bliżej linii bramkowej drużyny przeciwnej niż zarówno piłka, jak i przedostatni zawodnik drużyny przeciwnej. Dłonie i ręce wszystkich zawodników, włącznie z bramkarzami, nie są brane pod uwagę przy ocenie pozycji spalonej.

Wyjaśnienie

Doprecyzowanie, że ręce i dłonie obrońców, napastników i bramkarzy nie są brane pod uwagę przy ocenie spalonego.

11.3 Pozycja oceniana w momencie zagrania piłki

Stary tekst

Zawodnik, który przebywa na pozycji spalonej, może być ukarany jedynie wtedy, gdy w momencie dotknięcia bądź zagrania piłki przez współpartnera, zdaniem sędziego jest aktywny w grze poprzez...

Nowy tekst

Zawodnik, który przebywa na pozycji spalonej w momencie, gdy piłka zostaje zagrana lub dotknięta przez współpartnera, może być ukarany jedynie wtedy, gdy jest aktywny w grze poprzez...

Wyjaśnienie

Jasny zapis, że przy ocenie spalonego bierze się pod uwagę pozycję zawodnika w momencie, gdy zagrana została piłka. Przewinienie następuje po tym, jak piłka została zagrana, np. zawodnik spalony, który zdobywa bramkę po paradzie obronnej bramkarza popełnia przewinienie po tym, jak piłka została zagrana.

11.4 Przewinienie po odbiciu się piłki lub po obronie

Stary tekst

„osiąganie korzyści z przebywania na tej pozycji” – oznacza zagranie piłki przez zawodnika przebywającego na pozycji spalonej:

- po rykoszecie lub odbiciu się piłki od słupka, poprzeczki lub przeciwnika,
- po rykoszecie, odbiciu się lub zagraniu jej po rozmyślnej paradzie obronnej.

Nowy tekst

osiąganie korzyści poprzez zagranie piłki lub przeszkadzanie przeciwnikowi, gdy piłka:

- trafiła do zawodnika na pozycji spalonej po rykoszecie lub odbiła się od słupka, poprzeczki lub przeciwnika,
- trafiła do zawodnika na pozycji spalonej w skutek rozmyślnej parady obronnej dokonanej przez przeciwnika.

Wyjaśnienie

Precyzuje, że „przeszkadzanie przeciwnikowi” po odbiciu piłki, jej rykoszecie czy obronie stanowi przewinienie.

11.5 Miejsce rzutu wolnego

Stary tekst

str. 36 - Za spalonego sędziego zarządza rzut wolny pośredni dla drużyny przeciwnej z miejsca popełnienia przewinienia;

Nowy tekst

Za spalonego sędziego zarządza rzut wolny pośredni z miejsca popełnienia przewinienia przez zawodnika, również jeżeli ma to miejsce na jego własnej połowie pola gry.

str. 111 - Jeżeli ma miejsce spalony, przerwana z tego tytułu przez sędziego grę wznowi drużyna przeciwna rzutem wolnym pośrednim z miejsca, gdzie zawodnik spalony znajdował się w chwili ostatniego zagrania do niego piłki przez współpartnera.

Wyjaśnienie

Przepis i Interpretacje były sprzeczne. W całych Przepisach zasadą jest, że rzuty wolne wykonywane są z miejsca przewinienia – teraz ta sama zasada dotyczy też spalonego. Rzut wolny można podyktować we własnej połowie zawodnika, który przebywał na pozycji spalonej na połowie przeciwnika, ale dopuścić się przewinienia już na własnej połowie.

11.6 Zawodnik drużyny broniącej poza polem gry

Stary tekst

Każdy zawodnik drużyny broniącej opuszczający pole gry z jakiegokolwiek powodu bez zgody sędziego będzie uważany za znajdującego się na własnej linii bramkowej lub linii bocznej w celu oceny spalonego, aż do najbliższej przerwy w grze. Jeśli ten zawodnik rozmyślnie opuszcza pole gry, musi zostać napomniany podczas najbliższej przerwy w grze.

Nowy tekst

Zawodnik drużyny broniącej opuszczający pole gry bez zgody sędziego będzie dla oceny spalonego uważany za znajdującego się na własnej linii bramkowej lub linii bocznej, aż do najbliższej przerwy w grze lub do momentu, gdy drużyna broniąca zagra piłkę w kierunku linii środkowej i opuści ona pole karne. Jeśli ten zawodnik rozmyślnie opuszcza pole gry, musi zostać napomniany podczas najbliższej przerwy w grze.

Wyjaśnienie

Niefair była sytuacja, w której kontuzjowany zawodnik drużyny broniącej przebywający poza polem gry „niweluje spalonego wszystkich przeciwników” aż do najbliższej przerwy w grze. Nowe sformułowanie precyzuje, kiedy dochodzi do nowej fazy gry i kiedy nie bierze się już pod uwagę wspomnianego zawodnika przy ocenie spalonego.

11.7 Zawodnik drużyny atakującej poza polem gry**Stary tekst**

Jeżeli zawodnik drużyny atakującej w celu uniknięcia spalonego opuszcza pole gry, sygnalizując tym samym, że nie bierze aktywnego udziału w grze, nie narusza Przepisów Gry. Jeżeli jednak sędzia uzna, że zawodnik ten opuścił boisko ze względów taktycznych i poprzez swój powrót na pole gry odniósł nieuzasadnioną korzyść, to powinien otrzymać napomnienie za niesportowe zachowanie. Powrót tego zawodnika na pole gry może mieć miejsce po uzyskaniu zgody sędziego.

Nowy tekst

Zawodnik drużyny atakującej w celu uniknięcia spalonego może opuścić pole gry lub pozostać poza nim, sygnalizując, że nie bierze aktywnego udziału w grze. Jeżeli zawodnik taki powraca na pole gry z za linii bramkowej i bierze aktywny udział w grze, lub jeżeli drużyna broniąca zagrała piłkę w kierunku linii środkowej i ma to miejsce na zewnątrz pola karnego, to zawodnika takiego dla oceny spalonego uznaje się za przebywającego na linii bramkowej. Zawodnik, który celowo opuszcza pole gry, powraca na nie bez zgody sędziego, nie zostaje ukarany z tytułu spalonego i osiąga z tego korzyść, musi zostać ukarany napomnieniem.

Wyjaśnienie

Wskazanie, jak postępować z zawodnikiem drużyny atakującej, który opuszcza lub pozostaje na polu gry i następnie na nie powraca.

11.8 Zawodnik drużyny atakującej w bramce**Stary tekst**

Jeżeli zawodnik drużyny atakującej znajduje się pomiędzy słupkami oraz wewnątrz bramki przeciwników i pozostaje nieruchomy, a w tym momencie jego współpartner zdobył bramkę, to tak zdobyta bramka winna być uznana, jeżeli zawodnik przebywający w bramce nie przeszkadzał przeciwnikowi i nie rozpraszał jego uwagi. Jeżeli jednak zawodnik znajdujący się w bramce przeszkadza w interwencji, względnie w inny sposób rozprasza uwagę przeciwnika, to bramka nie może zostać uznana, winny zawodnik zostanie ukarany napomnieniem za niesportowe zachowanie, a gra wznowiona zostanie rzutem sędziowskim...

Nowy tekst

Jeżeli zawodnik drużyny atakującej pozostaje nieruchomo między słupkami i wewnątrz bramki, gdy piłka do niej wpada, to bramka tak zdobyta musi zostać uznana, chyba że zawodnik dopuszcza się spalonego lub naruszył Artykuł 12 – w takich sytuacjach gra wznawiana jest odpowiednio rzutem wolnym pośrednim lub bezpośrednim.

Wyjaśnienie

Zbieżne z aktualnymi sformułowaniami dotyczącymi spalonego (usunięcie pojęcia „rozpraszać”) i możliwość ukarania przewinienia dokonanego poza polem gry rzutem wolnym, jeżeli piłka była w grze.

Artykuł 12 – Gra niedozwolona i niewłaściwe postępowanie

12.1 Przewinienia, gdy piłka była poza grą

Dodatkowy tekst

Rzut wolny bezpośredni i pośredni oraz rzut karny mogą być zarządzane wyłącznie za przewinienia i naruszenia Przepisów, w czasie, kiedy piłka była w grze.

Wyjaśnienie

Definitywne stwierdzenie (z sekcji Interpretacji), że piłka musi być w grze, żeby z racji niewłaściwego postępowania podyktować rzut wolny, względnie rzut karny.

12.2 Rzut wolny bezpośredni

Stary tekst

Rzut wolny bezpośredni jest przyznany drużynie przeciwnej, jeżeli zawodnik popełnia jedno z następujących przewinień w sposób uznany przez sędziego za nieostrożny, nierozważny lub przy użyciu nieproporcjonalnej siły:

- atakuje przeciwnika nogami (oryg. „*tackles an oponent*”)

Nowy tekst

Rzut wolny bezpośredni jest przyznany, jeżeli zawodnik popełnia jedno z następujących przewinień w sposób uznany przez sędziego za nieostrożny, nierozważny lub przy użyciu nieproporcjonalnej siły:

- atakuje przeciwnika nogami (oryg. „*tackles or challenges*”)

Wyjaśnienie

Angielskie słowo „tackle” wskazuje na atak stopami, **ale niektóre ataki mogą zostać wykonane innymi częściami ciała** (np. kolanem) i teraz zostały ujęte w definicji przez dodanie słowa „challenge”.

12.3 Kontakt oznacza rzut wolny bezpośredni

Dodatkowy tekst

Jeżeli elementem przewinienia był kontakt między zawodnikami, to takie przewinienie należy karać rzutem wolnym bezpośrednim lub rzutem karnym.

Wyjaśnienie

Jasne rozstrzygnięcie, że rzut wolny bezpośredni musi zostać podyktowany, gdy przewinienie zawierało kontakt.

12.4 Nerozważność – usunięcie słowa „całkowicie” z definicji**Stary tekst**

Nerozważność ma miejsce wtedy, gdy zawodnik swój atak wykonuje całkowicie nie zważając na bezpieczeństwo przeciwnika (...) musi być ukarany napomnieniem.

Nowy tekst

Nerozważność ma miejsce wtedy, gdy zawodnik swój atak wykonuje nie zważając na bezpieczeństwo przeciwnika lub konsekwencje takiego ataku. Zawodnik tak grający musi być ukarany napomnieniem.

Wyjaśnienie

Dotąd powstawały prawne obawy przy określaniu słowa „całkowicie”.

12.5 Poważny, rażący faul – usunięcie słowa „rażąco” z definicji**Stary tekst**

Użycie nieproporcjonalnej siły ma miejsce wtedy, kiedy zawodnik swój atak wykonuje z dużą siłą, rażąco wykraczając poza granice normalnej gry, narażając tym samym przeciwnika na niebezpieczeństwo odniesienia kontuzji (...) musi być wykluczony z gry.

Nowy tekst

Użycie nieproporcjonalnej siły ma miejsce wtedy, gdy atak zawodnika przekracza granicę użycia akceptowalnej siły i zagraża bezpieczeństwu przeciwnika. Zawodnik tak grający musi być wykluczony z gry.

Wyjaśnienie

Pojawiały się obawy odnośnie nazwy/znaczenia „rażąco”.

12.6 Rzut wolny bezpośredni – dodanie „przeszkadza przeciwnikowi w poruszaniu i dochodzi do kontaktu”**Dodatkowy tekst**

Rzut wolny bezpośredni jest również przyznany, jeżeli zawodnik popełnia jedno z następujących przewinień:

- przeszkadza w poruszaniu się przeciwnikowi i dochodzi do kontaktu między zawodnikami

Wyjaśnienie

Potwierdzenie, że przeszkadzanie przeciwnikowi z wejściem w kontakt powoduje konieczność podyktowania rzutu wolnego bezpośredniego.

12.7 Przeszkadzanie przeciwnikowi bez kontaktu = rzut wolny pośredni

Stary tekst

Rzut wolny pośredni jest również przyznany drużynie przeciwnej, jeżeli, zdaniem sędziego, zawodnik przeszkadza w poruszaniu się przeciwnikowi.

Nowy tekst

Rzut wolny pośredni przyznany jest, jeżeli zawodnik:

- przeszkadza w poruszaniu się przeciwnikowi i nie dochodzi do kontaktu między zawodnikami.

Wyjaśnienie

Potwierdzenie, że przeszkadzanie przeciwnikowi bez kontaktu oznacza rzut wolny pośredni.

12.8 Władza podejmowania sankcji dyscyplinarnych od momentu przedmeczowej inspekcji boiska (patrz pkt. 5.4)

Stary tekst

Sędzia ma prawo udzielania kar indywidualnych od momentu wejścia na pole gry, do chwili opuszczenia go po końcowym gwizdku.

Nowy tekst

Sędzia ma władzę do podejmowania sankcji dyscyplinarnych od momentu wejścia na pole gry w ramach przedmeczowego sprawdzania boiska, aż do momentu opuszczenia pola gry po zakończonych zawodach (dotyczy to również rzutów z punktu karnego). Jeżeli przed wejściem na pole gry, przed rozpoczęciem zawodów zawodnik popełni przewinienie karane wykluczeniem, sędzia ma władzę, żeby nie dopuścić takiego zawodnika do udziału w zawodach (patrz Artykuł 3.6); sędzia zgłosi jakiegokolwiek inne niewłaściwe postępowanie.

Wyjaśnienie

Taka sama zmiana jak wskazana i wyjaśniona w Art. 5 (patrz pkt. 5.4).

12.9 Korzyść po przewinieniu karanym wykluczeniem i braniu udziału w grze przez zawodnika, który dopuścił się takiego przewinienia

Dodatkowy tekst

Korzyść nie powinna być stosowana przy poważnym, rażącym faulu, gwałtownym, agresywnym zachowaniu lub przewinieniu, które wymagać będzie udzielenia drugiej żółtej kartki, chyba że drużyna przeciwna ma realną szansę na zdobycie bramki. Wtedy sędzia musi wykluczyć winnego zawodnika w najbliższej przerwie w grze. Jednak jeżeli zawodnik, który ma zostać wykluczony, przed najbliższą przerwą w grze zagra piłkę lub będzie walczył z przeciwnikiem o piłkę lub wywierał na niego wpływ, sędzia przerwie grę, wykluczy winnego zawodnika, a gra będzie wznowiona rzutem wolnym pośrednim.

Wyjaśnienie

Doprecyzowanie, że w tych bardzo rzadkich przypadkach, gdy sędzia zastosuje korzyść przy przewinieniu „na czerwoną kartkę” (tylko jeżeli bezpośrednio powstaje z tego sytuacja do zdobycia bramki), a potem winny zawodnik weźmie udział w grze, to gra musi zostać przerwana, jako że byłoby to wbrew idei fair play, zwłaszcza jeżeli winny zawodnik przyczyniłby się do zdobycia bramki lub pozbawił przeciwnika bramki.

12.10 Napomnienie za zagranie piłki ręką

Stary tekst

Występują różne okoliczności, w których zawodnik musi być ukarany za niesportowe zachowanie, np. jeżeli zawodnik:

- popełni przewinienie w taktycznym celu przeszkodzenia w prowadzeniu korzystnej akcji albo jej przerwania,
- trzyma zawodnika drużyny przeciwnej w celach taktycznych, odciągając go od piłki lub przeszkadzając mu w dojściu do niej,
- zagrywa piłkę ręką w celu uniemożliwienia przeciwnikowi przejęcia piłki albo rozwinięcia ataku, (dotyczy zawodnika innego niż bramkarz we własnym polu karnym),
- zagrywa piłkę ręką, usiłując w ten sposób zdobyć bramkę (nie jest istotne, czy bramka została zdobyta, czy nie).

Nowy tekst

Występują różne okoliczności, w których zawodnik musi być ukarany za niesportowe zachowanie, np. jeżeli:

- popełnia przewinienie lub zagrywa piłkę ręką w celu przeszkodzenia lub przerwania korzystnej akcji,
- zagrywa piłkę ręką, usiłując w ten sposób zdobyć bramkę (nie jest istotne, czy bramka została zdobyta, czy nie) lub podejmuje nieudaną próbę pozbawienia przeciwnika bramki przez zagranie piłki ręką.

Wyjaśnienie

„Uniemożliwienie wejścia w posiadanie piłki” zostało usunięte jako przewinienie karane żółtą kartką, bowiem niektórzy sędziowie karali w ten sposób każde zagranie piłki ręką. Zagranie piłki ręką stanowi przewinienie karane żółtą kartką, gdy przerywa/przeszkadza w korzystnym ataku (tak jak pozostałe przewinienia mające taki sam skutek). Jasny zapis, że zawodnik nieskutecznie próbujący pozbawić przeciwnika bramki przez zagranie piłki ręką, powinien otrzymać żółtą kartkę.

12.11 Pozbawienie realnej szansy na zdobycie bramki w polu karnym**Dodatkowy tekst**

Jeżeli zawodnik pozbawia drużynę przeciwną bramki lub realnej szansy na zdobycie bramki poprzez rozmyślne zagraniem piłki ręką, to zawodnik taki musi zostać wykluczony z gry bez względu na miejsce popełnionego przewinienia.
Jeżeli zawodnik we własnym polu karnym popełnia przewinienie na przeciwniku, które pozbawia przeciwnika realnej szansy na zdobycie bramki i sędzia w związku z tym dyktuje rzut karny, zawodnik przewinający zostaje napomniany, chyba że:

- przewinienie polegało na trzymaniu, ciągnięciu czy popychaniu, lub
- zawodnik przewinający nie próbował zagrać piłki lub nie miał możliwości jej zagrać, lub
- charakter przewinienia wymagał udzielenia wykluczenia bez względu na miejsce, w którym do niego doszło (np. poważny rażący faul, gwałtowne agresywne zachowanie, itp.).

W powyższych przypadkach przewinający zawodnik zostaje wykluczony z gry.

Wyjaśnienie

W przypadku przewinienia z zakresu DOGSO popełnionego przez obrońcę w polu karnym, poprzez rzut karny drużyna poszkodowana odzyskuje realną szansę na zdobycie bramki, wobec czego kara dla zawodnika powinna być mniej surowa (żółta kartka), niż w przypadku, w którym do przewinienia dochodzi poza polem karnym. Jednakże, jeżeli przewinienie to zagraniem piłki ręką lub przewinienie, które nie powstało przy rzeczywistej próbie zagrania/walki o piłkę (jak zostało to określone w zapisie), to taki zawodnik musi zostać wykluczony.

12.12 Poważny rażący faul – rozszerzenie definicji**Stary tekst**

Atak nogami, który naraża na niebezpieczeństwo zawodnika drużyny przeciwnej musi być traktowany jako poważny rażący faul.

Nowy tekst

Atak nogami lub pozostałymi częściami ciała, który naraża na niebezpieczeństwo zawodnika drużyny przeciwnej musi być traktowany jako poważny rażący faul.

Wyjaśnienie

Zmiana podobna jak w pkt. 12.2 – angielskie słowo „challenge” rozszerza definicję poza ataki wykonywane tylko stopą/ami.

12.13 Gwałtowne, agresywne zachowanie – brak kontaktu

Stary tekst

Zawodnik zachowuje się gwałtownie, agresywnie wtedy, gdy używa nieproporcjonalnej siły bądź brutalności w stosunku do zawodnika drużyny przeciwnej, kiedy nie walczą o piłkę.

Nowy tekst

Zawodnik zachowuje się gwałtownie, agresywnie, gdy używa lub próbuje użyć nieproporcjonalnej siły bądź brutalności w stosunku do zawodnika drużyny przeciwnej, kiedy nie walczą o piłkę oraz wobec współpartnera, osoby funkcyjnej, widza, lub jakiegokolwiek innej osoby, bez względu na to, czy doszło do kontaktu.

Wyjaśnienie

Jasne rozstrzygnięcie: próba gwałtownego, agresywnego zachowania karana jest czerwoną kartką, nawet jeżeli jest nieudana.

12.14 Gwałtowne, agresywne zachowanie – kontakt z głową/twarzą

Dodatkowy tekst

Co więcej, zawodnik, który nie walcząc o piłkę, celowo uderza przeciwnika lub jakąkolwiek inną osobę w głowę lub twarz, czyniąc to przy użyciu dłoni lub ręki, winny jest gwałtownego, agresywnego zachowania, chyba że siła uderzenia była minimalna.

Wyjaśnienie

Doprecyzowanie, że zawodnik, który celowo trafia/uderza przeciwnika w głowę/twarz (gdy nie walczy o piłkę), powinien zostać wykluczony (chyba że siła jest minimalna).

12.15 Przewinienia przeciwko zawodnikom rezerwowym, osobom funkcyjnym i sędziom**Stary tekst**

Jeżeli przewinienie zostało popełnione na polu gry i w trakcie, gdy piłka była w grze:

- jeżeli przewinienie zostało popełnione na zawodniku drużyny przeciwnej, przerwana grę drużyna przeciwna wznawia rzutem wolnym bezpośrednim z miejsca popełnienia przewinienia (patrz Art. 13 – Miejsce wykonania rzutu wolnego) lub rzutem karnym, jeżeli przewinienie miało miejsce w polu karnym zawodnika, który popełnił przewinienie,
- jeżeli przewinienie zostało popełnione na współpartnerze, przerwana grę drużyna przeciwna wznawia rzutem wolnym pośrednim z miejsca popełnienia przewinienia (patrz Art. 13 – Miejsce wykonania rzutu wolnego),
- jeżeli przewinienie zostało popełnione wobec zawodnika rezerwowego, względnie zawodnika wymienionego, grę przerwana z tego powodu wznawia się rzutem wolnym pośrednim z miejsca, gdzie była piłka w momencie przerwania gry (patrz Art. 13 – Miejsce wykonania rzutu wolnego),

Nowy tekst

Jeżeli w trakcie, gdy piłka jest w grze, zawodnik popełnia przewinienie na polu gry przeciwko:

- przeciwnikowi – gra wznowiona zostanie rzutem wolnym pośrednim/bezpośrednim lub rzutem karnym,
- współpartnerowi, zawodnikowi rezerwowemu, zawodnikowi wymienionemu, osobie funkcyjnej lub któremukolwiek sędziemu – gra wznowiona zostanie rzutem wolnym bezpośrednim lub rzutem karnym,
- jakiegokolwiek innej osobie – gra zostanie wznowiona rzutem sędziowskim.

- jeżeli przewinienie zostało popełnione wobec jednego z sędziów, grę przerwana z tego powodu drużyna przeciwna wznawia rzutem wolnym pośrednim z miejsca popełnienia przewinienia (patrz Art. 13 – Miejsce wykonania rzutu wolnego),
- jeżeli przewinienie zostało popełnione wobec innej osoby, grę należy wznówić rzutem sędziowskim w miejscu, gdzie znajdowała się piłka w chwili przerwania gry. Jeżeli gra została przerwana, gdy piłka znajdowała się w polu bramkowym, rzut sędziowski sędzia winien wykonać z linii pola bramkowego, równoległej do linii bramkowej – z miejsca najbliższego temu, gdzie znajdowała się piłka w chwili przerwania gry.

Wyjaśnienie

Doprecyzowanie, że zawodnik, który celowo trafia/uderza przeciwnika w głowę/twarz (gdy nie walczy o piłkę), powinien zostać wykluczony (chyba że siła jest minimalna).

12.16 Przewinienia poza polem gry (patrz też pkt. 13.3 + 14.1)**Stary tekst**

Jeżeli przewinienie popełnione zostało poza polem gry i w trakcie gdy piłka była w grze (...):

- jeżeli zawodnik opuszcza pole gry dla popełnienia przewinienia, grę należy wznowić rzutem wolnym pośrednim z miejsca, gdzie znajdowała się piłka w chwili przerwania gry (patrz Art. 13 – Miejsce wykonania rzutu wolnego).

Nowy tekst

Jeżeli przewinienie popełnione zostało poza polem gry i w trakcie, gdy piłka była w grze (...). jednakże jeżeli zawodnik opuścił pole gry w ramach toczącej się akcji i następnie popełnia przewinienie wobec innego zawodnika, grę należy wznowić rzutem wolnym z linii ograniczającej pole gry, z miejsca najbliższego przewinieniu; za przewinienia karane rzutem wolnym bezpośrednim, należy podyktować rzut karny, jeżeli to miejsce na linii bramkowej znajduje się w polu karnym przewinającego zawodnika

Wyjaśnienie

Przepis zmieniono, gdyż świat futbolu oczekuje, że jeżeli dwóch zawodników opuszcza pole gry (jako normalny element gry) i jeden fauluje drugiego poza polem gry, to należy dyktować rzut wolny. Niezrozumiała w takiej sytuacji jest żółta czy czerwona kartka i wznowienie gry rzutem sędziowskim (lub rzutem wolnym pośrednim). Rzut wolny przyznawany jest na linii bocznej/bramkowej, w miejscu najbliższym miejsca przewinienia. Jeżeli jest to pole karne zawodnika przewinającego, przyznaje się rzut karny.

Artykuł 13 – Rzuty wolne**13.1** Rzuty wolne przyznawane są drużynie przeciwnej**Stary tekst**

Rzutami wolnymi są zarówno rzuty bezpośrednie, jak i pośrednie.

Nowy tekst

Rzuty wolne bezpośrednie i pośrednie przyznawane są drużynie przeciwnej zawodnika, który popełnia przewinienie lub narusza Przepisy.

Wyjaśnienie

Podkreślenie na początku tego Artykułu, że rzut wolny przyznawany jest drużynie przeciwnej pozwala na usunięcie wielu niepotrzebnych fraz „dla drużyny przeciwnej” we wszystkich innych miejscach.

13.2 Miejsce rzutu wolnego

Dodatkowy tekst

Wszystkie rzuty wolne wykonywane są z miejsca, w którym doszło do przewinienia, z następującymi wyjątkami...

Wyjaśnienie

Jasne stwierdzenie na początku Artykułu pozwala na usunięcie konkretnych odniesień dotyczących miejsca wznowienia, które pojawiały się w wielu miejscach w Przepisach.

13.3 Przewinienia poza polem gry

Stary tekst

Rzuty wolne wynikające z nieuprawnionego wejścia, powrotu lub zejścia zawodnika z pola gry, wykonywane są z miejsca, w którym znajdowała się piłka w momencie przerwania gry.

Nowy tekst

Rzuty wolne wynikające z nieuprawnionego wejścia, powrotu lub zejścia zawodnika z pola gry, wykonywane są z miejsca, w którym znajdowała się piłka w momencie przerwania gry. Jednakże jeżeli zawodnik opuścił pole gry w ramach toczącej się akcji i następnie popełnia przewinienie wobec innego zawodnika, grę należy wznowić rzutem wolnym z linii ograniczającej pole gry, z miejsca najbliższego przewinieniu; za przewinienia karane rzutem wolnym bezpośrednim, należy podyktować rzut karny, jeżeli to miejsce na linii bramkowej znajduje się w polu karnym przewinającego zawodnika.

Wyjaśnienie

Spójność ze zmianami określonymi w pkt. 12.16 i 14.1.

13.4 Piłka musi się wyraźnie poruszyć, żeby być wprowadzona do gry**Stary tekst**

Piłka została wprowadzona do gry, gdy została kopnięta i poruszyła się...

Nowy tekst

Piłka została wprowadzona do gry, gdy została kopnięta i wyraźnie poruszyła się...

Wyjaśnienie

Unifikacja z rozpoczęciem gry (pkt. 8.3), rzutem karnym (14.2) i rzutem różnym (17.2).

13.5 Uniemożliwianie wznowienia/przechwytywanie piłki przy rzutach wolnych**Stary tekst**

Jeżeli wykonawca rzutu decyduje się na szybkie wykonanie rzutu wolnego w sytuacji, gdy zawodnik drużyny przeciwnej znajduje się w odległości mniejszej niż 9,15 m (10 jardów) od piłki i przejmie zagrąną piłkę, sędzia nie interweniuje, zezwalając na kontynuowanie gry.

Nowy tekst

Jednak, jeżeli zawodnik decyduje się na szybkie wykonanie rzutu wolnego, a przeciwnik, który znajduje się bliżej niż 9,15 m (10 jardów) od piłki, przejmuje ją, sędzia zezwala na kontynuowanie gry. Jednakże, przeciwnik, który celowo uniemożliwia wykonanie rzutu wolnego musi zostać napomniany za opóźnianie wznowienia gry.

Wyjaśnienie

Odwrócona kolejność: bardziej przejrzysty podział między „uniemożliwianiem” wykonania rzutu wolnego, a „przechwytywaniem” piłki po szybko wykonanym rzucie.

Artykuł 14 – Rzut karny**14.1 Rzut karny za przewinienie dokonane poza polem gry (patrz 12.16 + 13.3)****Stary tekst**

Rzut karny zarządza się przeciwko drużynie, której zawodnik we własnym polu karnym i w czasie gdy piłka jest w grze, popełnia jedno z dziesięciu przewinień, za które zarządza się rzut wolny bezpośredni.

Nowy tekst

Rzut karny zarządza się, jeżeli zawodnik, we własnym polu, popełni przewinienie karane rzutem wolnym bezpośrednim lub poza polem gry, jako element gry opisany w Artykułach 12 i 13.

Wyjaśnienie

Powtórzenie zapisu z Art. 12 i 13: rzut karny jest dyktowany również za przewinienia dokonane przez obrońcę znajdującego się poza polem gry, gdy piłka była w grze, w miejscu najbliższym miejsca przewinienia, jeżeli miało miejsce w polu karnym.

14.2 Nieruchome ustawienie piłki i jej ruch

Stary tekst

Piłka:

- musi być umieszczona na punkcie karnym
- została wprowadzona do gry, gdy została kopnięta i poruszyła się do przodu

Nowy tekst

Piłka:

- musi być ustawiona nieruchomo na punkcie karnym,
- jest wprowadzona do gry, gdy została kopnięta i wyraźnie poruszyła się

Wyjaśnienie

Spójne z innymi zmianami.

14.3 Kiedy rzut karny jest rozstrzygnięty (patrz 10.2.6)

Dodatkowy tekst

Rzut karny jest rozstrzygnięty, gdy piłka przestanie się poruszać, wyjdzie poza pole gry lub sędzia przerwie grę z jakiegokolwiek naruszenia Przepisów.

Wyjaśnienie

Precyzyjne określenie, kiedy rzut karny został rozstrzygnięty.

14.4 Niektóre przewinienia są zawsze karane rzutem wolnym pośrednim

Stary tekst

Jeżeli sędzia daje sygnał na wykonanie rzutu karnego i zanim piłka jest w grze, ma miejsce jedna z następujących sytuacji:
Zawodnik wykonujący rzut karny narusza Przepisy Gry:

Nowy tekst

Po tym jak sędzia dał sygnał na wykonanie rzutu karnego, rzut musi zostać wykonany. Jeżeli zanim piłka jest w grze, ma miejsce jedna z następujących sytuacji:
Zawodnik lub współpartner zawodnika wykonującego rzut karny narusza Przepisy Gry:

- sędzia zezwala na wykonanie rzutu,
- jeżeli piłka wpadnie do bramki, rzut powtarza się,
- jeżeli piłka nie wpadnie do bramki, sędzia przerywa grę i nakazuje wznowienie jej rzutem wolnym pośrednim przyznanym drużynie broniącej z miejsca popełnienia przewinienia.

Bramkarz narusza Przepisy Gry:

- sędzia zezwala na wykonanie rzutu,
- jeżeli piłka wpadnie do bramki, bramkę uznaje się,
- jeżeli piłka nie wpadnie do bramki, rzut powtarza się.

Współpartner wykonawcy rzutu narusza Przepisy Gry:

- sędzia zezwala na wykonanie rzutu,
- jeżeli piłka wpada do bramki, rzut powtarza się,
- jeżeli piłka nie wpada do bramki, sędzia przerywa grę i nakazuje wznowienie jej rzutem wolnym pośrednim przyznanym drużynie broniącej z miejsca popełnienia przewinienia.

Współpartner bramkarza broniącego rzut karny narusza Przepisy Gry:

- sędzia zezwala na wykonanie rzutu,
- jeżeli piłka wpada do bramki, bramkę uznaje się,
- jeżeli piłka nie wpada do bramki, rzut powtarza się.

- jeżeli piłka wpadnie do bramki, rzut powtarza się,
- jeżeli piłka nie wpadnie do bramki, sędzia przerywa grę i nakazuje wznowienie jej rzutem wolnym pośrednim.

Wyjątkami są następujące sytuacje, gdy gra zostanie przerwana i wznowiona rzutem wolnym pośrednim, bez względu na to, czy piłka wpadnie do bramki, czy nie:

- gdy piłka z rzutu karnego zostanie zagrana do tyłu,
- gdy współpartner zidentyfikowanego wykonawcy rzutu karnego wykona rzut (sędzia napomina zawodnika, który wykonał rzut w taki sposób),
- gdy wykonawca rzutu wykonuje zwody taktyczne po dobiegnięciu do piłki (wykonywanie zwodów taktycznych w trakcie dobiegania do piłki jest dozwolone);
- sędzia napomina wykonawcę rzutu.

Wyjaśnienie

Podkreśla się, że nie można tu przenieść prostej analogii z powtarzaniem rzutów od bramki czy rzutów wolnych, zwłaszcza w sytuacji, gdy inny zawodnik niż wyznaczony wykonuje rzut karny lub przy nieprzepisowych zwodach taktycznych uznawanych za świadomy przejaw niesportowego zachowania.

14.5 Przewinienia dokonane przez bramkarza

Dodatkowy tekst

Jeżeli piłka nie wpadnie do bramki, rzut powtarza się;
bramkarz zostaje napomniany, jeżeli to on naruszył Przepisy.

Wyjaśnienie

Jako że Artykuł zmieniono, żeby bardziej stanowczo działać przeciwko zawodnikom, którzy dokonują nieprzepisowych zwodów, konsekwentnie postąpiono z bramkarzami, którzy swoim zachowaniem naruszają zapisy Artykułu i doprowadzają do powtórzenia rzutu karnego – będą karani napomnieniem. To powinno ich zniechęcić do takich zachowań.

14.6 Kilka przewinień dokonanych w tym samym czasie

Stary tekst

Zawodnicy obu drużyn naruszają Przepisy Gry: rzut powtarza się.

Nowy tekst

Zawodnicy obu drużyn naruszają Przepisy: rzut powtarza się
– chyba że któryś z zawodników popełnił poważniejsze przewinienie (np. niedozwolone zwody taktyczne).

Wyjaśnienie

Powtórzenie zmiany z Artykułu 5, gdzie karane jest poważniejsze przewinienie (patrz pkt. 5.3).

Artykuł 15 – Wrzut

15.1 Piłka wrzucana jest obiema rękoma

Nowy tekst

W momencie wykonania wrzutu wrzucający:

- zwrócony jest twarzą do pola gry,
- ma część każdej stopy na linii bocznej albo na podłożu poza linią boczną,
- wrzuca piłkę obiema rękoma zza i nad głową, z miejsca, w którym piłka opuściła pole gry.

Wyjaśnienie

Połączenie dotychczasowych pkt. 3 i 4 akcentuje to, że wrzuty wykonane jedną ręką (piłka wrzucona jedną ręką, gdy druga tylko nadaje kierunek) są nieprawidłowe.

15.2 Nieprzestrzeganie odległości 2m (2 jardów)

Stary tekst

Jeżeli zawodnik drużyny przeciwnej nieprzepisowo rozprasza uwagę lub przeszkadza wrzucającemu:

- winien być napomniany za niesportowe zachowanie.

Nowy tekst

Przeciwnik, który nieprzepisowo przeszkadza lub rozprasza wykonawcę wrzutu (włącznie ze skracaniem odległości na mniej niż 2 m (2 jardy) od miejsca wykonania wrzutu) zostaje napomniany za niesportowe zachowanie i, jeżeli wrzut został wykonany, sędzia zarządzi rzut wolny pośredni.

Wyjaśnienie

Doprecyzowanie, że nierespektowanie 2-metrowej odległości przy wrzucie jest uważane za rozpraszenie lub przeszkadzanie, dlatego sędzia zarządzi rzut wolny pośredni, jeśli wrzut został wykonany.

Artykuł 16 – Rzut od bramki

16.1 Rzut od bramki zagrany bezpośrednio do własnej bramki

Nowy tekst

Bramka może być zdobyta bezpośrednio z rzutu od bramki jedynie na drużynie przeciwnej. Jeżeli piłka wpadnie bezpośrednio do bramki wykonawcy rzutu, zarządza się rzut różny dla drużyny przeciwnej, zakładając że piłka opuściła pole karne.

Wyjaśnienie

Doprecyzowano, jak wznowić grę, jeżeli zawodnik strzeli gola samobójczego po prawidłowo wykonanym rzucie od bramki (np. przy mocnym wietrze).

16.2 Piłka musi być ustawiona nieruchomo

Nowy tekst

- Piłka musi być ustawiona nieruchomo. Może być zagrana z jakiegolwiek miejsca pola bramkowego przez zawodnika drużyny broniącej.

Wyjaśnienie

Dodano, że piłka musi być nieruchomo w momencie wykonywania rzutu od bramki, jako że tego słowa nie było w dotychczasowej wersji.

16.3 Zawodnik drużyny przeciwnej będący w polu karnym

Dodatkowy tekst

- Jeżeli przeciwnik znajdujący się w polu karnym w czasie gdy wykonywany jest rzut od bramki, dotyka piłkę lub o nią walczy przed tym, nim dotknie ona innego zawodnika, rzut od bramki należy powtórzyć.

Wyjaśnienie

Doprecyzowano, że jakkolwiek przeciwnik przebywający w polu karnym podczas gdy wykonywany jest rzut od bramki, nie może dotknąć piłki ani o nią walczyć, aż do czasu gdy zostanie ona dotknięta przez innego zawodnika. Zawodnik tak działający nie może odnieść korzyści z tego, że nie opuścił pola karnego, jak nakazuje tego przepis.

Artykuł 17 – Rzut różny

17.1 Rzut różny zagrany bezpośrednio do własnej bramki

Dodatkowy tekst

- Bramka może być zdobyta bezpośrednio z rzutu różnego jedynie na drużynie przeciwnej. Jeżeli piłka wpadnie bezpośrednio do bramki wykonawcy rzutu, zarządza się rzut różny dla drużyny przeciwnej.

Wyjaśnienie

Doprecyzowano, jak wznowić grę, jeżeli zawodnik strzeli gola samobójczego po prawidłowo wykonanym rzucie różnym.

17.2 Piłka musi być ustawiona nieruchomo i wyraźnie się poruszyć, żeby być wprowadzona do gry

Nowy tekst

- Piłka musi być umieszczona w polu różnym,
- Piłka musi być ustawiona nieruchomo i musi być kopnięta przez zawodnika drużyny atakującej,
- Piłka została wprowadzona do gry, gdy została kopnięta i wyraźnie poruszyła się.

Wyjaśnienie

Janasy zapis, że piłka musi być nieruchoma

Zmiana taka sama jak w innych Artykułach, jednak – co jest wyjątkowo ważne dla rzutu różnego – to zakaz dotykania piłki i niesportowego udawania, że rzut różny nie został wykonany.

**Praktyczne
Wskazówki**
dla
Sędziów

Wstęp

Poniższe wskazówki zawierają praktyczne rady dla sędziów, które stanowią uzupełnienie informacji zawartych w Przepisach Gry.

W Artykule 5 Przepisów Gry można znaleźć odniesienie do określenia „duch gry”. Od sędziów oczekuje się, aby kierowali się zdrowym rozsądkiem i żeby stosując Przepisy kierowali się „duchem gry”. W szczególności w przypadku podejmowania decyzji czy zawody powinny się odbyć lub czy powinny być kontynuowane.

Takie sytuacje mogą w szczególności mieć miejsce na rozgrywkach niższych lig, gdzie nie zawsze można w pełni spełnić zapisy Przepisów, np. jeżeli nie zachodzi kwestia zagrożenia bezpieczeństwa, sędzia powinien zezwolić na rozpoczęcie zawodów lub ich kontynuowanie jeżeli:

- brakuje jednej chorągiewki różnej,
- istnieją małe niedokładności związane z oznakowaniem pola gry, np. pole różne, punkt środkowy itp.
- słupki/poprzeczka bramki nie są koloru białego.

W takich przypadkach, sędzia powinien, po uzgodnieniu z drużynami, rozpocząć/kontynuować zawody i musi sporządzić raport do odpowiednich władz.

Legenda:

- SA = sędzia asystent
- DSA = dodatkowy sędzia asystent

Ustawianie, Poruszanie i Współpraca

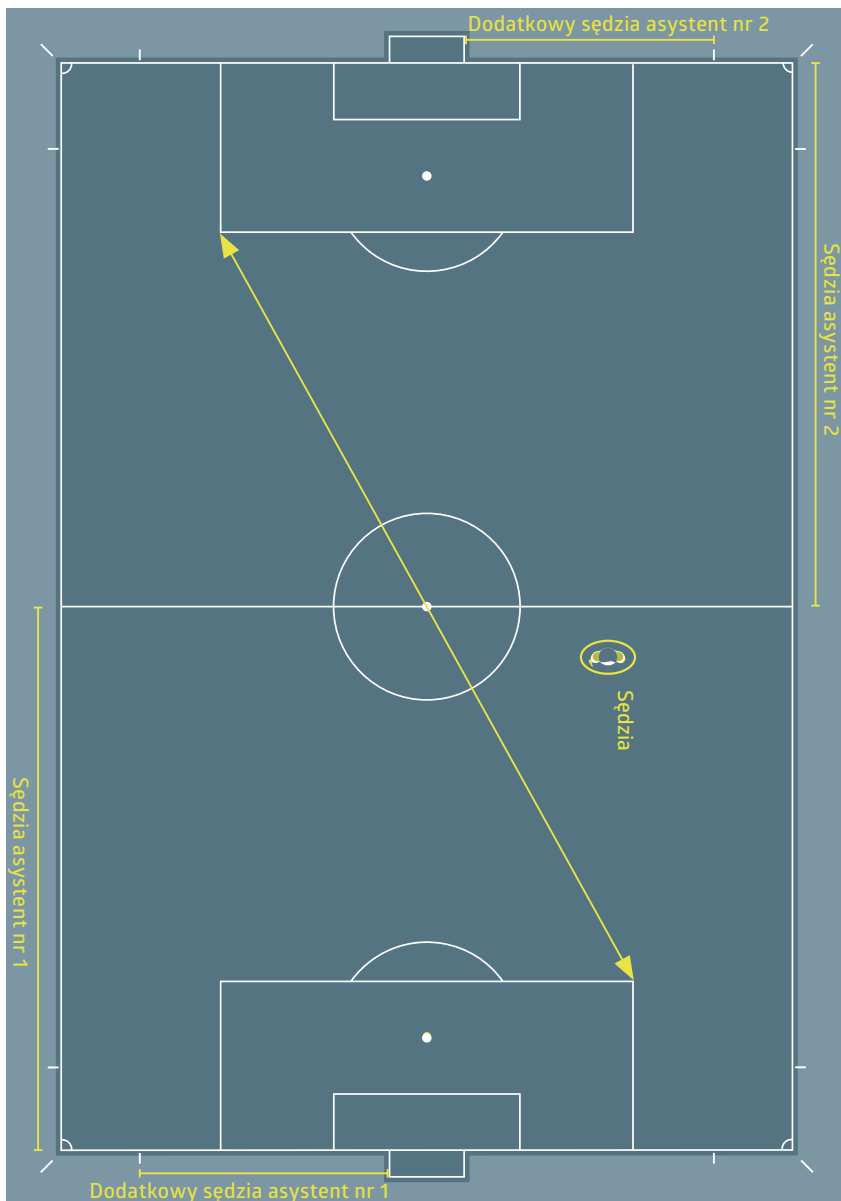
1. Ogólne wskazówki dotyczące ustawiania i poruszania

Najlepsze ustawienie, to takie z którego sędzia może podjąć prawidłową decyzję. Wszystkie rekomendacje dotyczące ustawiania muszą być dostosowane do szczegółowych informacji związanych z drużynami, zawodnikami i wydarzeniami w zawodach.

Ustawienie proponowane na ilustracjach stanowi podstawowe wskazówki. Odnosi się do „stref”, w których ustawienie sędziego powinno skutkować podejmowaniem najtrafniejszych decyzji. Strefa może być większa, mniejsza, lub inaczej ukształtowana w zależności od konkretnych meczowych sytuacji.

Rekomendacje:

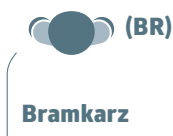
- gra powinna toczyć się pomiędzy sędzią a sędzią asystentem, na połowie którego toczy się gra,
- sędzia asystent, na połowie którego toczy się gra, winien znajdować się w polu widzenia sędziego. Sędzia powinien stosować szeroki, diagonalny system poruszania się,
- ustawianie się sędziego na zewnątrz obszaru, w którym rozgrywana jest akcja, pozwala na łatwiejsze utrzymanie kontroli nad grą oraz sędziego asystenta w polu widzenia,
- sędzia winien znajdować się wystarczająco blisko akcji, jednak nie na tyle, aby przeszkadzać w grze,
- „to co powinno być dostrzeżone”, nie zawsze dzieje się w pobliżu piłki. Sędzia winien również zwracać uwagę na:
 - konfrontacyjne zachowanie zawodników, mające miejsce z dala od rozgrywanej akcji,
 - możliwość popełnienia przewinienia w strefie, w kierunku której rozwija się akcja,
 - przewinienia popełniane po zagranii piłki.

Ustawianie sędziów asystentów i dodatkowych sędziów asystentów

Sędziowie asystenci muszą zajmować pozycje w linii przedostatniego zawodnika drużyny broniącej, lub w linii piłki, jeżeli ta znajduje się bliżej linii bramkowej niż przedostatni zawodnik drużyny broniącej. Sędzia asystent musi być zawsze zwrócony twarzą w stronę pola gry, nawet podczas biegu. Podczas pokonywania krótkich dystansów sędzia asystent powinien poruszać się krokiem dostawnym. Jest to szczególnie ważne przy ocenie spalonego, ponieważ tak usytuowany sędzia asystent ma lepsze pole widzenia.

Dodatkowi sędziowie asystenci ustawiają się poza linią bramkową poza sytuacjami, w których muszą przemieścić się na linię bramkową w celu oceny sytuacji bramka/nie ma bramki. Dodatkowym sędziom asystentom nie zezwala się na wchodzenie na pole gry, chyba że zaistnieją szczególne okoliczności.

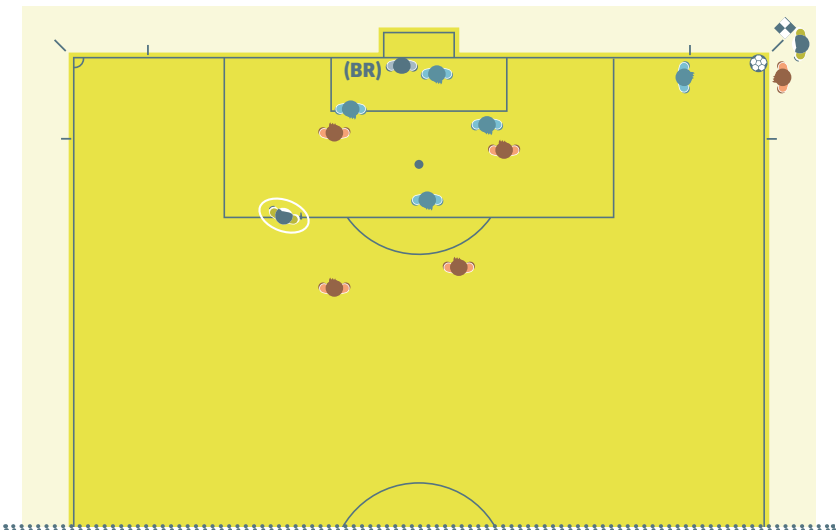
2. Ustawianie i współpraca

Konsultacje

W przypadku wykroczeń dyscyplinarnych, po nawiązaniu kontaktu wzrokowego z sędzią, dyskretny umówiony znak sędziego asystenta może być wystarczającą informacją. W sytuacji, gdy wymagana jest bezpośrednia konsultacja, sędzia asystent może – jeżeli jest to potrzebne – wejść na pole gry 2-3 metry od linii bocznej. Sędzia i sędzia asystent w czasie konsultacji skierowani są twarzami w stronę pola gry, tak aby konsultacji nikt nie słyszał i żeby obserwować zawodników znajdujących się na polu gry.

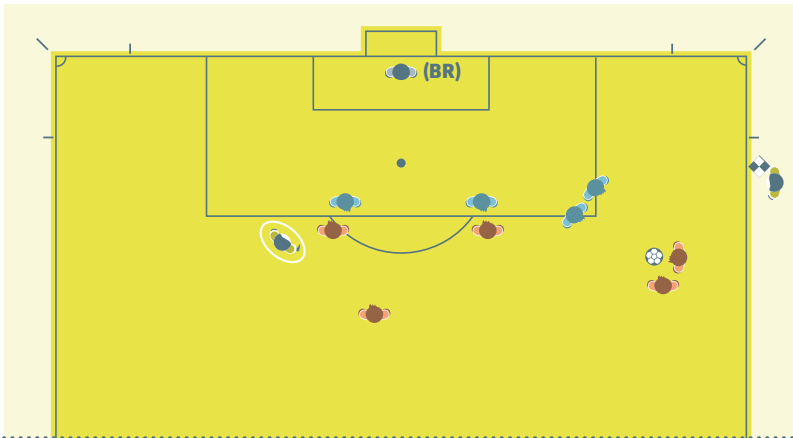
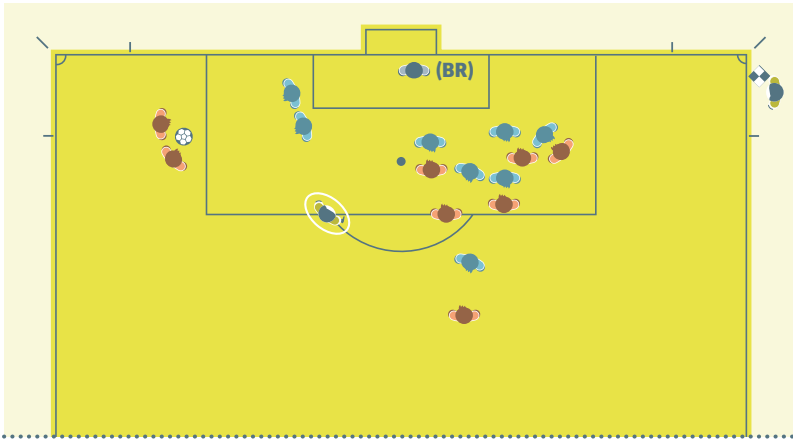
Rzut różny

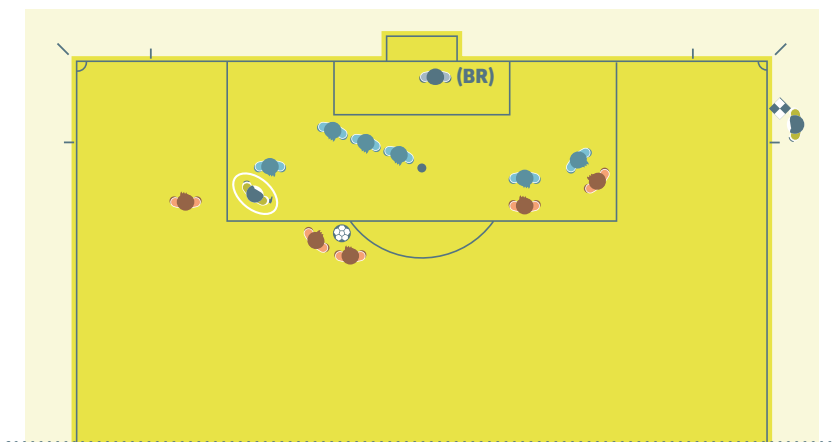
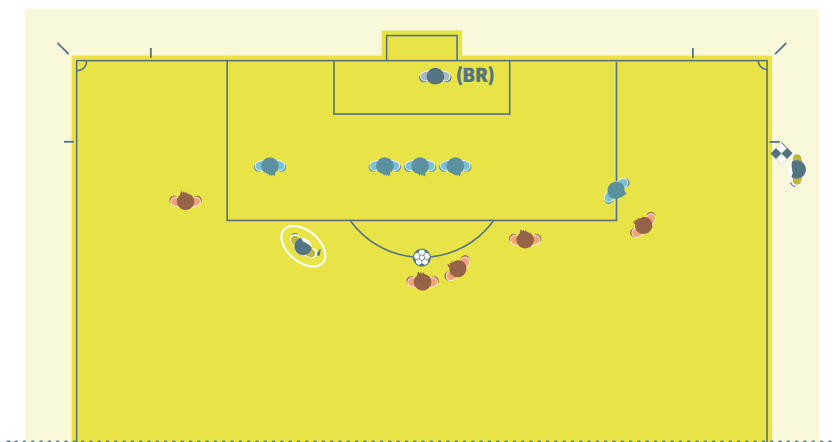
Sędzia asystent ustawiony jest za chorągiewką różną znajdującą się na wysokości linii bramkowej, jednak tak, żeby nie przeszkadzać zawodnikowi wykonującemu rzut różny. Sędzia asystent musi sprawdzić prawidłowe ustawienie piłki na polu różnym.

Rzut wolny

Podczas wykonywania rzutu wolnego sędzia asystent musi zająć miejsce w linii przedostatniego zawodnika drużyny broniącej, kontrolując linię spalonego. Jednak w przypadku bezpośredniego strzału na bramkę, sędzia asystent musi być przygotowany do przemieszczenia się za piłką wzdłuż linii bocznej w stronę chorągiewki różnej.

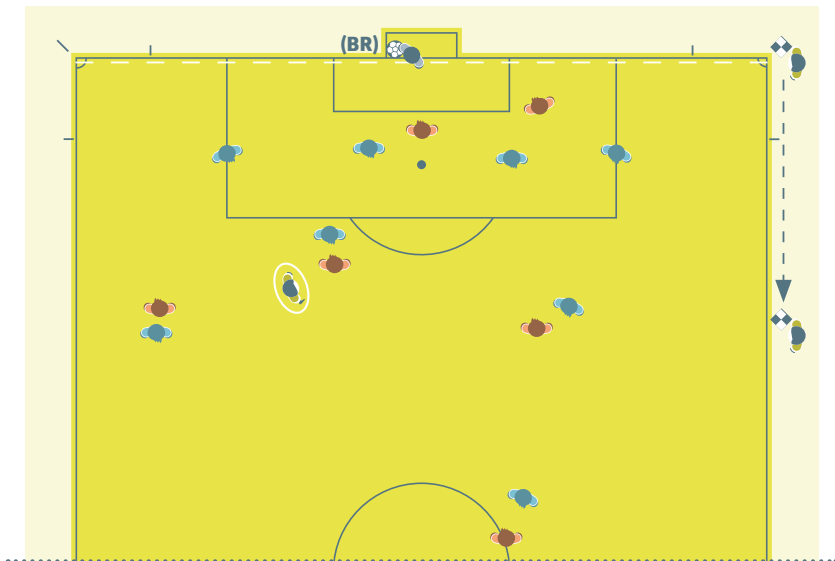

Bramka / nie ma bramki

Jeżeli bramka zostaje zdobyta i nie ma żadnych wątpliwości co do prawidłowości jej zdobycia, sędzia i sędzia asystent muszą nawiązać ze sobą kontakt wzrokowy, po czym sędzia asystent szybko biegnie wzdłuż linii bocznej około 25–30 metrów w kierunku linii środkowej, nie podnosząc chorągiewki.

Jeżeli bramka zostaje zdobyta, ale piłka pozostaje nadal na polu gry, sędzia asystent musi najpierw podnieść chorągiewkę w celu zwrócenia na siebie uwagi, po czym przeprowadza procedurę jak w przypadku jednoznacznego zdobycia bramki – szybko biegnąc wzdłuż linii bocznej około 25–30 metrów w kierunku linii środkowej.

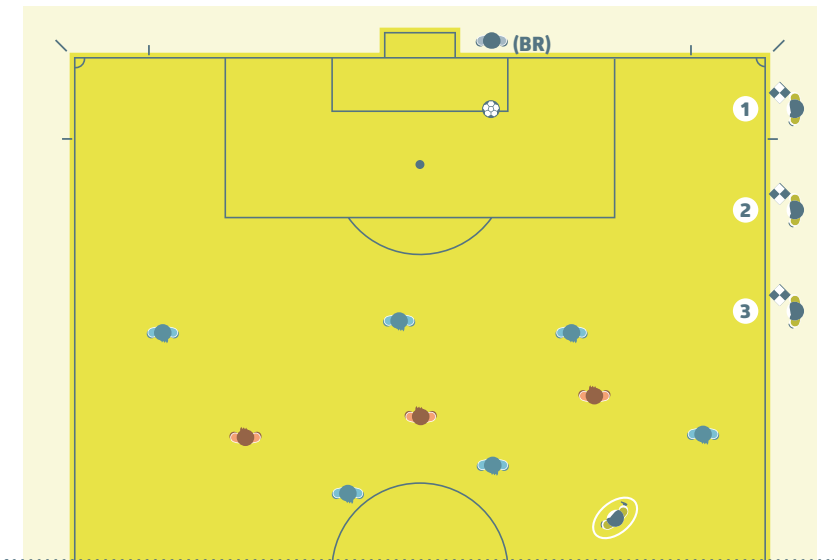
Jeżeli w podobnej sytuacji piłka nie przekroczyła linii bramkowej i gra toczy się nadal, ponieważ bramka nie została zdobyta, sędzia musi nawiązać kontakt wzrokowy z sędzią asystentem i, jeśli to potrzebne, daje mu dyskretny sygnał ręką.

Rzut od bramki

Sędzia asystent sprawdza prawidłowość ustawienia piłki w polu bramkowym. Jeżeli piłka nie jest ustawiona prawidłowo, sędzia asystent, pozostając w dotychczasowym miejscu, kontaktuje się wzrokiem z sędzią i powyższą nieprawidłowość sygnalizuje podniesieniem chorągiewki. Wówczas, gdy piłka jest prawidłowo ustawiona w polu bramkowym, sędzia asystent przemieszcza się na wysokość linii pola karnego i sprawdza, czy piłka zagrana przez zawodnika drużyny broniącej opuściła pole karne (jest w grze) oraz czy zawodnicy drużyny atakującej opuścili pole karne. Na koniec sędzia asystent musi zająć pozycję na linii spalonego, w celu oceny spalonego.

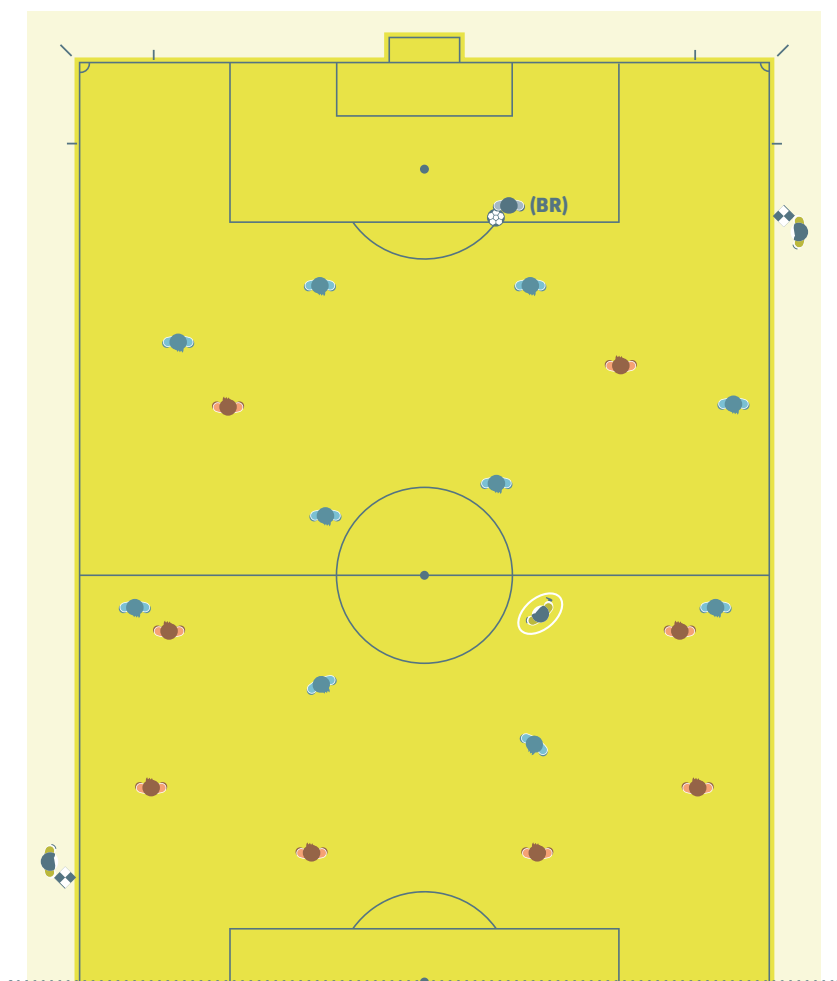
Jednakże, jeżeli na zawody zostali wyznaczeni dodatkowi sędziowie asystenci, to sędzia asystent powinien zająć pozycję na wysokości linii pola karnego i następnie przemieścić się na wysokość linii spalonego. Dodatkowy sędzia asystent musi zająć pozycję na przecięciu linii pola bramkowego z linią bramkową i sprawdzić czy piłka znajduje się wewnątrz pola bramkowego. Jeżeli piłka jest ustawiona nieprawidłowo, dodatkowy sędzia asystent musi poinformować o tym sędziego.

Zwolnienie piłki do gry przez bramkarza

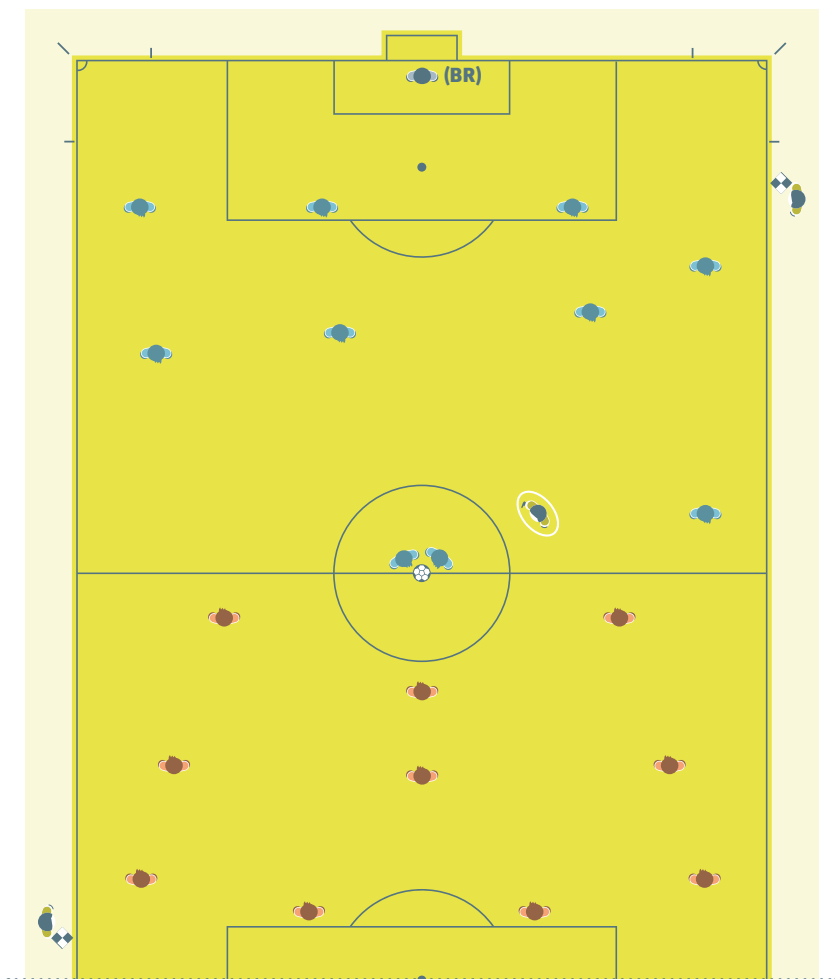
Sędzia asystent musi zająć pozycję na wysokości linii pola karnego, sprawdzając, czy bramkarz nie dotyka piłki ręką poza polem karnym.

Po zwolnieniu piłki do gry przez bramkarza, sędzia asystent musi zająć pozycję na linii spalonego.

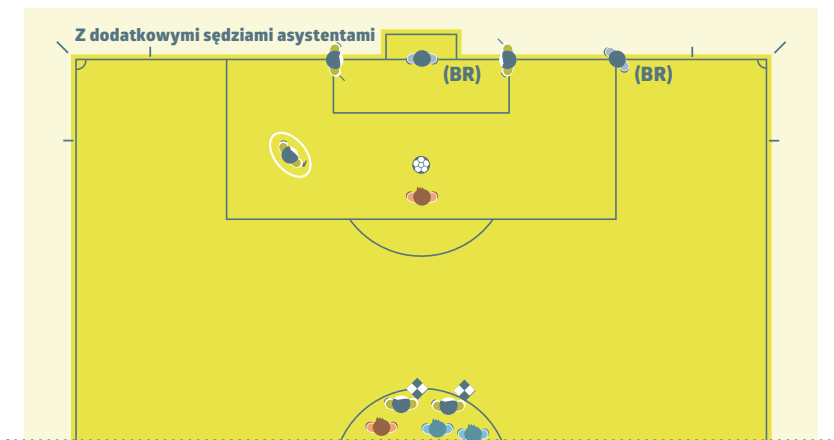
Rozpoczęcie gry

Sędziowie asystenci muszą zajmować pozycję w linii przedostatniego zawodnika drużyny broniącej.

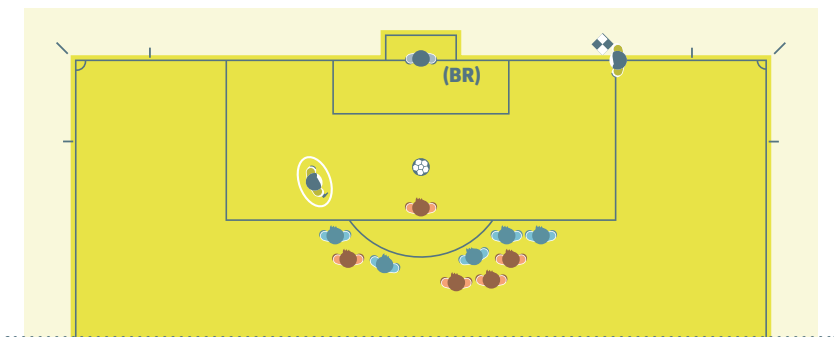
Rzuty z punktu karnego

Jeden z sędziów asystentów musi zająć miejsce na przecięciu linii bramkowej z linią pola bramkowego. Drugi sędzia asystent musi pozostać w kole środkowym, sprawując kontrolę nad pozostałymi zawodnikami obydwu drużyn. Jeżeli na zawody oddelegowani zostali dodatkowi sędziowie asystenci, to muszą oni zająć pozycję po obu stronach bramki na przecięciu linii pola bramkowego z linią bramkową. Obaj sędziowie asystenci pozostają w kole środkowym.

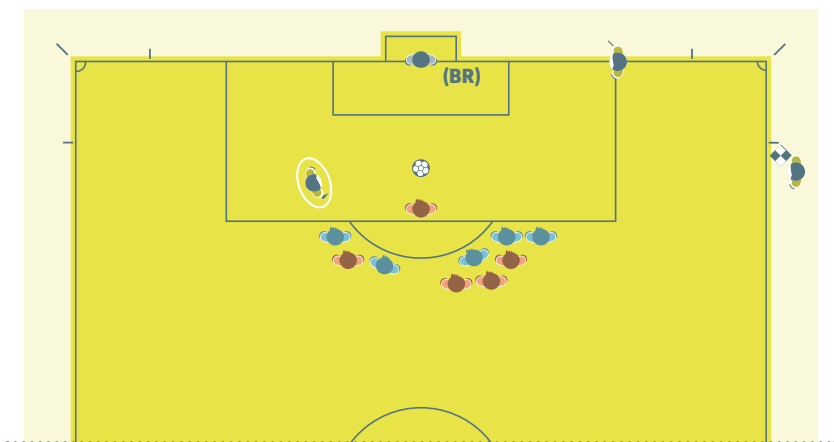

Rzut karny

Sędzia asystent musi zająć pozycję na przecięciu linii bramkowej z linią pola karnego.

Jeżeli na zawody oddelegowani zostali dodatkowi sędziowie asystenci, to muszą oni zająć pozycję na przecięciu linii bramkowej z linią pola karnego, a sędzia asystent ustawia się na wysokości punktu karnego (który wyznacza linię spalonego).

Masowa konfrontacja

W wypadku zaistnienia zbiorowej konfrontacji, sędzia asystent będący bliżej zdarzenia, może wkroczyć na pole gry, aby wspierać sędziego. Drugi sędzia asystent musi obserwować wydarzenia i rejestrować szczegóły incydentu. Sędzia techniczny musi pozostawać w pobliżu stref technicznych.

Wymagana minimalna odległość

Jeżeli rzut wolny wykonywany jest blisko linii bocznej, w sąsiedztwie sędziego asystenta, to może on wejść na pole gry (zazwyczaj na prośbę sędziego) w celu odsunięcia muru na odległość 9,15 m (10 jardów) od piłki. W tym przypadku przed wznowieniem gry sędzia czeka, aż sędzia asystent powróci na swoją pozycję.

Wymiana zawodników

Jeżeli na zawody nie został wyznaczony sędzia techniczny, wtedy procedurę wymiany przeprowadza sędzia asystent, który przemieszcza się na wysokość linii środkowej. W takim przypadku sędzia musi czekać ze wznowieniem gry do momentu, aż sędzia asystent zajmie właściwą pozycję.

Jeżeli na zawody wyznaczony został sędzia techniczny, to sędzia asystent nie musi przemieszczać się na wysokość linii środkowej. Procedurę wymiany przeprowadza sędzia techniczny, chyba że w jednej przerwie ma dojść do wymian kilku zawodników. W takiej sytuacji, sędzia asystent przemieszcza się do linii środkowej, żeby pomóc sędziemu technicznemu w przeprowadzeniu procedury.

IFAB®

Mowa ciała, Komunikacja i Gwizdek

1. Sędziowie

Mowa ciała

Mowa ciała jest narzędziem używanym przez sędziów w celu:

- pomocy w kontroli zawodów,
- podkreślenia ich autorytetu i opanowania.

Mowa ciała nie służy do wyjaśniania podjętej decyzji.

Wskazania

Patrz ryciny w Artykule 5.

Gwizdek

Sygnał gwizdkiem jest konieczny:

- przy rozpoczęciu zawodów (pierwsza, druga połowa oraz dogrywka), przy rozpoczęciu gry po zdobyciu bramki,
- dla przerwania gry z powodu:
 - rzutu wolnego lub rzutu karnego,
 - wstrzymania gry lub zakończenia zawodów przed upływem ustalonego czasu gry,
 - zakończenia każdej połowy.
- przy wznowieniu gry:
 - z rzutów wolnych, kiedy przepisowa odległość przeciwnika od piłki jest wymagana,
 - z rzutów karnych.

- przy wznowieniu gry po jej przerwaniu:
 - na udzielenie napomnienia lub wykluczenia z gry,
 - w przypadku kontuzji,
 - w przypadku wymiany zawodników.

Sygnał gwizdkiem NIE jest konieczny:

- w przypadku przerwania gry z powodu ewidentnego:
 - rzutu od bramki, rzutu różnego, wrzutu lub bramki,
- przy wznowieniu gry z:
 - większości rzutów wolnych, rzutu od bramki, rzutu różnego, wrzutu lub rzutu sędziowskiego.

Zbyt częste i niepotrzebne używanie gwizdka osłabia jego wpływ i znaczenie, w których jego użycie jest konieczne. Jeżeli sędzia zarządzi, że zawodnicy grę mają wznowić na sygnał gwizdkiem, np. podczas odmierzania minimalnej odległości 9.15 m, to sędzia musi jasno o tym fakcie poinformować zawodników drużyny atakującej.

Jeżeli sędzia przypadkowo użyje gwizdka i gra z tego tytułu zostanie przerwana, to w takiej sytuacji, grę należy wznowić rzutem sędziowskim.

2. Sędziowie asystenci

Sygnał dźwiękowy „beep”

Przypomina się sędziom, że sygnał dźwiękowy „beep” jest dodatkowym sygnałem, który stosowany jest wyłącznie wtedy, gdy jest to konieczne w celu nawiązania kontaktu z sędzią.

Sytuacje, w których użycie sygnału dźwiękowego „beep” jest pomocne:

- spalony,
- przewinienia (poza widocznością sędziego),
- wrzut, rzut różny, rzut od bramki lub bramka (dot. decyzji niejednoznacznych).

System komunikacji elektronicznej

W zawodach, w których sędziowie będą używać system komunikacji, sędzia udzieli sędziom asystentom instruktażu przed zawodami, kiedy stosownym będzie używanie systemu, kiedy gestów, a kiedy gesty zastępować używając system.

Technika używania chorągiewki

Chorągiewka sędziego asystenta musi być zawsze rozłożona, dobrze widoczna dla sędziego. To zazwyczaj oznacza, że chorągiewka trzymana jest w ręce najbliższej sędziemu. Podejmując sygnalizację, sędzia asystent musi zatrzymać się i będąc zwrócony twarzą do boiska, nawiązać kontakt wzrokowy z sędzią, a następnie podnieść chorągiewkę, czyniąc to spokojnie i jednoznacznie (nie w sposób gwałtowny lub przesadzony). Podniesiona chorągiewka winna stanowić przedłużenie ręki. Sędzia asystent, podnosząc chorągiewkę do góry, musi ją trzymać w tej ręce, która będzie mu służyć do kolejnego wskazania kierunku. Jeżeli dojdzie do zmiany okoliczności i dla następnego wskazania chorągiewka winna znaleźć się w innej ręce, to sędzia asystent przekłada ją z ręki do ręki poniżej własnych bioder. Jeżeli sędzia asystent sygnalizuje opuszczenie przez piłkę pola gry, jego sygnalizacja winna trwać do chwili, aż sędzia ją dostrzeże i przyjmie do wiadomości.

W przypadku, gdy sygnalizacja sędziego asystenta, dotycząca przewinienia karanego wykluczeniem z gry, i nie jest zauważona natychmiast:

- jeżeli gra została przerwana, wznowienie może zostać zmienione zgodnie z Przepisami Gry (rzut wolny, rzut karny itp.),
- jeżeli gra została już wznowiona, sędzia nadal może zastosować karę indywidualną, ale nie może już podyktować rzutu wolnego ani rzutu karnego.

Gestykulacja

Zasadniczo sędzia asystent nie może stosować żadnych wyraźnych znaków rękoma. Jednakże w niektórych sytuacjach dyskretny znak ręką może okazać się bardzo pomocny dla sędziego. Znaki takie powinny być jednoznaczne i uzgodnione podczas odprawy przedmeczowej.

Wskazania

Patrz ryciny w Artykule 6.

Rzut różny / rzut od bramki

Jeżeli cała piłka opuszcza pole gry przez linię bramkową w pobliżu sędziego asystenta, to powinien on podjąć wskazanie rzutu różnego lub rzutu z rogu prawą ręką (lepsze pole widzenia).

Jeżeli cała piłka opuszcza pole gry przez linię bramkową, to sędzia asystent musi podnieść chorągiewkę, żeby poinformować sędziego, że piłka znalazła się poza grą i wtedy, jeżeli:

- piłka opuściła pole gry w pobliżu SA, to SA wskazuje rzut od bramki lub rzut różny,
- piłka opuściła pole gry w znacznej odległości od SA, to SA nawiązuje kontakt wzrokowy z SG i potwierdza wskazanie SG. W sytuacjach jednoznacznych SA może bezpośrednio sygnalizować rozstrzygnięcie.

Gra niedozwolona

Sędzia asystent sygnalizuje podniesioną chorągiewką przypadki gry niedozwolonej lub niesportowego zachowania, mające miejsce w jego pobliżu lub poza widocznością sędziego. We wszystkich innych przypadkach musi wstrzymać się z sygnalizacją, a jeżeli zajdzie taka potrzeba, to poinformować sędziego o szczegółach zdarzenia i o tym, którzy zawodnicy brali w nim udział.

Przed sygnalizacją przewinienia, sędzia asystent musi ocenić, czy:

- zdarzenie miało miejsce poza polem widzenia sędziego lub czy pole widzenia było ograniczone,
- sędzia nie zastosowałby korzyści.

Jeżeli doszło do przewinienia, które wymaga sygnalizacji sędziego asystenta, to sędzia asystent musi:

- podnieść chorągiewkę trzymaną w tej samej ręce, której użyje do kolejnej sygnalizacji (kierunku), jednoznacznie informując tym samym sędziego, kto będzie wznowiał grę rzutem wolnym,
- nawiązać kontakt wzrokowy z sędzią,
- lekko machać podniesioną chorągiewką (unikać nadmiernych, agresywnych ruchów).

Sędzia asystent, każdorazowo zgodnie z zasadą „czekaj i patrz”, musi przeanalizować, czy gra powinna być kontynuowana i nie podnosić chorągiewki, jeżeli drużyna, przeciwko której popełniono przewinienie, odnosi korzyść. Z tego względu niezmiernie ważne jest nawiązanie kontaktu wzrokowego z sędzią.

Przewinienia w polu karnym

Jeżeli przewinienie miało miejsce w polu karnym poza widocznością sędziego (szczególnie w pobliżu sędziego asystenta), sędzia asystent musi nawiązać kontakt wzrokowy z sędzią, oceniając, jaką pozycję zajmuje sędzia i jakie podjął rozstrzygnięcie. W przypadku braku reakcji sędziego, sędzia asystent musi podnieść chorągiewkę oraz użyć sygnału „beep”, po czym w sposób widoczny zmierzać wzdłuż linii bocznej w stronę chorągiewki różnej.

Przewinienia poza polem karnym

Jeżeli przewinienie, którego dokonał obrońca, miało miejsce poza polem karnym (ale w jego bezpośrednim sąsiedztwie), sędzia asystent powinien nawiązać kontakt wzrokowy z sędzią, oceniając jaką pozycję zajmuje sędzia, jakie podjął rozstrzygnięcie i zasygnalizować chorągiewką jeżeli jest to konieczne. W przypadku kontrataku sędzia asystent powinien być w stanie udzielić informacji, czy faul został popełniony i czy miało to miejsce w polu karnym czy na zewnątrz pola karnego oraz jakie sankcje dyscyplinarne muszą być zastosowane w tym wypadku. Sędzia asystent powinien jednoznacznie przemieścić się wzdłuż linii bocznej w kierunku linii środkowej, żeby zasygnalizować, że przewinienie miało miejsce poza polem karnym.

Bramka – nie ma bramki

Jeżeli jasne jest, że cała piłka przekroczyła linię bramkową, to sędzia asystent musi nawiązać kontakt wzrokowy z sędzią nie podejmując, żadnej dodatkowej sygnalizacji.

Jeżeli bramka zostaje zdobyta, ale nie jest pewne czy cała piłka przekroczyła linię bramkową, sędzia asystent musi najpierw podnieść chorągiewkę, żeby zwrócić na siebie uwagę sędziego, po czym uznaje bramkę.

Spalony

W przypadku zaistnienia spalonego sędzia asystent najpierw podnosi chorągiewkę (używając do tego prawej ręki, dając sędziemu asystentowi lepsze pole widzenia) i następnie jeżeli sędzia przerwie mecz, sędzia asystent chorągiewką wskazuje obszar boiska, w którym doszło do przewinienia. Jeżeli sędzia natychmiast nie dostrzeże podniesionej chorągiewki, sędzia asystent kontynuuje swoją sygnalizację do czasu, aż sędzia przyjmie ją do wiadomości, względnie gdy piłka w sposób jednoznaczny znajdzie się pod kontrolą drużyny broniącej.

Rzut karny

Jeżeli bramkarz ewidentnie opuści linię bramkową przed tym nim piłka została zagrana i z tego rzutu bramka nie została zdobyta, to sędzia asystent musi podnieść chorągiewkę.

Wymiana zawodników

Gdy sędzia asystent został poinformowany o chęci dokonania wymiany zawodnika (przez sędziego technicznego lub osobę funkcyjną), to sędzia asystent informuje o tym fakcie sędziego podczas najbliższej przerwy w grze.

Wrzut

Jeżeli cała piłka przekracza linię boczną:

- w pobliżu sędziego asystenta, to musi on wskazać bezpośrednio kierunek wrzutu,
- w znacznej odległości od sędziego asystenta, i sytuacja nie budzi wątpliwości, to sędzia asystent musi wskazać bezpośrednio kierunek wrzutu,
- w znacznej odległości od sędziego asystenta i nie jest on w stanie jednoznacznie rozstrzygnąć, której drużynie przysługuje wrzut, to sędzia asystent musi podnieść chorągiewkę sygnalizując sędziemu wyjście piłki poza pole gry. Po nawiązaniu kontaktu wzrokowego sędzia asystent potwierdza wskazany przez sędziego kierunek wrzutu.

3. Dodatkowi sędziowie asystenci

Dodatkowi sędziowie asystenci używają radiowego systemu komunikacji, a nie chorągiewek, aby przekazywać decyzje sędziemu. W przypadkach awarii radiowego systemu komunikacji dodatkowi sędziowie asystenci będą używać specjalistycznego sprzętu z systemem dźwiękowym „beep”, aby przekazywać swoje decyzje. Dodatkowi sędziowie asystenci zazwyczaj nie stosują wyraźnych gestów rękoma. Jednak w pewnych sytuacjach dyskretny gest ręką może być wartościową pomocą sędziemu. Gest ręką powinien być jednoznaczny, a znaczenie użytego sygnału powinno być uzgodnione podczas odpawy przedmeczowej.

Sytuacje „bramka – nie ma bramki”

Dodatkowy sędzia asystent oceniając, że cała piłka przekroczyła linię bramkową (wewnątrz bramki) musi:

- natychmiast poinformować sędziego przez system komunikacji, że należy uznać bramkę,
- wykonać jasny sygnał lewą dłonią zwróconą prostopadle do linii bramkowej i wskazując nią w kierunku środka pola gry (wymaga się również, żeby w lewej dłoni trzymać chorągiewkę beep). Sygnał ten nie jest wymagany jeżeli piłka ewidentnie przekroczyła linię bramkową.

Sędzia podejmuje ostateczną decyzję.

Pozostałe wskazówki

1. Korzyść

Sędzia może zezwolić na kontynuowanie gry, stosując korzyść, kiedy ma miejsce przewinienie, jednak przy ocenie czy kontynuować grę czy ją przerwać sędzia powinien wziąć pod uwagę następujące okoliczności:

- powagę przewinienia. Jeżeli przewinienie kwalifikuje się do zastosowania kary wykluczenia, sędzia musi grę przerwać i usunąć winnego z boiska, o ile przerwanie gry nie pozbawi drużyny przeciwnej bezpośredniej szansy zdobycia bramki,
- miejsce popełnienia przewinienia. Im bliżej bramki przeciwnika, tym bardziej skuteczna może być korzyść,
- szansę na natychmiastowe rozwinięcie korzystnego ataku,
- atmosferę meczu.

2. Doliczanie utraconego czasu gry

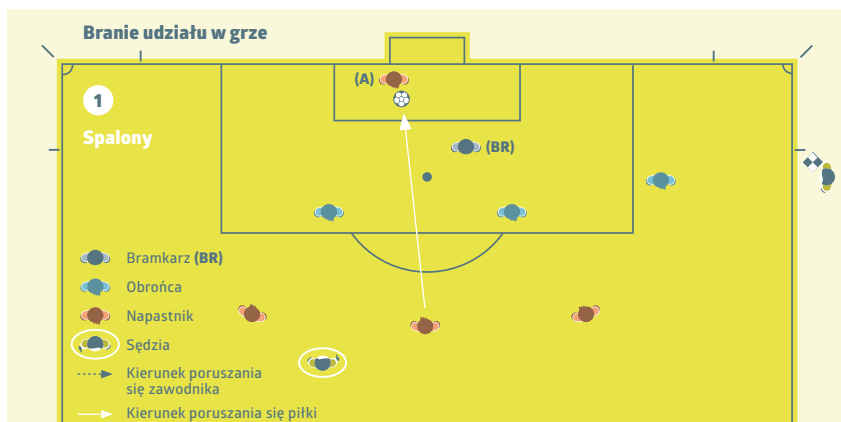
Wiele przerw w grze to przerwy całkowicie naturalne (np. wrzuty, rzuty od bramki itp.). Czas dolicza się wyłącznie jeżeli przerwy są nadmierne.

3. Zatrzymywanie przeciwnika

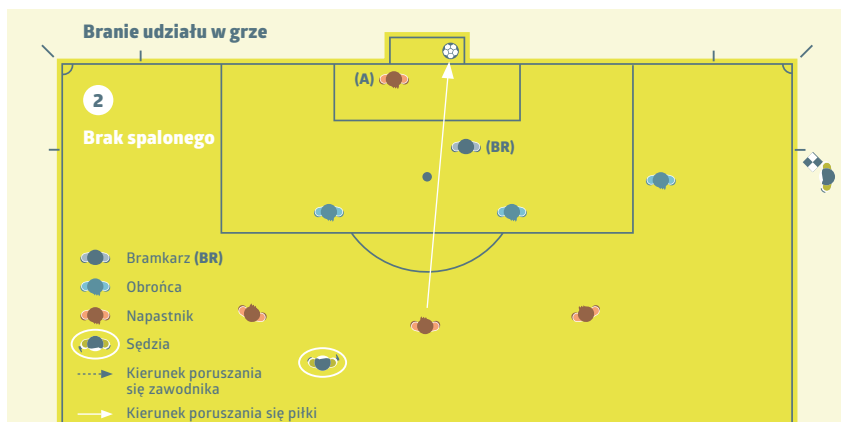
Sędziowie powinni postępować stanowczo i interweniować już przy pierwszych przypadkach zatrzymywania przeciwnika, zwłaszcza gdy ma to miejsce w polu karnym podczas wykonywania rzutu wolnego lub rzutu różnego. Postępowanie w powyższych sytuacjach:

- zanim piłka jest w grze, sędzia ostrzega każdego zawodnika trzymającego przeciwnika,
- udziela napomnienia zawodnikowi, który w dalszym ciągu zatrzymuje przeciwnika, zanim piłka jest w grze,
- dyktuje rzut wolny bezpośredni względnie rzut karny oraz napomina zawodnika, jeżeli zatrzymywanie miało miejsce, gdy piłka była już w grze.

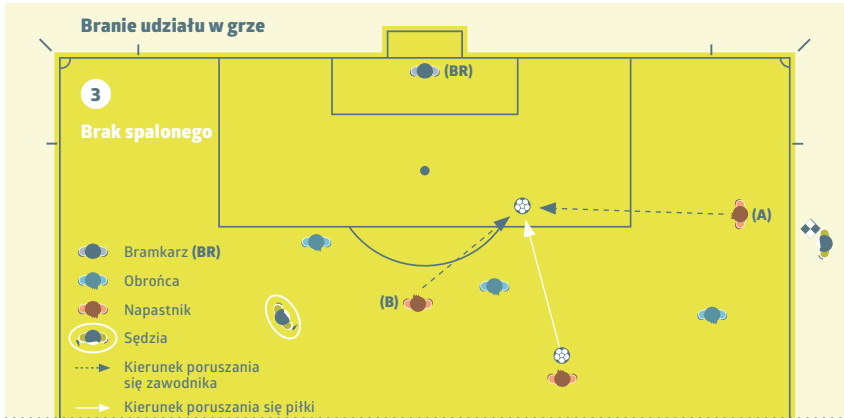
4. Spalony

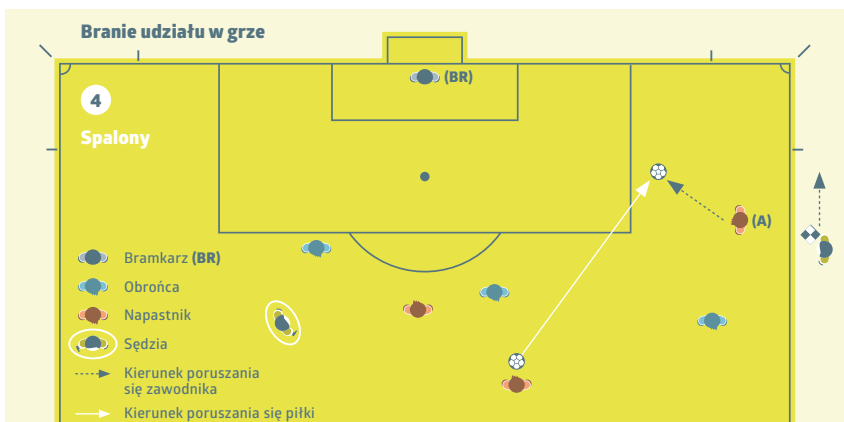
Zawodnik drużyny atakującej **przebywa na pozycji spalonej (A)**, nie przeszkadza przeciwnikowi, **zagrywa piłkę**. Sędzia asystent musi podnieść chorągiewkę w momencie, w którym zawodnik **dotyka piłkę**.

Zawodnik drużyny atakującej **przebywa na pozycji spalonej (A)**, nie przeszkadza przeciwnikowi, **nie dotyka piłki**. Zawodnik nie dotknął piłki, wobec tego nie może zostać ukarany.

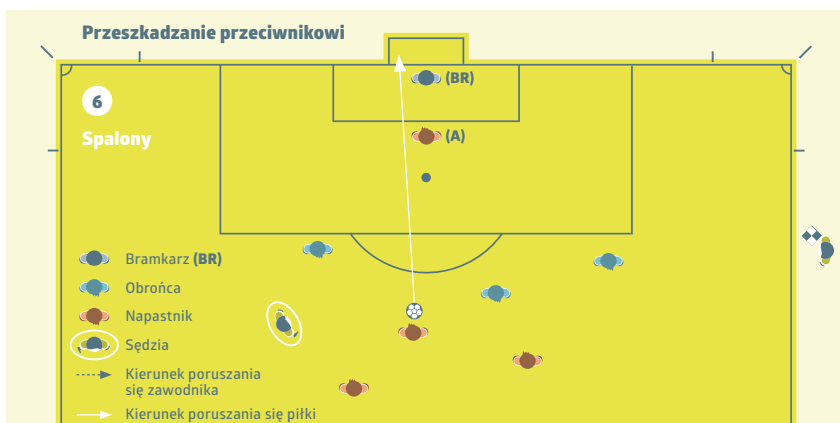
Zawodnik drużyny atakującej **przebywający na pozycji spalonej (A)** biegnie w kierunku piłki, do której biegnie również współpartner **nie będący na pozycji spalonej (B)** i to on ją zagrywa. (A) nie dotknie piłki, wobec tego nie może zostać ukarany.

Zawodnik przebywający **na pozycji spalonej (A)** może zostać ukarany przed zagranieniem lub dotknięciem piłki, jeżeli w opinii sędziego, żaden z jego współpartnerów, nie przebywających na pozycji spalonej, nie ma możliwości zagrania piłki.

Zawodnik drużyny atakującej **przebywający na pozycji spalonej** (1) biegnie w kierunku piłki, ale **nie zagrywa** jej. Sędzia asystent musi wskazać **rzut od bramki**.

Zawodnik drużyny atakującej **przebywający na pozycji spalonej** (A) ewidentnie zasłania bramkarzowi pole widzenia. Zawodnik musi zostać ukarany za utrudnianie przeciwnikowi zagrania lub możliwości zagrania piłki.

Zawodnik drużyny atakującej **przebywający na pozycji spalonej (A)** **nie** zasłania ewidentnie pola widzenia bramkarza i nie atakuje go w walce o piłkę.

Zawodnik drużyny atakującej **przebywający na pozycji spalonej (A)** biegnie w kierunku piłki, ale nie utrudnia przeciwnikowi zagrania lub możliwości zagrania piłki. (A) **nie** atakuje przeciwnika (B) w walce o piłkę.

Przeszkadzanie przeciwnikowi

9
Spalony

- Bramkarz (BR)
- Obrońca
- Napastnik
- Sędzia
- > Kierunek poruszania się zawodnika
- Kierunek poruszania się piłki

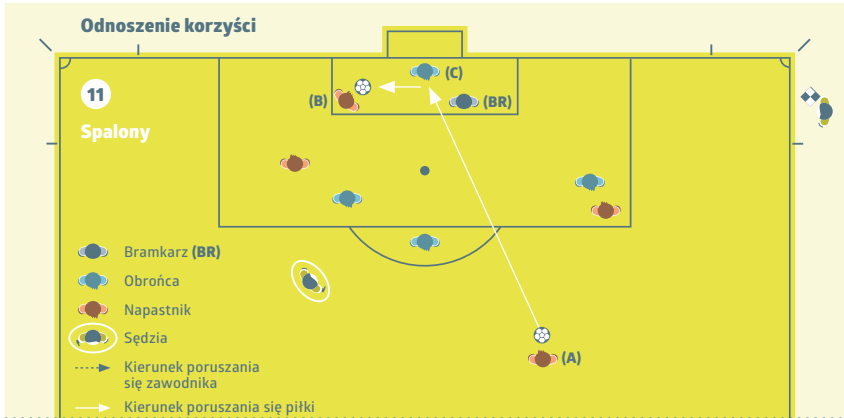
Zawodnik drużyny atakującej **przebywający na pozycji spalonej** (A) biegnie w kierunku piłki uniemożliwiając przeciwnikowi (B) zagranie lub możliwość zagrania piłki przez atakowanie przeciwnika w walce o piłkę. (A) atakuje przeciwnika (B) w walce o piłkę.

Odnoszenie korzyści

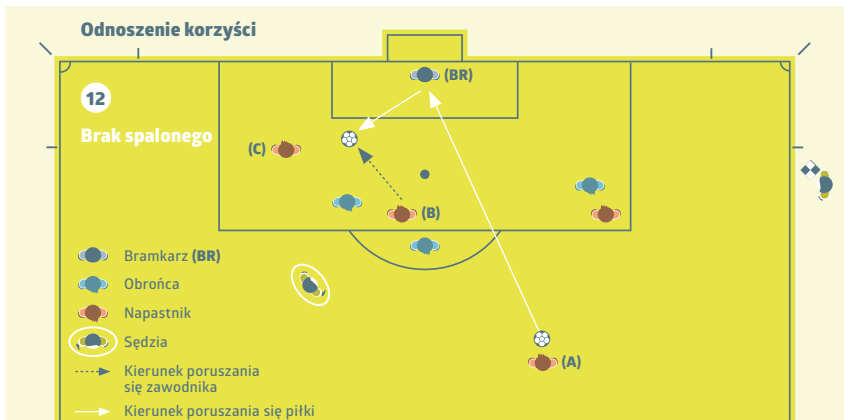
10
Spalony

- Bramkarz (BR)
- Obrońca
- Napastnik
- Sędzia
- > Kierunek poruszania się zawodnika
- Kierunek poruszania się piłki

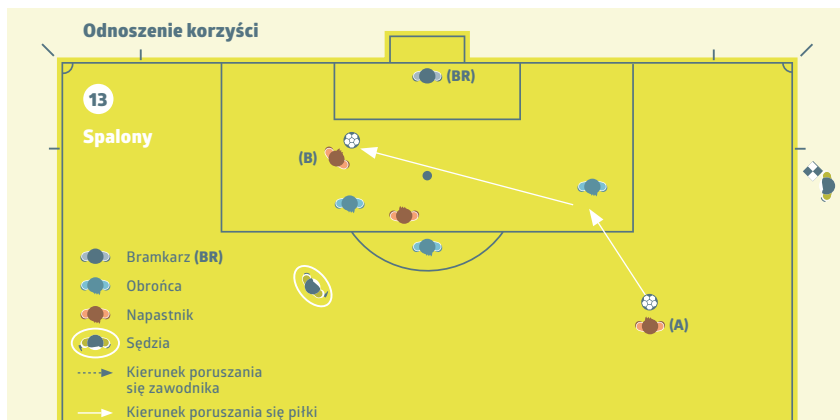
Zawodnik drużyny atakującej **przebywający na pozycji spalonej** (B) jest ukarany za **zagranie lub dotknięcie piłki**, po rykoszecie, odbiciu się lub rozmyślnej paradzie obronnej bramkarza, będąc **na pozycji spalonej** w czasie, gdy piłka została ostatnio dotknięta lub zagrana przez współpartnera zawodnika atakującego.

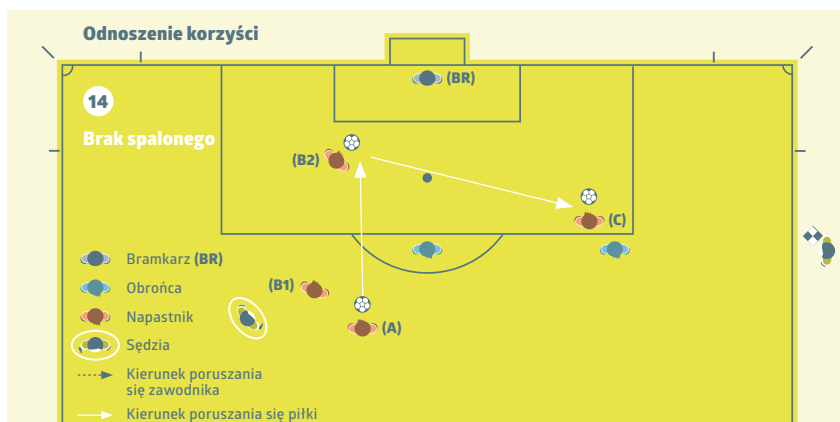
Zawodnik drużyny atakującej **przebywający na pozycji spalonej** (B) zostaje ukarany za **zagranie lub dotknięcie piłki** po rykoszecie, odbiciu lub rozmyślnej paradzie obronnej wykonanej przez zawodnika drużyny broniącej (C), będąc **na pozycji spalonej**, w momencie gdy piłka została ostatnio zagrana lub dotknięta przez współpartnera zawodnika atakującego.

Strzał współpartnera zawodnika (A) został odbity przez bramkarza, zawodnik (B) nie przebywa na pozycji spalonej i zagrywa piłkę, zawodnik (C) **przebywający na pozycji spalonej** nie zostaje ukarany z tego tytułu ponieważ nie odniósł korzyści z przebywania na pozycji spalonej i nie dotknął piłki.

Piłka po strzale współpartnera zawodnika (A) po rykoszecie lub odbiciu przez przeciwnika do zawodnika drużyny atakującej (B) **zostaje zagrana lub dotknięta** za co zawodnik ten zostaje ukarany w związku z tym, że w momencie strzału **znajdował się na pozycji spalonej**.

Zawodnik drużyny atakującej (C) **przebywający na pozycji spalonej** nie przeszkadza przeciwnikowi w momencie, w którym współpartner zawodnika atakującego (A) podaje piłkę do zawodnika (B1), który nie przebywał na pozycji spalonej i biegł w kierunku bramki przeciwnika a następnie podał piłkę (B2) do swojego współpartnera (C). Zawodnik (C), **który nie przebywał na pozycji spalonej** w momencie podania, wobec czego nie może zostać ukarany.

5. Udzielanie pomocy / ocena kontuzji w sytuacjach, w których udzielona została kara napomnienia / wykluczenia z gry

Dotychczas kontuzjowany zawodnik, któremu udzielono pomocy muszą opuścić pole gry przed wznowieniem gry. Doprowadza to do sytuacji nie fair, w której drużyna, której zawodnik złamał Przepisy gra w przewadze liczebnej po wznowieniu gry.

Jednakże wymóg ten został wprowadzony również w związku z częstym niesportowym zachowaniem zawodników, którzy wykorzystywali kontuzję do opóźnienia wznowienia gry kierując się taktycznymi przesłankami.

Jako równowagę między tymi dwoma niesportowymi sytuacjami, IFAB zdecydowało, że tylko w sytuacjach, w których zawodnik dopuszczający się przewinienia zostaje napomniany lub wykluczony z gry, zawodnikowi kontuzjowanemu można udzielić szybkiej pomocy / poddać jego uraz szybkiej ocenie i zawodnik ten pozostaje na polu gry.

Zasadniczo przerwa nie powinna być dłuższa niż miało to miejsce do pojawienia się tego zapisu w sytuacjach, w których służby medyczne wchodziły na pole gry w celu oceny kontuzji. Różnica polega na tym, iż moment, w którym (do tej pory) sędzia nakazywał służbom medycznym i kontuzjowanemu zawodnikowi opuszczenie pola gry, teraz jest moment, w którym służby medyczne opuszczają pole gry, a zawodnik może na nim pozostać.

W celu upewnienia się, że zawodnik kontuzjowany nie wykorzystuje / wydłuża przerwy w sposób nieprzepisowy, zaleca się sędziom, żeby:

- byli świadomi sytuacji meczowych i potencjalnych powodów taktycznych, ze względu na które dochodzi do opóźnienia wznowienia gry,
- informowali kontuzjowanego zawodnika, że jeżeli wymaga pomocy medycznej, to musi ona zostać udzielona szybko,
- sygnałem wezwali służby medyczne (nie nosze) i jeżeli istnieje taka możliwość, przypomnienie o konieczności szybkiego działania.

Gdy sędzia decyduje się, że gra powinna być wznowiona, to zastosowanie ma jedno z dwóch poniższych rozwiązań:

- służby medyczne opuszczają pole gry, a zawodnik, któremu udzielano pomoc na nim pozostaje, lub
- zawodnik opuszcza pole gry w celu otrzymania dalszej pomocy / bycia poddany dalszej ocenie kontuzji (nosze mogą być potrzebne).

Zasadniczo, wznowienie gry nie powinno być opóźnione o więcej niż ok. 20-25 sekund ponad moment, w którym wszyscy są już gotowi do wznowienia gry.

Sędzia musi doliczyć cały utracony w ten sposób czas.

IFAB®

Notatki

Notatki

Notatki

**Postanowienia
Polskiego
Związku
Piłki Nożnej**

do Przepisów
Gry 2016/17

ARTYKUŁ 1 - Pole gry

Wymiary pola gry

1. Zawody mistrzowskie Ekstraklasy są rozgrywane na polach gry o długości 105 m i szerokości 68 m. Wszelkie odstępstwa od tego przepisu są możliwe jedynie za zgodą Komisji ds. Licencji Klubowych PZPN. Zawody mistrzowskie I i II ligi mogą być rozgrywane jedynie na polach gry, których długość wynosi 100-105 m, a szerokość – 64-68 m.
2. Wszystkie inne pola gry należy wyznaczać w wymiarach określonych przepisami licencyjnymi dla danej klasy, zgodnie z Przepisami Gry i protokołem weryfikacji

Oznaczenie pola gry

3. Prowadzenie zawodów bez wyraźnie oznaczonych linii mających zasadnicze znaczenie dla prawidłowego przebiegu gry jest niedozwolone. Linie te na polecenie sędziego muszą być poprawione.
4. Linia środkowa jest linią neutralną – należy jednocześnie do jednej i drugiej połowy pola gry. Zawodnik znajdujący się na linii środkowej uważany jest za zawodnika przebywającego na swojej połowie pola gry.
5. Na zawodach szczebla centralnego organizator powinien:
 - określić maksymalną liczbę fotografów wokół pola gry,
 - wyznaczyć linię fotografa poza liniami bramkowymi co najmniej 3 metry od tych linii, (chyba że regulamin danych rozgrywek stanowi inaczej)
 - zakazać fotografom przekraczania tych linii,
 - zabronić używania lamp błyskowych,
 - jednolicie oznakować uprawnionych fotoreporterów.

Chorągiewki

6. Chorągiewki różne i środkowe o wymiarach 30 cm x 40 cm powinny być koloru jasnego.
7. Drzewce chorągiewek muszą być umocowane w podłożu tak, aby poddawały się naporowi zawodników.
8. Sędziemu nie wolno prowadzić zawodów bez chorągiewek różnych, a zawodnikom nie wolno ich usuwać lub odchyłać. Uszkodzona chorągiewka różna musi zostać zastąpiona inną chorągiewką.

Bramki

9. Słupki bramkowe i poprzeczki mają szerokość i głębokość 10-12 cm.
10. Stosowanie siatek bramkowych jest obowiązkowe. Siatki muszą być wykonane z materiałów nie zagrażających bezpieczeństwu zawodników.

Weryfikacja pola gry

11. Każde pole gry i jego najbliższe otoczenie przeznaczone do rozgrywania zawodów musi być zweryfikowane. Komisja sporządza protokół weryfikacji w dwóch egzemplarzach, z których jeden otrzymuje gospodarz obiektu i ma obowiązek umieścić go w szatni sędziowskiej na widocznym miejscu.
12. O przydatności pola gry do zawodów rozstrzyga sędzia w dniu zawodów. Bierze pod uwagę stan nawierzchni, jego niezbędne wyposażenie oraz oznakowanie. Ocenia również, czy stan przygotowanego do zawodów pola gry nie zagraża bezpieczeństwu uczestników. Decyzja podjęta przez sędziego jest ostateczna.
13. Jeżeli usterki, które zdaniem sędziego rzutowały na negatywną ocenę przydatności pola gry do zawodów nie zostaną usunięte, to zawody zarówno mistrzowskie, jak i towarzyskie nie mogą się odbyć.
14. Jeżeli stan pola gry, na skutek warunków atmosferycznych, uniemożliwia prawidłowe przeprowadzenie zawodów głównych, sędzia wyznaczony do prowadzenia przedmeczki winien zgłosić swoje zastrzeżenia organizatorowi zawodów.

W tym przypadku organizator musi przenieść przedmecz na inne pole gry lub odwołać go.

15. Jeżeli w czasie zawodów zostanie uszkodzona bramka, chorągiewka różna lub linie mające zasadnicze znaczenie dla prawidłowego przebiegu gry staną się niewidoczne, wówczas sędzia nie kończy zawodów przed upływem ustalonego czasu gry, lecz poleca organizatorowi zawodów usunięcie usterek. Jeżeli organizator nie jest w stanie tego zrobić w ustalonym realnym czasie, zawody należy zakończyć. Sędzia winien wyczerpać wszystkie środki i możliwości pozwalające na doprowadzenie zawodów do końca.

16. Na zawodach drużyn młodzieżowych, gdzie odrębne regulaminy rozgrywek przewidują grę na małe, przenośne bramki, sędzia ma obowiązek dokładnie sprawdzić, czy stan tych bramek nie zagraża bezpieczeństwu zawodników oraz czy są one dobrze przymocowane do podłoża i zabezpieczone przed przewróceniem się.

17. Przeszkody stałe znajdujące się w bezpośrednim otoczeniu pola gry, mogące stanowić zagrożenie dla bezpieczeństwa zawodników, muszą być usunięte albo odpowiednio zabezpieczone przed rozpoczęciem zawodów, o ile znajdują się bliżej niż 3 m od linii bocznej lub 5 m od linii bramkowej.

18. Bezpośrednie otoczenie pola gry wyznaczone jest wewnątrz jego ogrodzenia; w jego skład wchodzi też tunel prowadzący do szatni.

Zastrzeżenia dotyczące stanu pola gry

19. Zastrzeżenia dotyczące stanu pola gry mogą być wnoszone do sędziego przed rozpoczęciem, jak też w trakcie zawodów. Zastrzeżenia muszą być przez sędziego zbadane, a w przypadkach uzasadnionych sędzia musi – poprzez kapitana drużyny gospodarzy – wyznaczyć organizatorom zawodów czas na usunięcie ewentualnych usterek.

20. Sędzia musi umieścić w sprawozdaniu z zawodów treść zastrzeżeń dotyczących stanu pola gry i wydane zarządzenia, tylko jeśli miało to praktyczne znaczenie (np. opóźnione rozpoczęcie meczu).

Organizacja widowisk piłkarskich

21. Organizator zawodów odpowiedzialny jest za utrzymanie porządku i spokoju publicznego na widowni i obiekcie, na którym rozgrywane są zawody przed ich rozpoczęciem, w czasie ich trwania, jak i po ich zakończeniu. Organizator zawodów musi zabezpieczyć niezbędną ilość odpowiednio oznakowanych służb porządkowych.

22. Organizator zawodów musi przygotować dla drużyn oraz sędziów oddzielne, odpowiednio wyposażone szatnie znajdujące się w pobliżu pola gry. Przez okres ich użytkowania muszą one pozostawać pod stałym nadzorem organizatora zawodów.

23. Przejścia dla uczestników zawodów pomiędzy szatnią a polem gry powinny być odpowiednio zabezpieczone lub wyodrębnione od miejsc przeznaczonych dla publiczności.

24. Organizator zawodów musi zapewnić uczestnikom rozgrywanych zawodów oraz publiczności pomoc medyczną w zakresie określonym przez regulamin danych rozgrywek przez cały czas ich trwania.

25. Organizator zawodów ma obowiązek zakazać wstępu na obiekt, na którym rozgrywane są zawody, osobom nietrzeźwym. Osoby zakłócające porządek, prowokujące do agresji, wznoszące ordynarne okrzyki muszą być bezzwłocznie usunięte poza obiekt sportowy. Odpowiednie zarządzenia informujące publiczność muszą być zawarte w regulaminach umieszczonych w miejscach łatwo dostępnych i widocznych.

26. Zawody nie mogą odbywać się w żadnym przypadku na polach gry zamkniętych na mocy decyzji związkowego organu dyscyplinarnego lub państwowej władzy administracyjnej. Przed każdymi zawodami sędziowie oraz delegaci/obserwatorzy PZPN mają obowiązek sprawdzenia dokumentów zezwalających na przeprowadzenie zawodów na danym polu gry.

ARTYKUŁ 2 - Piłka

Systemy używania piłek

1. Mecz może być rozgrywany systemem tradycyjnym lub wielopiłkowym.
2. Na zawodach szczebla centralnego obowiązuje system wielopiłkowy.
3. W systemie tradycyjnym do gry używa się tej samej piłki meczowej, a piłki zapasowe użyte są tylko wtedy, gdy piłka meczowa pęknie, stanie się niezdatna do gry lub zostanie wykopnięta tak daleko, że zdaniem sędziego użycie piłki zapasowej znacząco przyspieszy wznowienie gry.
4. W systemie wielopiłkowym do gry używa się wszystkich piłek (minimum ośmiu), z których jedną toczy się gra, a pozostałe rozmieszczone są równomiernie wokół pola gry i znajdują się w posiadaniu przeszkolonych chłopców do podawania piłek. W każdej chwili, gdy piłka wyjdzie z gry, chłopiec, który jest najbliższym zawodnikowi oczekującego na powrót piłki, winien podać swoją piłkę do tego zawodnika – gra jest kontynuowana tą piłką.
5. Chłopcy do podawania piłek winni nosić stroje sportowe tego samego koloru, lecz różnego od kolorów noszonych przez obie drużyny na polu gry, zawodników rezerwowych oraz sędziów. Ocena przydatności i wybór piłek do gry
6. O przydatności piłek do gry rozstrzyga wyłącznie sędzia.
7. Przed rozpoczęciem zawodów sędzia zobowiązany jest dokonać wyboru piłek oraz sprawdzić ich cechy fizyczne: wagę, obwód i ciśnienie zgodnie z Art. 2.
8. Wybrane do gry piłki pozostają pod kontrolą sędziów do końca zawodów.

9. Sędzia powinien w każdym przypadku zarządzić zmianę piłek w czasie trwania zawodów, jeżeli jego zdaniem zmiana ta ułatwi zawodnikom grę, a widzom jej obserwację.

Zmiana piłki niezdatnej do gry

10. Jeżeli podczas zawodów piłka oraz piłki zapasowe staną się niezdatne do gry, względnie zabraknie piłki do kontynuowania gry – sędzia nie kończy zawodów przed upływem ustalonego czasu, lecz wyznacza realny czas na dostarczenie piłki zdatnej do gry. Niedostarczenie przez organizatora zawodów zdatnej do gry piłki w wyznaczonym czasie zobowiązuje sędziego do zakończenia zawodów (z zastrzeżeniem pkt 11).

11. Jeżeli organizatorzy dostarczą piłkę po zakończeniu zawodów z powodu jej braku, a obie drużyny znajdują się ciągle na boisku bądź w drodze do szatni, to zawody te – o ile pozwolą na to warunki atmosferyczne (zapadające ciemności) – powinny być kontynuowane.

Obowiązki organizatora zawodów

12. Podczas zawodów szczebla centralnego, organizator zobowiązany jest do zapewnienia minimum sześciu chłopców do podawania piłek. Musi on pouczyć ich o konieczności szybkiego dostarczania piłki zawodnikom. Niewywiązywanie się chłopców do podawania piłek z tych obowiązków musi być odnotowane przez sędziego w sprawozdaniu. Związki Piłki Nożnej określają w swych regulaminach, w których klasach rozgrywkowych istnieje obowiązek zapewnienia chłopców do podawania piłek.

Zagrywanie piłką w pobliżu pola gry

13. Zabrania się zawodnikom rezerwowym i chłopcom do podawania piłek zagrywania przez nich piłką poza polem gry w czasie trwania zawodów. Obowiązkiem sędziów jest niedopuszczenie do tego rodzaju postępowania.

ARTYKUŁ 3 – Zawodnicy

Zawodnicy

1. Drużyna może wpisać do protokołu maksimum siedmiu zawodników rezerwowych, chyba że regulamin rozgrywek dopuszcza inną możliwość.
2. Zawodnik nie posiadający aktualnie ważnej karty zdrowia nie może zostać dopuszczony do wzięcia udziału w zawodach.

Kapitan drużyny

3. Każda drużyna musi mieć kapitana. Prawo zwracania się do sędziego w sposób taktowny, w sprawach dotyczących zawodów, przysługuje wyłącznie kapitanowi drużyny i tylko w czasie przerwy w grze. Na ewentualne pytanie kapitana drużyny, sędzia udziela zwięzłej i jednoznacznej odpowiedzi, nie dopuszczając do polemiki. Kapitanowi nie wolno okazywać dezaprobaty dla decyzji sędziego. Jeżeli z jakichkolwiek powodów kapitan opuszcza boisko przed końcem zawodów, winien przekazać swojemu zastępcy wyróżniającą go opaskę. Fakt ten sędzia musi opisać w sprawozdaniu tylko gdy ma to praktyczne znaczenie (np. składanie protestu przez nowego kapitana).

Składy drużyn

4. Przed rozpoczęciem każdego zawodów kierownicy drużyn wpisują czytelnie do protokołu imiona i nazwiska zawodników oraz zawodników rezerwowych. Kapitan i kierownik każdej drużyny, czytelnie podpisują wypełnione składy drużyn, poświadczając w ten sposób uprawnienia do udziału w zawodach zgłoszonych przez nich zawodników i zawodników rezerwowych. Nazwiska kapitanów drużyn muszą być oznaczone skrótem „kpt”. Do wzięcia udziału w zawodach uprawnieni są jedynie zawodnicy i zawodnicy rezerwowi wpisani do protokołu przed rozpoczęciem meczu.

5. Oba zespoły muszą dostarczyć wypełniony protokół do sędziego najpóźniej:

- 75 minut przed rozpoczęciem zawodów - w Ekstraklasie, I i II lidze,
- 60 minut przed rozpoczęciem zawodów – w Centralnej Lidze Juniorów, Ekstralidze i I lidze kobiet, w III lidze,
- 45 minut przed rozpoczęciem zawodów – w pozostałych klasach, chyba że regulamin danych rozgrywek stanowi inaczej.

Pierwszych 11 zawodników rozpoczyna zawody, pozostali są zawodnikami rezerwowymi.

6. Po tym jak protokół został wypełniony, podpisany oraz przekazany sędziemu i jeżeli zawody nie zostały jeszcze rozpoczęte, mają zastosowanie następujące instrukcje:

a) Jeżeli którykolwiek z pierwszych 11 zawodników nie jest zdolny do rozpoczęcia zawodów z jakiegokolwiek przyczyny, może być zastąpiony przez jednego z zawodników rezerwowych. Takie zastąpienie nie pomniejszy liczby zawodników rezerwowych. Zawodnik ten ma prawo być na ławce rezerwowych i wejść na boisko w późniejszej fazie gry. Podczas zawodów nadal można wymienić liczbę zawodników wynikającą z regulaminu rozgrywek.

b) Jeżeli którykolwiek z zawodników rezerwowych nie może wyjść na boisko z jakiegokolwiek przyczyny, nie może być zastąpiony, co oznacza, że liczba zawodników rezerwowych zostanie pomniejszona, z zastrzeżeniem pkt. c.

c) Jeżeli bramkarz wpisany do sprawozdania nie może wziąć udziału w zawodach z jakiegokolwiek przyczyny, inny bramkarz niewpisany uprzednio do sprawozdania może go zastąpić.

7. Zawodnik może pełnić równocześnie funkcję jednego z trenerów (również asystent trenera, trener bramkarzy itp.) oraz kierownika drużyny. Zawodnikowi nie wolno pełnić równocześnie żadnej funkcji związanej z opieką medyczną (lekarz, masażysta, fizjoterapeuta, itp.).

8. W razie naruszenia Przepisów Gry przez zawodnika pełniącego również funkcje opisane w pkt. 7, sankcje karne są stosowane jak w przypadku przewinień zawodnika, zawodnika rezerwowego i zawodnika wymienionego.

Niekompletny skład drużyny

9. Drużyna rozpoczynająca zawody w niekompletnym składzie – licząca mniej niż 11 zawodników – może w ciągu całego okresu trwania zawodów uzupełnić swój skład zawodnikami wpisanymi do protokołu. O uzupełnianiu podstawowego składu drużyny sędzia musi zostać powiadomiony przez jej kapitana bądź kierownika drużyny. Uzupełnianie nie zmniejsza liczby dopuszczalnych wymian.

Wejście i opuszczenie pola gry przez zawodnika

10. Drużyny zobowiązane są do stawienia się na polu gry w takim czasie, aby sędzia mógł (po sprawdzeniu ubioru i przeprowadzeniu losowania) punktualnie o wyznaczonej godzinie rozpocząć zawody. Taki sam obowiązek musi być przestrzegany przez drużyny po zakończeniu przerwy między pierwszą i drugą połową zawodów, a także ewentualnych dogrywek.

11. Zawodnik od momentu otrzymania od sędziego zgody na opuszczenie pola gry, do czasu jego opuszczenia, nie może brać udziału w grze. Jeżeli zawodnik, zanim opuści pole gry, bierze udział w grze, zostanie napomniany za niesportowe zachowanie. Przerwana gra zostanie wznowiona rzutem wolnym pośrednim z miejsca przewinienia.

12. Zawodnik, którego wejście na pole gry wymaga zgody sędziego, powinien na nią czekać do czasu otrzymania od sędziego przyzwalającego znaku.

Prawo zezwolenia zawodnikowi wejścia na pole gry nie może być scedowane na innego członka zespołu sędziowskiego.

Wymiana zawodnika

13. Regulamin każdych rozgrywek określa maksymalną liczbę wymian zawodników, do której uprawniona jest drużyna podczas trwania zawodów,

14. Procedura wymiany zawodników:

- jedna z osób funkcyjnych, względnie sam zawodnik wchodzący, wręcza sędziemu technicznemu, względnie sędziemu asystentowi nr 1, kartkę wymiany, która zawiera imiona, nazwiska i numery obu zawodników (wymienianego i wchodzącego na jego miejsce), minutę wymiany i nazwę zainteresowanej drużyny,
- zawodnik rezerwowy – wchodzący do gry – oczekuje przy linii środkowej na pozwolenie sędziego na wejście na pole gry (towarzyszyć mu może w tym czasie jedna osoba funkcyjna),
- wymiana odbywa się w przerwie w grze, zawodnikowi wchodzącemu wolno wejść na boisko po sprawdzeniu prawidłowości ubioru, po uprzednim opuszczeniu go przez schodzącego współpartnera,
- sędziowie powinni przyspieszać procedurę wymiany zawodników tak, aby nie tracić niepotrzebnie czasu trwania zawodów.

15. W zawodach prowadzonych z udziałem klubowych sędziów asystentów wymiana zawodnika następuje na wniosek kapitana drużyny. Obowiązki sędziego asystenta w zakresie wymiany zawodnika przejmuje sędzia.

16. Jeżeli po opuszczeniu boiska przez zawodnika przeznaczanego do wymiany, zanim zawodnik rezerwowi wejdzie na pole gry, zrezygnowano z wymiany, to zawodnik, który opuścił już boisko może powrócić na nie za zgodą sędziego.

Zawodnicy rezerwowi i osoby funkcyjne

17. W strefie technicznej, poza zawodnikami rezerwowymi, mogą przebywać osoby funkcyjne. Ich imiona, nazwiska i funkcje muszą być wpisane do protokołu przed zawodami. Liczbę i funkcje tych osób określają regulaminy rozgrywek.

18. Tylko jedna spośród osób funkcyjnych w danej chwili jest upoważniona do przekazywania taktycznych uwag swojej drużynie. Osoba ta może przesunąć się do przodu strefy i przebywać tam bez ograniczeń, ale cały czas musi się odpowiednio zachowywać.

19. Zawodnicy rezerwowi (poza sytuacją opisaną w pkt. 7) nie są upoważnieni do udzielania jakichkolwiek wskazówek zawodnikom.

20. Sędzia nie ma prawa udzielania kar indywidualnych osobom funkcyjnym, może jednak usunąć te osoby z ławki rezerwowych, poza bezpośrednie otoczenie pola gry. Powyższy zapis nie dotyczy sytuacji opisanych w pkt. 7 i 8.
21. Na przedmeczowym spotkaniu sędzia określa lokalizację strefy/stref rozgrzewki zawodników rezerwowych. Bierze pod uwagę to, aby rezerwowie nie wpływali na przebieg gry i komfort pracy sędziów. Podczas rozgrzewki zawodnicy rezerwowie noszą ubiór odróżniający ich od zawodników obu drużyn oraz sędziów.
22. Na zawodach szczebla centralnego strefa rozgrzewki zawodników rezerwowych musi być wyznaczona (np. plastikowymi znacznikami).
23. Jeżeli drużyna w trakcie meczu wykorzysta swój limit wymian, dalsza rozgrzewka pozostałych zawodników rezerwowych jest nieuprawniona.
24. Zawodnikom rezerwowym w trakcie rozgrzewki może towarzyszyć jeden z trenerów uprawnionych do przebywania na ławce rezerwowych.

Zawodnicy i zawodnicy rezerwowie wykluczeni z gry

25. Zawodnik, zawodnik rezerwowy, względnie zawodnik wymieniony wykluczeni z gry nie mają prawa zajmować miejsca w strefie technicznej i w bezpośrednim otoczeniu pola gry. Winni być usunięci poza ogrodzenie boiska i nie mogą przebywać w tunelu prowadzącym do szatni, niezależnie od tego, w jakim ubiorze się znajdują.
26. Jeżeli z jakiegokolwiek powodu bramkarz zostanie przez sędziego wykluczony z gry, zastąpi go zawodnik z pola, względnie (po zachowaniu procedur) bramkarz rezerwowy. Sędzia zezwala na krótką rozgrzewkę bramkarza rezerwowego. O czasie trwania tej rozgrzewki – biorąc pod uwagę panujące warunki pogodowe – decyduje wyłącznie sędzia.

Protesty dotyczące tożsamości zawodników

27. Kapitanowie mają prawo, najpóźniej do zakończenia zawodów, zgłaszać sędziemu protesty dotyczące tożsamości zawodników.

28. Sprawdzenia tożsamości zawodników sędzia może dokonać przed zawodami, w czasie przerwy między częściami gry lub po zawodach, zawsze jednak w obecności kapitanów obu drużyn (w zawodach drużyn młodzieżowych kapitanowi towarzyszyć może jedna z wpisanych do protokołu osób funkcyjnych). Konieczność sprawdzenia tożsamości zawodników po zakończeniu zawodów zobowiązuje kapitanów i kierowników drużyn do zatrzymania wszystkich zawodników, którzy uczestniczyli w grze do pełnej dyspozycji sędziego we wskazanym przez niego miejscu.

29. Jeżeli opinia sędziego dotycząca protestu nie satysfakcjonuje wnoszącego kapitana, sędzia musi umieścić w sprawozdaniu z zawodów treść jego protestu, wraz z podpisem wnoszącego kapitana (w zawodach drużyn młodzieżowych – kierownika drużyny).

30. Okoliczność składania protestów i ich procedowanie usprawiedliwia ewentualne opóźnienie rozpoczęcia gry każdej części zawodów.

ARTYKUŁ 4 – Ubiór zawodników

Numery na koszulkach

1. Zawodnicy muszą mieć koszulki z numerami na plecach. Numery te muszą być takie same jak w protokole. Numery są w kolorze kontrastującym z kolorem koszulek tak, by mogły być z daleka widoczne. Ich wielkość określają regulaminy rozgrywek.

Kolory kostiumów zawodników

2. Zasady doboru strojów drużyn określają regulaminy rozgrywek.

Kontrola ubioru zawodników

3. Sędzia musi sprawdzić, czy zawodnicy posiadają zgodny z Przepisami Gry ubiór – w szczególności obuwie – przed rozpoczęciem zawodów, przed drugą połową zawodów, dogrywką i w innym czasie, kiedy taka potrzeba zachodzi. Kontrola ubioru przed rozpoczęciem zawodów, jak i przed ich drugą połową, winna odbywać się w miejscu do tego przeznaczonym, możliwie najmniej widocznym dla publiczności, tuż przed wejściem na pole gry.

Niedopuszczenie zawodnika do gry

4. Jeżeli zawodnik zamierza grać z opatrunkiem chroniącym go przed kontuzją (nawet za zgodą lekarza), sędzia ma prawo nie dopuścić go do gry, jeśli stwierdzi, że opatrunek stanowi zagrożenie dla innych zawodników.

ARTYKUŁ 5 - Sędzia

Każdy sędzia zobowiązany jest do prowadzenia zawodów sumiennie, obiektywnie, na najwyższym poziomie fachowym, zgodnie z duchem Przepisów Gry i bezwzględnym przestrzeganiem zasad etyki sportowej. Od sędziów oczekuje się podejmowania decyzji z wyczuciem, zdrowym rozsądkiem oraz w zgodzie z ideą fair play, nigdy jednak w wyraźnej sprzeczności z literą Przepisów Gry.

Uprawnienia i zadania sędziów

1. Do prowadzenia zawodów uprawniony jest sędzia wyznaczony przez Kolegium Sędziów.
2. Sędzia po zakończeniu meczu ma prawo złożyć publiczne oświadczenie, wyjaśniające podjęte przez niego na boisku decyzje.

Władza sędziego

3. Władza sędziego nadana mu przez Przepisy Gry rozpoczyna się z chwilą przystąpienia do pełnienia swoich obowiązków w miejscu rozgrywania zawodów, do czasu zakończenia wszystkich czynności związanych z prowadzeniem zawodów w miejscu rozgrywania zawodów.
4. Wszelkie incydenty zaistniałe po zakończeniu wszystkich czynności związanych z prowadzeniem zawodów przez sędziego, muszą zostać opisane w sprawozdaniu z zawodów.

Sędzia na polu gry

5. Kontakt piłki z sędzią w czasie trwania gry nie powoduje przerwania gry. Piłka jest nadal w grze, a zawodnicy winni ją kontynuować.

6. Sędzia ma obowiązek w sposób widoczny sygnalizować zawodnikom i publiczności tuż przed zakończeniem każdej połowy zawodów

(względnie dogrywki) ilość minimalnego czasu (minut) doliczonego na skutek nienormalnych przerw w grze.

Korzyść

7. Jeżeli sędzia nie przerywa gry kiedy drużyna, przeciwko której popełniono przewinienie, odnosi korzyść z takiego rozstrzygnięcia, musi on zasygnalizować odpowiednim gestem zastosowaną korzyść. Zaleca się użycie w tym przypadku również głosu.

8. Sygnalizacja „korzyść” może mieć miejsce tylko wtedy, gdy zaistniało przewinienie, a poszkodowany zawodnik lub jego współpartner pozostaje przy piłce.

Obowiązki sędziego przed zawodami

9. Zespół sędziowski wyznaczony do prowadzenia zawodów przez Kolegium Sędziów, zobowiązany jest do przybycia na miejsce rozgrywania zawodów, co najmniej 45 minut (na zawodach Ekstraklasy – co najmniej 2 godziny; I i II liga – co najmniej 1,5 godziny) przed ich rozpoczęciem w celu:

- sprawdzenia protokołu weryfikacji boiska,
- sprawdzenia, czy pole gry nadaje się do przeprowadzenia zawodów,
- określenia strefy/stref rozgrzewki zawodników rezerwowych,
- określenia, kiedy ma być włączone sztuczne oświetlenie, jeśli zawody w całości/częściowo odbędą się po zmroku (niedopuszczalne jest włączanie sztucznego oświetlenia w czasie gry),
- odebrania protokołów z wypełnionymi składami drużyn,
- sprawdzenia kart zdrowia zawodników,
- dokonania oceny przydatności i wyboru piłek do gry,
- przyjęcia ewentualnych zastrzeżeń i protestów od kapitanów drużyn,
- omówienia zasad prowadzenia zawodów przez zespół sędziowski,
- kontroli ubioru zawodników.

10. Kontrola pola gry pod względem jego przydatności do gry – w danych

zawodach – polega na sprawdzeniu, czy:

- wyposażenie i zabezpieczenie pola gry odpowiada wymogom Przepisów Gry i regulaminów rozgrywek,
- siatki bramkowe są dokładnie przymocowane do bramek i podłoża,
- wszystkie linie oznakowania pola gry są prawidłowo wyznaczone i wyraźne.

Pomoc sędziów asystentów

11. Sędziowie asystenci są pomocnikami sędziego. Sędzia nie może uwzględnić sygnalizacji sędziego asystenta, jeżeli zaistniałe zdarzenie z zajmowanego przez siebie miejsca na polu gry sam mógł lepiej ocenić.

12. Obowiązkiem sędziego jest respektowanie wskazań i oświadczeń wyznaczonego związkowego sędziego asystenta dotyczących zdarzeń, których sam nie mógł zobaczyć.

13. Sędzia nie uwzględni sygnalizacji sędziego asystenta, jeżeli jest przekonany, że sygnalizowane przewinienie nie wymaga przerwania gry lub jej przerwanie przyniosłoby korzyść drużynie, która zawiniła. Fakt nieprzyjęcia sygnalizacji powinien być znakiem umownym – gestem – przekazany sędziemu asystentowi.

Sprawozdanie z zawodów

14. Po każdym zawodach sędzia jest zobowiązany do wypełnienia sprawozdania z zawodów, według wymogów organizatora rozgrywek i Kolegium Sędziów. W szczególności musi podać:

- imiona i nazwiska sędziów,
 - rodzaj zawodów,
 - datę, godzinę i miejsce rozegrania zawodów,
 - nazwy drużyn uczestniczących w zawodach,
 - wynik końcowy zawodów – cyframi i słownie – oraz wynik do przerwy,
 - nazwę drużyny, która została zwycięzcą lub określenie „remis”,
 - dokonane wymiany zawodników (nazwiska i imiona oraz numery zawodników oraz minutę, w której dokonano każdej wymiany),
-
- kary indywidualne – napomnienia i wykluczenia z gry – nałożone

na zawodników i zawodników rezerwowych (minuta nałożenia kary, numer, imię i nazwisko ukaranego zawodnika oraz szczegółowy opis przebiegu zdarzenia, które stanowiło podstawę do podjęcia przez sędziego decyzji o udzieleniu zawodnikowi kary indywidualnej),

- stwierdzenie faktu sprawdzenia kart zdrowia oraz licencji trenerskich,
- czas przedłużenia każdej części gry z powodu nienormalnych przerw w grze.
- inne dane wymagane przez regulamin rozgrywek.

Sprawozdanie musi być wypełnione w sposób czytelny, rzeczowy i zwięzły, winno zawierać opis wszystkich istotnych zdarzeń dyscyplinarnych, kontuzji itp. Sprawozdanie musi być złożone przez sędziego w trybie i terminie określonym przez regulamin danych rozgrywek.

15. Bezpośrednio po zakończonych zawodach sędzia sporządza informację o karach indywidualnych i innych zdarzeniach dyscyplinarnych mających związek z meczem. Informacja ta musi być podpisana przez kierowników drużyn. Tryb sporządzania informacji (załącznik do sprawozdania) precyzują regulaminy rozgrywek.

Nieprzybycie sędziów na zawody, niedyspozycja sędziego

16. Jeżeli żaden z wyznaczonych sędziów związkowych z jakichkolwiek powodów nie stawia się na zawody, kapitan drużyny gospodarzy musi co najmniej 5 minut przed wyznaczoną godziną rozpoczęcia zawodów zawiadomić o tym kapitana drużyny gości, wzywając go do przedstawienia kandydata do prowadzenia zawodów. Kapitanowie obu drużyn uzgadniają między sobą wybór jednego z kandydatów na sędziego. Jeżeli jeden z kandydatów jest sędzią związkowym, przysługuje mu prawo prowadzenia zawodów. W innych przypadkach o wyborze sędziego decyduje losowanie, przeprowadzone w obecności kapitanów obu drużyn. Fakt wyboru musi być potwierdzony w sprawozdaniu przed rozpoczęciem zawodów własnoręcznymi podpisami kapitanów drużyn. Za dostarczenie właściwym władzom sprawozdania z takich zawodów odpowiedzialny jest organizator zawodów.

17. Sędzia, który rozpoczął zawody, powinien je doprowadzić do końca.

Wyjątek stanowi jedynie przypadek nagłej niedyspozycji sędziego, uniemożliwiającej mu dalsze prowadzenie zawodów. Jego funkcję przejmuje wówczas jeden z pozostałych członków zespołu sędziowskiego, w trybie opisanym w pkt. 18.

18. Jeżeli wyznaczony na dane zawody sędzia z jakichkolwiek powodów nie stawi się na nie, nie może ich rozpocząć lub kontynuować, jego funkcję przejmuje:

- sędzia asystent nr 1 – jeśli na zawody wyznaczono dwóch lub trzech sędziów związkowych,
- sędzia techniczny – jeśli na zawody wyznaczono czterech sędziów związkowych (chyba że Kolegium Sędziów zdecyduje inaczej dla danych zawodów),
- dodatkowy sędzia asystent nr 1 – jeśli na zawody są wyznaczeni dodatkowi sędziowie asystenci.

Przerwanie gry

19. W razie przerwania gry z powodu przejściowych zaburzeń atmosferycznych, sędzia zarządza zejście drużyn z pola gry do szatni. Powrót na pole gry nastąpi z chwilą zaistnienia dogodnych warunków atmosferycznych – na sygnał gwizdkiem sędziego.

20. Jeżeli zawody rozgrywane są przy świetle elektrycznym i nastąpi awaria oświetlenia lub zdaniem sędziego oświetlenie jest niewystarczające, sędzia przerwaną z tego powodu grę wznowi po usunięciu awarii. W przypadku braku możliwości zlikwidowania awarii w czasie określonym przez sędziego na podstawie informacji uzyskanej od organizatora zawodów, sędzia kończy zawody, opisując szczegółowo ten fakt w sprawozdaniu z zawodów. Decyzję o terminie dokończenia meczu podejmuje organizator rozgrywek.

Zakończenie zawodów przed upływem ustalonego czasu gry

21. Sędzia zobowiązany jest do zakończenia zawodów przed upływem ustalonego czasu gry, w szczególności jeżeli:

- jedna z drużyn zostanie zdekompletowana,
- jedna z drużyn samowolnie zejdzie z boiska,
- jeden z sędziów zostanie czynnie znieważony przez osobę niepożądaną lub jednego z uczestników meczu, a dalsze prowadzenie zawodów zagraża bezpieczeństwu któregokolwiek z sędziów,
- zawodnik wykluczony z gry odmówi opuszczenia pola gry i nie opuści go w ciągu 2 minut od wydania decyzji,
- zmiana niezdatnej do gry piłki nie nastąpi w ustalonym realnym czasie,
- wyczerpane zostaną wszystkie możliwości zastąpienia uszkodzonego elementu obowiązkowego wyposażenia pola gry (bramka, chorągiewka różna),
- podczas zawodów publiczność wtargnie na pole gry i nie zostanie usunięta w ciągu 5 minut,
- publiczność ponownie wtargnie na pole gry,
- zachowanie publiczności zagraża bezpieczeństwu publicznemu, a brak jest dostatecznej ilości służb porządkowych,
- pole gry stanie się niezdatne do gry,
- zapadną ciemności uniemożliwiające kontynuowanie gry,
- nastąpi awaria oświetlenia i nie będzie możliwości jej likwidacji w ustalonym realnym czasie.

Niezależnie od powyższych zapisów, zanim sędzia zarządzi przedwczesne zakończenie zawodów, winien wyczerpać wszystkie środki i możliwości, pozwalające doprowadzić zawody do końca.

22. Wznowienie i kontynuowanie zawodów zakończonych przed upływem ustalonego czasu gry z wyżej wymienionych powodów (z zastrzeżeniem Art. 2 ust. 11 Post. PZPN) jest niedopuszczalne.

W takiej sytuacji zawodnicy obu drużyn zobowiązani są do bezzwłocznego opuszczenia pola gry jednocześnie z sędziami, na wyraźne zarządzenie sędziego. Przyczynę oraz minutę przedwczesnego zakończenia zawodów sędzia szczegółowo opisuje w sprawozdaniu.

23. Jeżeli zawody zostały zakończone przed upływem ustalonego czasu gry, nie upoważnia to sędziego do rozstrzygnięcia, czy jedna lub druga drużyna ma być uznana za przegrywającą zawody. Sędzia przesyła wyczerpujące sprawozdanie z zawodów do odpowiednich władz, które są uprawnione do podjęcia decyzji w tej sprawie.

24. Jeżeli w trakcie meczu sędzia stwierdzi, że jedna z drużyn świadomie dąży do przegrania meczu, to gry nie przerywa i nie interweniuje. Winien natomiast zamieścić w tej sprawie stosowną informację w sprawozdaniu.

Bezpieczeństwo sędziów

25. Jeżeli jakiegokolwiek niebezpieczeństwo zagraża sędziom i drużynie gości, drużyna gospodarzy oraz organizator zawodów zobowiązani są zapewnić im wystarczającą ochronę. Jeżeli niebezpieczeństwo zagraża tylko sędziom – obowiązek udzielenia ochrony i pomocy spoczywa na obu drużynach i organizatorze zawodów.

26. Organizator zawodów odpowiedzialny jest za bezpieczeństwo sędziów przez cały okres ich pobytu w miejscu rozgrywania zawodów.

Kontuzja zawodnika

27. Na zawodach szczebla centralnego obowiązkowe jest stosowanie noszy dla znoszenia kontuzjowanych zawodników poza linie ograniczające pole gry w celu udzielenia im pomocy lekarskiej. Zakazuje się dokonywania zabiegów medycznych kontuzjowanym zawodnikom na polu gry, jeżeli stosownej pomocy można udzielić poza polem gry.

Stosowanie noszy wymaga przestrzegania następujących zasad:

- Za posiadanie w czasie zawodów sprawnych noszy wraz z obsługą odpowiedzialny jest organizator zawodów. W miarę możliwości winien on zapewnić dwie pary noszy dla umożliwienia szybkiego zniesienia dwóch jednocześnie kontuzjowanych zawodników.
- Osoby do obsługi noszy muszą odznaczać się ubiorem.
- Obsługa noszy wraz z noszami winna znajdować się w czasie zawodów w wyznaczonym do tego miejscu, w pobliżu stref technicznych.

- Jeżeli kontuzjowany zawodnik jest w stanie opuścić pole gry o własnych siłach, winien być do tego zachęcony przez sędziego, szczególnie gdy znajduje się w pobliżu linii ograniczającej pole gry (nie występuje w takich okolicznościach potrzeba zniesienia go z pola gry na noszach).
- Sędziowie mają obowiązek opisywać w sprawozdaniu z zawodów wszelkie niedociągnięcia ze strony organizatora zawodów w tym zakresie.

Spożywanie płynów przez zawodników

28. Zawodnicy i sędziowie mogą przyjmować płyny orzeźwiające podczas trwania zawodów, z zachowaniem następujących zasad:

- Podczas przerwy w grze zawodnicy mogą spożywać płyny z podanych im butelek plastikowych wyłącznie znajdując się na polu gry.
- Zabrania się wrzucania na pole gry jakichkolwiek opakowań zawierających płyny.
- Bramkarz może umieścić plastikową butelkę z płynem w rogu swojej bramki.
- Plastikowe butelki mogą być umieszczane w odległości 1 m od linii bocznych, ale jedynie wtedy, gdy nie przeszkadzają sędziom asystentom w wykonywaniu swoich obowiązków.

29. W trakcie ekstremalnych upałów sędzia może zarządzić (na wniosek kierowników drużyn) przerwę na uzupełnienie płynów – jeden raz w trakcie danej części gry (ok. 30. minuty) i trwającą nie dłużej niż jedna minuta. Informacja na ten temat musi być przekazana kierownikom drużyn na przedmeczowej odprawie.

Zakończenie zawodów z powodu nie przybycia drużyny

30. Jeżeli sędzia odgwiżdża zakończenie zawodów na skutek niestawienia się w regulaminowym czasie na polu gry jednej lub obu drużyn, a po tym fakcie stawią się one jednak do rozegrania zawodów, sędzia zobowiązany jest prowadzić te zawody. Fakt opóźnienia drużyn sędzia opisuje w sprawozdaniu z zawodów.

Podejmując decyzję o prowadzeniu zawodów w opóźnionym czasie, sędzia uwzględni porę dnia (czy zaistniałe opóźnienie pozwoli zakończyć zawody w ustalonym czasie gry, przed zapadnięciem ciemności). Sędzia winien także mieć na uwadze konieczność ewentualnego rozegrania w danym dniu, na tym samym polu gry, innych zawodów przewidzianych terminarzem.

Zarzuty nietrzeźwości sędziego

31. Sędziowie zobowiązani są do poddania się przed zawodami, lub po ich zakończeniu, badaniom na obecność alkoholu we krwi, gdy zarzut nietrzeźwości:

- stawia im kierownik jednej z drużyn lub delegowany na te zawody obserwator lub delegat PZPN lub ZPN,
- zostanie sformułowany wyłącznie na piśmie, zaś stawiający go musi legitymować się dowodem osobistym i zobowiązany jest własnoręcznie ów zarzut podpisać.

Po spełnieniu tych warunków, odmowa sędziego poddania się badaniu jest równoznaczna z przyznaniem się do stanu nietrzeźwości.

32. Badanie stwierdzające lub wykluczające stan nietrzeźwości musi spełniać następujące warunki:

- musi je przeprowadzić umundurowany, legitymujący się odpowiednim dokumentem służbowym, funkcjonariusz policji,
- z badania musi zostać sporządzony urzędowy protokół.

Jeżeli badanie stwierdza stan nietrzeźwości, sędzia ma prawo domagania się pobrania krwi w placówce służby zdrowia do dodatkowego badania, a stawiający zarzut mają obowiązek mu to umożliwić.

Wykluczenie nietrzeźwości sędziego powoduje obligatoryjne wszczęcie postępowania dyscyplinarnego przez właściwy organ PZPN lub ZPN w stosunku do stawiającego oszczerczy zarzut.

Postępowanie dyscyplinarne nie wyklucza cywilnych roszczeń ze strony pomówionego.

Korzystanie z zapisu wideo

33. Decyzje podejmowane przez sędziego dotyczące oceny faktów związanych z grą są ostateczne i nie mogą być zmienione. Zapis audiowizualny stanowi jedynie dodatkowy dowód w sprawach dyscyplinarnych.

34. Osobom przebywającym w strefach technicznych zakazuje się jakiegokolwiek dostępu do transmisji telewizyjnej z danych zawodów.

Ubiór i wyposażenie sędziów

35. Ubiór sędziów składa się z koszuli, spodenek, skarpet i butów piłkarskich. Zespół sędziowski powinien nosić koszule tego samego koloru i tej samej długości rękawów.

36. Do kompletnego wyposażenia sędziego należy: gwizdek, gwizdek zapasowy, zegarek, stoper, notatnik z ołówkiem, moneta (względnie inny przedmiot do losowania) oraz kartki: żółta i czerwona.

37. Sędziom nie zezwala się na noszenie niedozwolonej biżuterii.

38. Sędziowie mają obowiązek nosić emblematy odpowiadające ich kwalifikacjom, w połączeniu z pełnioną funkcją, to znaczy:

- sędzia futsalu może nosić emblemat FIFA FUTSAL lub przyjęty przez Zespół Futsalu KS PZPN tylko na zawodach futsalu,
- sędziowie międzynarodowi mogą nosić emblematy FIFA na wszystkich zawodach, także krajowych (również gdy pełnią na nich inne funkcje niż sędzia),
- sędziowie asystenci międzynarodowi nie mogą nosić emblematu FIFA ASSISTANT, jeżeli prowadzą zawody jako sędziowie w zawodach niższych klas.

Regulaminy rozgrywek

39. Zobowiązuje się sędziów do znajomości i przestrzegania regulaminów wszystkich rozgrywek, na które są delegowani.

Inne sytuacje

40. Przepisy Gry oraz regulaminy rozgrywek zobowiązują sędziów, trenerów, kierowników drużyn, zawodników i działaczy sportowych do sportowej postawy, zarówno przed, w trakcie jak i po zakończonych zawodach.

41. Wszelkie przejawy wyrażania posądzeń o charakterze korupcyjnym w stosunku do sędziów będą surowo karane. Takie sytuacje winny być kwalifikowane przez sędziów jako używanie obraźliwego języka (nawet jeśli pozbawione jest to wulgaryzmów) i spotykać się z odpowiednimi karami zgodnie z Artykułem 12 Przepisów Gry.

W przypadku niewłaściwego zachowania w tym zakresie zawodników i zawodników rezerwowych – sędziowie zobowiązani są zastosować karę wykluczenia (czerwona kartka), natomiast w przypadku osób funkcyjnych – usunąć je ze strefy technicznej.

42. W przypadku złożenia sędziemu przed meczem propozycji o charakterze korupcyjnym przez osobę funkcyjną wpisaną do protokołu, osoba taka nie ma prawa w danym meczu przebywać w strefie technicznej i winna być usunięta poza bezpośrednie otoczenie pola gry, bez prawa zastąpienia jej.

ARTYKUŁ 6 – Pozostali sędziowie

1. Sędziowie asystenci, dodatkowi sędziowie asystenci i sędzia techniczny nie są uprawnieni do wydawania werdyktów. Ich wskazania/podpowiedzi są jedynie informacją dla sędziego i nie stanowią o przerwaniu gry. Prawo przerwania gry posiada wyłącznie sędzia.
2. Wszyscy uczestnicy zawodów, a przede wszystkim zawodnicy, trenerzy i działacze są zobowiązani traktować pozostałych sędziów tak jak sędziego prowadzącego zawody. Współpraca sędziów asystentów z sędzią.
3. Sędzia asystent nr 1 zajmuje miejsce podczas zawodów przy linii bocznej po stronie stref technicznych. Odstępstwa od tego są dopuszczalne tylko w uzasadnionych przypadkach, gdy zdaniem sędziego zmiana miejsca sędziów asystentów przyniesie korzyść współpracy całej trójki sędziowskiej.
4. Sędziowie asystenci zobowiązani są utrzymywać kontakt wzrokowy z pozostałymi członkami zespołu sędziowskiego.
5. Sędziowie asystenci mają obowiązek sygnalizowania sędziemu wszelkich zauważonych przez siebie naruszeń Przepisów Gry, a po przerwaniu gry przez sędziego, wskazania kierunku rzutu, jeżeli są przekonani, że sędzia mógł tego nie zauważyć. Ostateczna decyzja należy jednak zawsze do sędziego.
6. Sędziowie asystenci mogą wkraczać na pole gry dla zapobieżenia awanturom lub dla wyegzekwowania odległości 9,15 m zawodników od piłki, jeżeli rzut wolny wykonywany jest w ich pobliżu. Egzekwowanie odległości zawsze czynią z pozycji piłki.
7. Sędziom asystentom nie wolno pod żadnym pozorem wdawać się w dyskusje z zawodnikami, działaczami lub widzami.
8. Sędzia asystent jest zobowiązany do wyrażania w sposób jednoznaczny swojej opinii w każdej sprawie, w jakiej zwróci się do niego sędzia.

9. Sędziowie asystenci powinni poruszać się wzdłuż linii bocznej, po jej zewnętrznej stronie, nie przeszkadzając w grze i w taki sposób, aby piłka po odbiciu się od jednego z nich, nie mogła pozostać w grze.

Rola klubowych sędziów asystentów

10. Prowadzenie zawodów z jednym sędzią asystentem lub bez asystentów jest niedozwolone. Nieobecność jednego lub obu związkowych sędziów asystentów zobowiązuje kapitanów drużyn do przedstawienia sędziemu kandydatów na tę funkcję. Jeżeli kapitan drużyny gości nie przedstawi swojego kandydata, obowiązek przedstawienia kandydata na sędziego asystenta spoczywa na kapitanie drużyny gospodarzy. Pierwszeństwo przysługuje kandydatom mającym uprawnienia sędziowskie.

11. Przed rozpoczęciem zawodów sędzia ma obowiązek zapoznać klubowych sędziów asystentów z ich podstawowymi zadaniami, jakimi są:

- sygnalizowanie chorągiewką wyjścia piłki poza linie ograniczające pole gry,
- wskazanie miejsca wrzutu i drużyny uprawnionej do wznowienia gry wrzutem.

Klubowi sędziowie asystenci muszą być pouczeni, że wszystkie rozstrzygnięcia będą wydawane przez sędziego, dla którego ich wskazania są jedynie pomocną informacją.

12. Klubowy sędzia asystent może być zastąpiony przez sędziego asystenta związkowego, wyłącznie za zgodą sędziego.

Chorągiewki sędziów asystentów

13. Przed rozpoczęciem zawodów organizator jest obowiązany dostarczyć sędziom asystentom dwie chorągiewki o wymiarach 30 cm x 40 cm, w dobrze widocznych kolorach.

Obowiązki sędziego technicznego

14. Na zawodach szczebla centralnego (Ekstraklasa, I i II liga) udział sędziego technicznego jest obowiązkowy. Sędzia techniczny musi mieć następujące uprawnienia:

- Ekstraklasa – sędzia techniczny z uprawnieniami do prowadzenia co najmniej II ligi,

- I liga – sędzia techniczny z uprawnieniami do prowadzenia co najmniej III ligi,
- II liga – sędzia techniczny z uprawnieniami do prowadzenia co najmniej IV ligi. Regulaminy innych rozgrywek mogą regulować kwestię udziału sędziów technicznych.

15. Sędzia techniczny przybywa na miejsce zawodów co najmniej 90 minut (w Ekstraklasie – 120 minut) przed wyznaczoną godziną ich rozpoczęcia.

Do jego obowiązków należą:

- uczestniczenie w odprawie przedmeczowej zespołu sędziowskiego, podporządkowanie się ustaleniom wydanym przez sędziego
- sprawdzenie, czy protokoły zostały wypełnione prawidłowo oraz sprawdzenie tożsamości zawodników, jeżeli zachodzi taka potrzeba,
- nawiązanie kontaktu z obiema drużynami celem przeprowadzenia, w oznaczonym czasie, wstępnej kontroli ubioru zawodników,
- kontakt z obsługą medyczną i udzielenie instruktażu dotyczącego postępowania w przypadku kontuzji zawodników,
- poinformowanie osób funkcyjnych o ich obowiązkach i uprawnieniach,
- dokonanie oceny przygotowania pola gry i jego najbliższego otoczenia, ze szczególnym zwróceniem uwagi na oznakowanie linii poszczególnych pól, ustawienia chorągiewek, prawidłowości zamocowania siatek bramkowych, umocowania bramek,
- sprawdzenie ustawienia stanowiska dla pełnienia swoich obowiązków (np. stolik i krzesło) – między strefami technicznymi oraz kontrola elektronicznych lub tradycyjnych tablic wymiany zawodników,
- sprawdzenie stanu przygotowania piłek do gry i omówienie współpracy z chłopcami do podawania piłek,

16. Priorytetem w pracy sędziego technicznego pozostaje pomoc sędziemu w ocenie wydarzeń boiskowych. Do innych jego obowiązków w czasie zawodów należą:

- nadzór nad wymianami zawodników, sygnalizowanie ich za pomocą tablic informacyjnych,
- kontrola stref technicznych oraz stref rozgrzewki zawodników rezerwowych,
- opieka nad piłkami zapasowymi,

- pozostawanie do dyspozycji sędziego i pomaganie mu w prowadzeniu zawodów poprzez:
 - utrzymywanie kontaktu wzrokowego z sędziami w celu udzielenia im pomocy – notowanie wszelkich nałożonych kar indywidualnych (żółte i czerwone kartki), wymian zawodników oraz ewentualnych przypadków zakłócania porządku na polu gry lub w jego najbliższym otoczeniu,
 - działanie w roli pośrednika w przypadku rozwiązywania problemów, które mogłyby stać się przyczyną przerwania zawodów lub przedwczesnego ich zakończenia,
 - nawiązanie kontaktu z sędzią, który około 2 minuty przed upływem danej części gry, przekazuje w umówiony sposób czas, jaki zostanie dodany do czasu gry. Sędzia techniczny tuż przed upływem ustalonego czasu gry połowy zawodów, to jest w 44. minucie i około 55. sekundzie, informuje zawodników i publiczność, za pomocą tablicy wymiany zawodników, o jaki minimalny czas sędzia przedłużył daną część zawodów. Sędzia techniczny unosi oburącz tablicę ponad głowę i pokazuje ją we wszystkich kierunkach (na wprost pola gry i w obu kierunkach pod kątem 90 stopni do pola gry), przytrzymując ją w każdym położeniu przez kilka sekund,
 - kontrola stref technicznych – raczej w sposób zapobiegawczy, niż konfrontacyjny; obserwacja zachowań osób funkcyjnych oraz zawodników rezerwowych, uspokajanie i niedopuszczanie do eskalacji wydarzeń,
 - uzgodnienie z sędzią – w przerwie zawodów oraz po ich zakończeniu – swoich notatek dotyczących ważnych zdarzeń, opisywanych w sprawozdaniu przez sędziego.

W czasie meczu sędzia techniczny ma na sobie kompletny ubiór sędziowski, na który – zależnie od warunków pogodowych – może założyć dres/kurtkę.

17. Sędzia techniczny po zakończeniu zawodów:

- nadzoruje zejście uczestników meczu do szatni, zajmując taką pozycję, aby być świadkiem ewentualnych incydentów. Nie wchodzi na pole gry,
- ale przebywa w okolicach stref technicznych,
- opuszcza płytę boiska jako ostatni, mając przed sobą wszystkich uczestników meczu,
- informuje sędziego o swoich spostrzeżeniach i wydarzeniach, które miały miejsce poza polem widzenia innych sędziów (np. podczas opuszczania płyty boiska).

ARTYKUŁ 7 – Czas trwania zawodów

1. Czas trwania gry określany jest przez regulaminy rozgrywek.
2. Mierzenie czasu gry przez sędziego rozpoczyna się z chwilą prawidłowego wprowadzenia piłki do gry przy rozpoczęciu każdej z części zawodów.
Przerwa między częściami gry
3. Zawodnicy mają prawo do minimum 5 minut przerwy między obiema częściami gry (chyba że regulamin rozgrywek stanowi inaczej). Sędzia nie ma prawa do jej skrócenia w przypadku, gdy choćby jeden zawodnik nie wyraża na to zgody.

Doliczanie straconego czasu gry

4. O tym, czy przerwa jest normalna, czy też wymaga doliczenia straconego czasu, decyduje tylko sędzia zawodów. Liczba doliczonych minut leży jedynie w gestii sędziego.
5. Wskazanie przez sędziego liczby minut, o które przedłuża każdą część zawodów oznacza jedynie minimalną ilość doliczonego czasu. Sędzia czas ten powiększy, jeśli już w doliczonym czasie gry nastąpią kolejne nienormalne przerwy. Sygnalizacja o doliczonym czasie gry powinna mieć miejsce na końcu ostatniej minuty każdej części gry.
6. Jeżeli nienormalna przerwa w grze związana jest z koniecznością zejścia zawodników i sędziów do szatni, z chwilą zejścia sędzia wstrzymuje mierzenie czasu gry i wznawia je z chwilą wznowienia gry. W momencie mijania 45. minuty sędzia sygnalizuje ilość doliczonego czasu gry bez uwzględnienia tej przerwy.

Omyłkowe, przedwczesne zakończenie części zawodów

7. Przedwczesne, omyłkowe zakończenie części zawodów i spostrzeżenie przez sędziego popełnionego błędu, kiedy drużyny nie opuściły jeszcze pola gry, zobowiązuje sędziego do poinformowania kapitanów drużyn o popełnionej pomyłce i kontynuowania gry.

8. Jeżeli sędzia omyłkowo, przedwcześnie zakończył pierwszą połowę zawodów i spostrzegł swój błąd po zejściu drużyn z pola gry, czas gry drugiej połowy nie może być powiększony o czas niedograny w pierwszej części zawodów.

9. Omyłkowe przedwczesne zakończenie zawodów i spostrzeżenie przez sędziego popełnionego błędu, kiedy drużyny opuściły już pole gry – powoduje odstąpienie sędziego od zamiaru dogrania uzupełniającego czasu gry, uważając zawody za zakończone. Fakt ten musi zostać szczegółowo opisany w sprawozdaniu z zawodów.

10. Jeżeli część zawodów została omyłkowo zakończona przed upływem ustalonego czasu gry w chwili, kiedy piłka była w grze, sędzia wznowi grę rzutem sędziowskim w miejscu, gdzie znajdowała się piłka w momencie przerwania gry (wyjątek: gdy piłka znajdowała się w polu bramkowym – rzut sędziowski wykonuje się z linii pola bramkowego, równoległej do linii bramkowej, miejsca najbliższego temu, gdzie znajdowała się piłka w chwili przerwania gry).

Omyłkowe zakończenie części zawodów w innej sytuacji powoduje wznowienie gry stosowne do przyczyny jej przerwania.

Omyłkowe przedłużenie czasu gry

11. Wszystkie decyzje podjęte przez sędziego w omyłkowo przedłużonym czasie gry są ważne. Fakt omyłkowego przedłużenia czasu gry części zawodów sędzia musi opisać w sprawozdaniu z zawodów.

Dogrywka

12. Dogrywka trwa dwa równe okresy 15-minutowe, jeżeli regulamin danych rozgrywek nie przewiduje inaczej.

13. Zawodnikom przysługuje prawo do przerwy przed dogrywką. Taka przerwa trwa 5 minut. W jej czasie zawodnicy muszą pozostać na polu gry.
14. Przed dogrywką sędzia przeprowadza losowanie stron pola gry, na analogicznych zasadach, jak przed rozpoczęciem zawodów.
15. Po zakończeniu pierwszej części dogrywki zawodnikom nie przysługuje prawo do przerwy. Po zmianie stron niezwłocznie następuje rozpoczęcie drugiej części dogrywki.
16. Jeżeli wynik zawodów po dogrywce jest nierozstrzygnięty, sędzia, zgodnie z regulaminem rozgrywek, zarządza wykonywanie rzutów z punktu karnego.

Zawody zakończone przed upływem ustalonego czasu gry

17. Jeżeli sędzia zakończył zawody przed upływem ustalonego czasu gry, obowiązany jest opisać w sprawozdaniu z zawodów:

- przyczynę przedwczesnego zakończenia zawodów,
- minutę gry w momencie przedwczesnego zakończenia,
- strony pola gry, które zajmowały drużyny w chwili zakończenia zawodów,
- nałożone kary indywidualne i wszystkie inne fakty związane z zawodami.

ARTYKUŁ 8 – Rozpoczęcie i wznowienie gry

Stawienie się drużyn na polu gry

1. Drużyny zobowiązane są do stawienia się na polu gry w takim czasie, aby sędzia mógł punktualnie, o wyznaczonej godzinie, dać sygnał gwizdkiem na rozpoczęcie zawodów. Jeżeli zawody nie rozpoczną się punktualnie, sędzia opisuje w sprawozdaniu przyczynę opóźnienia.

2. Po wejściu na pole gry sędzia daje sygnał gwizdkiem do procedury związanej z rozpoczęciem zawodów. Jeżeli jedna lub dwie drużyny nie stawiają się na polu gry w składach, które umożliwiają rozegranie zawodów lub ich części, to po upływie 10 minut od gwizdka sędziego na rozpoczęcie zawodów lub ich części, sędzia powtórzy sygnał gwizdkiem i po dalszym 5-minutowym bezskutecznym oczekiwaniu zakończy zawody.

3. Jeżeli po sygnale gwizdkiem o nieodbyciu się zawodów nieobecna drużyna pojawi się na obiekcie i będzie to miało miejsce w czasie, gdy druga drużyna nie opuściła jeszcze obiektu, sędzia ma obowiązek te zawody rozpocząć – z zastrzeżeniem, że opóźnione rozpoczęcie zawodów pozwoli na ich dokończenie, względnie nie naruszy harmonogramu innych zawodów rozgrywanych w danym dniu na tym obiekcie.

Rzut sędziowski

4. Przy wykonywaniu rzutu sędziowskiego zawodnicy zajmują takie miejsca, aby sędzia mógł swobodnie wykonać rzut.

5. Nie istnieje obowiązek uczestnictwa zawodników obu drużyn – czy jakiegokolwiek zawodnika – przy wykonywaniu rzutu sędziowskiego.

6. Przy rzucie sędziowskim piłka musi zostać opuszczona, nie zaś rzucona ku dołowi. Sędzia powinien trzymać piłkę w dłoni, na wysokości wyciągniętej ręki.

7. Jeżeli podczas wykonywania rzutu sędziowskiego, zanim piłka dotknie podłoża, nastąpi naruszenie Przepisów Gry, to po ewentualnym zastosowaniu kar indywidualnych, sędzia powtarza wykonanie rzutu sędziowskiego, gdyż piłka nie była w grze.

Opóźnianie wykonania wznowienia gry

8. Zawodnik, który nie stosuje się do polecenia sędziego i nie odsunie się na wymaganą odległość od piłki przy wykonywaniu wznowienia gry lub odmawia wykonania tego polecenia, zachowuje się niewłaściwie – zostanie ukarany napomnieniem.

Szczególne sytuacje

9. Jeżeli piłka opuszczając pole gry przewróci lub złamie chorągiewkę różną, i nie ma możliwości jednoznacznej oceny, przez którą linię (bramkową czy boczną) piłka opuściła pole gry, sędzia nakaze wznowić grę:

- rzutem od bramki – jeżeli piłkę ostatnio zagrał zawodnik drużyny atakującej,
- wrzutem – jeżeli piłkę ostatnio zagrał zawodnik drużyny broniącej.

10. Symboliczne rozpoczęcie gry przez osobę postronną może mieć miejsce jedynie na zawodach o specjalnym charakterze (mecze pokazowe, dobroczynne itp.). Jednakże po takim rozpoczęciu gry piłka winna być cofnięta na punkt środkowy, by grę rozpoczął zawodnik zgodnie z Przepisami Gry.

ARTYKUŁ 9 – Piłka w grze i poza grą

Piłka w grze i poza grą

1. Jeżeli sędzia omyłkowo przerwał grę gwizdkiem, nie może ona być kontynuowana zawołaniem lub gestem sędziego. Wznowienie gry nastąpi rzutem sędziowskim w miejscu, gdzie znajdowała się piłka w chwili przerwania gry.
2. Przewinienie (nawet ewidentne), na które sędzia nie zareagował sygnałem gwizdka, nie stanowi o przerwaniu gry, a zawodnicy winni ją kontynuować.

ARTYKUŁ 10 – Wyłanianie zwycięzcy

Zdobycie bramki

1. Bramka może być zdobyta z:

- rozpoczęcia gry,
- akcji,
- rzutu od bramki,
- rzutu karnego,
- rzutu wolnego bezpośredniego,
- rzutu różnego.

2. Bramka nie może być zdobyta bezpośrednio z:

- rozpoczęcia gry – jeżeli piłka wpadnie do bramki wznawiającego grę,
- rzutu sędziowskiego,
- rzutu wolnego bezpośredniego – jeżeli piłka wpadnie do bramki wykonawcy rzutu,
- rzutu wolnego pośredniego,
- wrzutu,
- rzutu różnego – jeżeli piłka wpadnie do bramki wykonawcy rzutu.

Uznanie bramki

3. Sędzia uznaje bramkę, będąc całkowicie przekonany, że została zdobyta w sposób prawidłowy. Fakt przekroczenia przez piłkę całym obwodem linii bramkowej między słupkami bramkowymi i pod poprzeczką sędzia winien stwierdzić osobiście. W okolicznościach, które uniemożliwiają sędziemu stwierdzenie tego faktu, uznaje on bramkę jedynie na podstawie informacji związkowego sędziego asystenta.

4. Sędzia uznaje zdobytą bramkę poprzez wyciągnięcie ramienia w kierunku punktu środkowego.

5. Przed uznaniem bramki i wskazaniem ręką na punkt środkowy, sędzia powinien wzrokowo skontaktować się z sędzią asystentem, celem uzyskania potwierdzenia prawidłowości zdobytej bramki.
6. Jeżeli piłka uderzyła sędziego na polu gry i po odbiciu się od niego wpadła do bramki, bramka tak zdobyta winna być uznana, zakładając że wcześniej nie naruszono Przepisów Gry.
7. Jeżeli piłka przekroczyła całym obwodem linię bramkową między słupkami bramkowymi i pod poprzeczką, mimo niezgodnej z Przepisami Gry interwencji zawodników drużyny broniącej, to sędzia musi uznać bramkę. Próba niezgodnej z przepisami interwencji zawodników drużyny broniącej musi być ukarana indywidualnie.

Nieuznanie bramki

8. Sędzia, mimo podjętej decyzji o uznaniu bramki i wskazaniu ręką na punkt środkowy, może zmienić swoją decyzję, ale jedynie przed wznowieniem gry.
9. Jeżeli w czasie gry, z niewiadomej przyczyny, poprzeczka nie znajduje się na właściwym miejscu, a piłka przeszła w świetle bramki linię bramkową poniżej miejsca, w którym powinna znajdować się poprzeczka, sędzia bramki takiej uznać nie może. Ustala z organizatorem realny czas na naprawę bramki i po jej dokonaniu grę wznowi rzutem sędziowskim z miejsca, w którym znajdowała się piłka w momencie stwierdzenia uszkodzenia.
10. Jeżeli po uznaniu bramki i wskazaniu ręką na punkt środkowy, ale przed wznowieniem gry sędzia zauważy sygnalizację sędziego asystenta, który stwierdzi, że przed zdobyciem bramki drużyna atakująca naruszyła Przepisy Gry i sędzia uzna zasadność tej sygnalizacji, to bramka taka nie może być uznana. Gra zostanie wznowiona rzutem wynikającym z naruszenia Przepisów Gry.

Rzuty z punktu karnego wykonywane w celu wyłonienia zwycięzcy

11. Jeżeli kapitanowie obydwu drużyn uzgodnili, że odmawiają wykonywania rzutów z punktu karnego, pomimo faktu, że taką procedurę przewiduje regulamin rozgrywek, sędzia odstępuje od dalszych działań, opisując całą sytuację w sprawozdaniu.

12. Jeżeli podczas wykonywania rzutów z punktu karnego piłka pęknęła po zetknięciu się ze słupkiem lub poprzeczką, nie przekraczając linii bramkowej, rzutu tego nie należy powtarzać.

13. Przed rozpoczęciem wykonywania rzutów z punktu karnego oraz w trakcie ich wykonywania nie wolno dokonywać wymian zawodników. Wyjątkiem są bramkarze – o ile dana drużyna nie wykorzystywała w czasie zawodów limitu wymian.

14. W wypadku awarii sztucznego oświetlenia, która ma miejsce na stadionie po zakończeniu dogrywki lub w trakcie wykonywania rzutów z punktu karnego, sędzia wyznaczy realny czas na naprawę oświetlenia. Jeżeli okaże się, że nie ma możliwości dokończenia rywalizacji, o wyniku zadecydują ustalenia regulaminu rozgrywek.

ARTYKUŁ 11 – Spalony

Sędzia asystent, który ma wątpliwości czy zawodnik jest spalony czy nie, musi powstrzymać się od sygnalizacji. Sytuacje wątpliwe należy zawsze rozstrzygać na korzyść drużyny atakującej. Również sędzia musi być przekonany, że zawodnik jest aktywny w grze, zanim podejmie decyzję o spalonym.

Spalony

1. Zawodnik podczas zawodów może wielokrotnie być uznanym za spalonego i nie podlega karze indywidualnej z tytułu uporczywego naruszania Przepisów Gry.

2. Zawodnik będący na pozycji spalonej może być uznany za spalonego z tytułu brania udziału w grze przed zagranieniem lub dotknięciem piłki, jeżeli żaden inny jego współpartner nie będący na pozycji spalonej nie bierze bądź nie zamierza wziąć udziału w akcji, biegnąc w kierunku piłki. Jednak sędzia podejmując decyzję o spalonym musi być pewnym, że zawodnik ten dotknie lub zagra piłkę.

Przewinienia na zawodniku, który jest spalony/na pozycji spalonej

3. Jeżeli zawodnik drużyny broniącej naruszył przepisy Artykułu 12 w odniesieniu do przeciwnika, który jest spalony, w związku z zapisami Artykułu 5 mają miejsce następujące rozstrzygnięcia:

- Jeżeli przewinienie obrońcy miało miejsce równocześnie z zaistnieniem spalonego, sędzia podyktuje rzut wolny bezpośredni/rzut karny (jeśli taka kara wynika z charakteru przewinienia obrońcy) lub rzut sędziowski (jeśli obrońca popełnił przewinienie karane rzutem wolnym pośrednim).
- Jeżeli przewinienie obrońcy miało miejsce po tym, jak zaistniał spalony, sędzia odgwiżdże spalonego.

Niezależnie od rodzaju wznowienia gry przewinający obrońca winien być ukarany napomnieniem/wykluczeniem, jeśli jego atak był wykonany nierozważnie lub z użyciem nieproporcjonalnej siły.

4. Jeżeli obrońca popełni przewinienie na znajdującym się na pozycji spalonej przeciwniku, który biegnie za piłką, ale jeszcze jej nie dotyka i nie przeszkadza żadnemu zawodnikowi drużyny broniącej, sędzia zastosuje odpowiednią karę zespołową przeciwko drużynie obrońcy. Kara indywidualna może być udzielona jedynie z tytułu nierozwagi lub użycia nieproporcjonalnej siły.

Opuszczenie pola gry dla uniknięcia spalonego

5. Napastnik, który opuścił pole gry dla uniknięcia spalonego, musi powrócić na nie najpóźniej po zakończeniu akcji, z której się wyłączył. Powrót tego zawodnika na boisko musi mieć charakter neutralny, to znaczy zawodnik ten nie może włączyć się ponownie do tej akcji, ani też nie może on odnieść żadnej korzyści z powrotu na pole gry. Powrót tego zawodnika na pole gry nie wymaga zgody sędziego.

Korzyść przy spalonym

6. Sędzia może stosować korzyść przy spalonym tak jak w przypadku innych przewinień.

ARTYKUŁ 12 – Gra niedozwolona i niewłaściwe postępowanie

Piłka nożna jest sportem walki i fizyczny kontakt pomiędzy zawodnikami jest normalnym i dopuszczalnym elementem gry, jednak zawodnicy muszą grać, respektując postanowienia Przepisów Gry w Piłkę Nożną oraz zasady fair play.

Poważne, rażące faule oraz gwałtowne agresywne zachowania są dwoma kategoriami przewinień, zdecydowanie przekraczającymi dopuszczalny poziom fizycznej agresji i karanymi, zgodnie z postanowieniami Artykułu 12, wykluczeniem z gry.

Przepisy Gry pomijają pojęcie rozmyślności w ocenie postępowania zawodnika w walce o piłkę (poza przypadkiem dotknięcia piłki ręką), zastępując pojęcie rozmyślności pojęciami: nieostrożność, nierozważność i użycie nieproporcjonalnej siły. Sędziowie zaś winni oceniać skutek postępków zawodnika, a nie przyczynę jego postępowania. Zawodnik nie może tłumaczyć swego ataku dobrymi intencjami, jeżeli np. atak ten wykonał z użyciem nieproporcjonalnej siły, rażąco poza granicami normalnej gry, narażając tym samym przeciwnika na niebezpieczeństwo lub powodując jego kontuzję.

Atakowanie ciałem

1. Przepisy Gry nie zabraniają atakowania ciałem przeciwnika przez dwóch zawodników jednocześnie, zakładając, że każdy z nich swój atak wykona w sposób prawidłowy.
2. Samo w sobie zetknięcie się ciał atakującego piłkę zawodnika i bramkarza nie stanowi naruszenia Przepisów Gry.

Atakowanie nogami

3. Atak wślizgiem jest dozwolonym sposobem walki o piłkę, o ile nie jest wykonany w sposób nieostrożny, nierozważny bądź z użyciem nieproporcjonalnej siły.

Uderzenie

4. Uderzenie może zawierać użycie jakiegokolwiek przedmiotu (włączając piłkę), jak również i część ciała, np. dłoń, ramię, głowę.

5. Usiłowanie uderzenia lub kopnięcia przeciwnika podlega takiej samej karze, jak czyn faktycznie dokonany. Określenie „usiłowanie uderzenia” lub „usiłowanie kopnięcia” należy rozumieć w ten sposób, że zawodnik nie uderzył (kopnął) przeciwnika tylko dlatego, że przeciwnik uchylił się przed uderzeniem lub kopnięciem.

6. Zawodnik, który uderza, kopie lub usiłuje uderzyć/kopnąć przeciwnika, współpartnera bądź każdą inną osobę, czyniąc to w sposób, który jest poważnym rażącym faulem bądź gwałtownym agresywnym zachowaniem, musi być wykluczony z gry. Jeżeli natomiast kopnięcie lub uderzenie zostało dokonane w walce o piłkę nierozważnie bądź poza grą w sposób uznany przez sędziego za niesportowy, winny zawodnik powinien zostać ukarany napomnieniem.

7. Jeżeli zawodnik wymachuje łokciami i ramionami w walce o piłkę, będąc zbyt blisko przeciwnika i czyni to bez należytej ostrożności aż do zaistnienia kontaktu z ciałem przeciwnika, sędzia winien zastosować sankcje karne w zależności od oceny stopnia dynamiki zachowania. Ataki przy użyciu łokci, względnie ramion, wykonane z nieproporcjonalną siłą i gwałtownością, muszą być bezwzględnie karane wykluczeniem winnego zawodnika z gry.

Udzielanie kar indywidualnych

8. Jeżeli sędzia ma udzielić zawodnikowi kary indywidualnej, winien wezwać go do siebie, zapisać numer i drużynę karanego zawodnika oraz rodzaj przewinienia i okazać mu właściwy kolor kartki w wyprostowanej i uniesionej ręce. Z postępowania sędziego musi jednoznacznie wynikać, który zawodnik jest karany. Sędzia może wskazać drugą ręką na osobę ukaranego zawodnika, jednoznacznie go ustalając. W przypadku, gdy wokół jest grupa zawodników, sędzia winien odejść kilka kroków od tej grupy, wezwać zawodnika i dopiero wtedy pokazać mu stosowną kartkę. W szczególnych sytuacjach sędzia może postępować przy udzielaniu kary indywidualnej w sposób umożliwiający mu skuteczne zarządzanie sytuacją.

9. Obowiązek identyfikacji i odnotowania ukaranego zawodnika spoczywa na wszystkich członkach zespołu sędziowskiego.

10. Zawodnik wykluczony z gry musi opuścić pole gry, jego bezpośrednie otoczenie i strefę techniczną. W przypadku, gdy zawodnik ten ociąga się lub odmawia opuszczenia pola gry, sędzia informuje kapitana jego drużyny, że zawody zostaną zakończone przed upływem ustalonego czasu gry, jeżeli zawodnik ten w ciągu dwóch minut nie opuści boiska i jego bezpośredniego otoczenia. Wykluczony zawodnik nie może zajmować miejsca w strefie technicznej, niezależnie od ubioru, w jakim się znajduje.

11. Jeżeli sędzia ma udzielić zawodnikowi napomnienia, lecz zanim zdąży to uczynić, zawodnik ten popełnia następne wykroczenie karane indywidualnie napomnieniem, to zawodnik ten zostanie wykluczony z gry (czerwona kartka), ale przedtem trzeba mu pokazać żółtą kartkę.

12. Jeżeli zawodnik już wcześniej ukarany napomnieniem, ma zostać wykluczony z gry w następstwie ukarania go drugim napomnieniem, sędzia musi pokazać mu najpierw żółtą kartkę i bezpośrednio po tym czerwoną kartkę – aby było oczywiste, że zawodnik został wykluczony za drugie przewinienie podlegające napomnieniu, a nie za przewinienie karane bezpośrednim wykluczeniem z gry.

13. Po wykluczeniu zawodnika z gry, wznowienie gry następuje po opuszczeniu pola gry i jego bezpośredniego otoczenia przez ukaranego zawodnika.

14. Zawodnikowi, który w czasie przerwy w grze popełnia przewinienie podlegające karze indywidualnej, sędzia – jeżeli zauważył przewinienie – musi udzielić stosowną karę przed wznowieniem gry.

15. Jeżeli sędzia przerwał grę i przystąpił do czynności związanych z ukaraniem zawodnika karą napomnienia, względnie wykluczenia, grę można wznowić jedynie po zakończeniu tych czynności, sygnałem gwizdka.

16. Sędzia ma prawo do udzielania napomnień i wykluczeń od momentu wejścia na pole gry do chwili opuszczenia go po końcowym gwizdku. Jeżeli sędzia zakończył sygnałem gwizdka jedną z części zawodów, względnie całe zawody, i po tym fakcie zawodnik dopuścił się naruszenia Przepisów Gry podlegających karze napomnienia lub wykluczenia, a sędzia znajduje się jeszcze na polu gry lub w jego bezpośrednim otoczeniu, udzielenie kary sygnalizuje pokazaniem zawodnikowi stosownej kartki. W pozostałych przypadkach sędzia swoje działanie ograniczy do poinformowania kapitana danej drużyny o nałożonej karze.

Kary indywidualne na zawodach drużyn młodzieżowych

17. Na zawodach juniorów starszych i młodszych obowiązują kary indywidualne przewidziane w Przepisach Gry (kartki żółte i czerwone).

18. Na pozostałych zawodach drużyn młodzieżowych (o ile regulamin rozgrywek nie określa inaczej) nie przewiduje się udzielania zawodnikom kary napomnienia. Zawodnik, który popełnia przewinienie karane napomnieniem, na zawodach drużyn młodzieżowych otrzymuje karę wychowawczą w postaci czasowego wykluczenia z gry na 3, 5 lub 10 minut (liczone od momentu wznowienia gry), w zależności od ciężaru przewinienia.

19. Zawodnik, który został ukarany czasowym wykluczeniem z gry, nie może być w czasie odbywania kary wymieniony na innego zawodnika,

20. Regulaminy rozgrywek winny określać zasady odbywania kary wychowawczej przez bramkarzy. Dopuszczalne są dwa warianty:

- a. Bramkarz opuszcza boisko, a miejsce w bramce zajmuje odpowiednio ubrany jeden z zawodników z pola;
- b. Zamiast bramkarza na karę schodzi jeden z zawodników z pola, wskazany przez trenera.

Jeżeli regulamin danych rozgrywek nie stanowi inaczej, przyjmuje się wariant b. jako obowiązujący.

21. Podczas odbywania kary wychowawczej zawodnik ma obowiązek oczekiwania w pozycji stojącej poza polem gry na wysokości linii środkowej w odległości minimum 1 metra od linii bocznej.

Zachowanie osób funkcyjnych

22. Osobom funkcyjnym nie wolno głośno komentować ani krytykować decyzji sędziowskich, nawet jeśli robią to bez wulgaryzmów. Sędziowie muszą reagować również na uporczywe komentowanie ich decyzji czy żądanie ich uzasadnienia. Jest to identyfikowane jako mobbing, utrudniający pracę sędziom i wpływający niekorzystnie na wizerunek gry. W przypadku naruszenia tego zapisu sędziowie będą stosować „politykę trzech kroków” wobec osób w strefach technicznych, zakłócających porządek:

- zwrócenie uwagi przez sędziego technicznego/sędziego asystenta niewłaściwie zachowującej się osobie, wraz z poinformowaniem o grożących konsekwencjach,
- wezwanie sędziego, by on przekazał ostatnie pouczenie i ostrzeżenie o grożącym tej osobie usunięciu z ławki rezerwowych,
- wezwanie sędziego w celu usunięcia danej osoby poza strefę techniczną, otoczenie pola gry, tunel prowadzący do szatni.

Ostrzeżenie wykonane wobec jednej z osób funkcyjnych jest traktowane jako wykonane wobec wszystkich osób będących w danej strefie technicznej. W drastycznych przypadkach (wulgarnie gesty, krzyki) sędziowie winni od razu usuwać z ławki rezerwowych niewłaściwie zachowujące się osoby, bez wcześniejszych rozmów i ostrzeżeń. Okoliczności usunięcia osób z ławki rezerwowych (zachowanie winnego, postępowanie sędziego) sędzia musi opisać w sprawozdaniu.

23. W strefach technicznych obowiązuje zakaz palenia tytoniu. Wszelkie próby obejścia tego zapisu (np. palenie tzw. e-papierosów) będą traktowane przez sędziów tak samo, jak palenie tytoniu.

ARTYKUŁ 13 – Rzuty wolne

Sygnalizacje sędziego

1. Przyznanie rzutu wolnego sędzia sygnalizuje wyprostowanym ramieniem w kierunku linii bramkowej drużyny, przeciwko której zarządził jego wykonanie.

Sposób wykonania

2. Zawodnicy drużyny, której przyznano wykonanie rzutu wolnego mogą wykonać go pomimo niezachowania przepisowej odległości od piłki przez zawodników drużyny przeciwnej.

3. Jeżeli po ustawieniu piłki w miejscu przewinienia drużyna wykonująca rzut wolny, z jakiegokolwiek powodu (np. nieprawidłowej odległości zawodników drużyny przeciwnej od piłki) nie wykona go natychmiast, sędzia z własnej inicjatywy wstrzymuje wykonanie rzutu wolnego, informuje wykonawcę, że rzut będzie wykonany na jego polecenie i dopiero po odsunięciu zawodników drużyny przeciwnej na odległość co najmniej 9,15 m od piłki, daje sygnał gwizdkiem na wykonanie rzutu wolnego.

Zachowanie zawodników drużyny wykonującej rzut wolny

4. Jeżeli wykonawca rzutu wolnego reklamuje nieprawidłową odległość przeciwnika od piłki, sędzia wstrzymuje wykonanie rzutu, poleca zawodnikom drużyny przeciwnej odsunięcie się na przepisową odległość i dopiero po wykonaniu tego polecenia, daje gwizdkiem sygnał na wykonanie rzutu.

5. Jeżeli sędzia zarządzi, że rzut wolny wykonywany będzie na sygnał gwizdkiem, a wykonawca nie czekając na sygnał wykona ten rzut, sędzia musi ukarać napomnieniem winnego zawodnika, jeśli uzna jego zachowanie za niesportowe. Taki rzut wolny należy powtórzyć bez względu na okoliczności.

ARTYKUŁ 14 – Rzut karny

Zawodnik wykonujący rzut karny

1. Jeżeli wykonawca rzutu karnego wykona go przed sygnałem gwizdka na jego wykonanie, to bez względu na wynik rzutu karnego, sędzia zarządzi jego powtórzenie.
2. Jeżeli sędzia zarządził powtórne wykonanie rzutu karnego, nie jest konieczne, aby wykonał go ten sam zawodnik.
3. Wykonanie rzutu karnego przez dwóch zawodników tej samej drużyny jest dozwolone, o ile sposób tego wykonania nie koliduje z zasadami określonymi w Przepisach Gry.

Obrona rzutu karnego

4. Bramkarz może poruszać się na linii bramkowej, ale nie może opuszczać jej do czasu zagrania piłki.
5. Dla obrony rzutu karnego bramkarz może zamienić się funkcją z zawodnikiem z pola za zgodą sędziego. Jeżeli po wykonaniu rzutu karnego gra nie będzie kontynuowana, zawodnicy ci nie muszą zmieniać swoich ubiorów.
6. Bramkarz, który odmawia obrony rzutu karnego zachowuje się niesportowo i zostanie ukarany napomnieniem, a w przypadku ponownej odmowy – wykluczeniem z gry, po uprzednim udzieleniu mu drugiego napomnienia.

Rozstrzygnięcie rzutu karnego

7. Jeżeli sędzia da mimowolny sygnał gwizdkiem, zanim znane jest rozstrzygnięcie rzutu karnego, rzut karny musi być powtórzony.

Szczególne sytuacje

8. Jeżeli podczas wykonywania rzutu karnego piłka została wprowadzona do gry, ale zanim wiadomy stał się jego wynik, nastąpiła awaria oświetlenia, to po jej usunięciu, rzut karny musi być powtórzony.

9. Jeżeli sędzia przedłuży czas gry tylko na wykonanie rzutu karnego zarządzanego w ustalonym czasie gry, musi o tym powiadomić kapitanów drużyn.

10. Jeżeli drużyna grająca w siedmiu zawodników zostanie ukarana rzutem karnym, a w rezultacie popełnionego przewinienia jeden z jej zawodników zostanie wykluczony z gry, sędzia kończy zawody, nie zezwalając na wykonanie rzutu karnego.

Zarządzenie rzutu karnego

11. Zarządzenie rzutu karnego sędzia sygnalizuje zdecydowanie wskazując wyprostowanym ramieniem na punkt karny, z którego rzut ma być wykonany.

12. Wykonawca rzutu karnego nie może z jakichkolwiek powodów umieścić piłki poza punktem karnym, bez względu na stan nawierzchni pola gry w tym miejscu.

13. Rzut karny może być wykonany tylko na sygnał gwizdkiem sędziego.

ARTYKUŁ 15 – Wrzut

Wprowadzenie piłki do gry

1. Wrzut wykonywany z innego miejsca niż to, w którym piłka przeszła linię boczną pola gry, musi być uznany jako wrzut wykonywany niewłaściwie. W takiej sytuacji sędzia przyzna wrzut drużynie przeciwnej.
2. Świadome uderzenie piłką o ziemię przed wykonaniem wrzutu, nie jest zabronione. Zawodnik nie narusza również Przepisów Gry, gdy przed wykonaniem wrzutu piłka przypadkowo wypadnie mu z rąk.
3. Wrzut jest wykonany prawidłowo, jeżeli wykonawca wrzutu ma część każdej stopy na lub za linią boczną, względnie część stóp na polu gry, a pięty na linii bocznej. W trakcie wykonania wrzutu obie stopy muszą mieć kontakt z podłożem.
4. Wykonanie wrzutu z rozbiegu jest dozwolone, jeżeli w momencie wrzutu wykonawca nie oderwie stóp od podłoża i wykona go z miejsca, gdzie piłka uprzednio opuściła pole gry.
5. Wykonanie wrzutu z wykorzystaniem akrobacji dla osiągnięcia lepszego efektu, względnie z pozycji kucznej, jest dozwolone, o ile spełnione zostaną warunki zawarte w niniejszym Artykule.
6. Wykonanie wrzutu z pozycji klęczącej, względnie siedzącej, jest niedozwolone.
7. Nadanie piłce kierunku lotu jedną ręką, a wrzucenie jej na pole gry drugą, narusza Przepisy Gry. W takiej sytuacji wrzut zostanie przyznany drużynie przeciwnej z tego samego miejsca.
8. Jeżeli po prawidłowo wykonanym wrzucie piłka odbije się od sędziego znajdującego się na polu gry lub od podłoża i wyjdzie poza linię boczną, ponowny wrzut wykona drużyna przeciwna.

9. Jeżeli po nieprawidłowo wykonanym wrzucie piłka bezpośrednio trafiła do zawodnika drużyny przeciwnej, sędzia nie może zezwolić na kontynuowanie gry i stosować korzyści. Wrzut winien być prawidłowo wykonany przez drużynę przeciwną.

10. Zawodnik, który rozmyślnie opóźnia wykonanie wrzutu, winien zostać napomniany. Wrzut wykonuje ta sama drużyna.

ARTYKUŁ 16 – Rzut od bramki

Wprowadzenie piłki do gry

1. Jeżeli z rzutu od bramki piłka nie przekroczy pola karnego i wpadnie bezpośrednio do bramki wykonawcy rzutu lub też w obrębie pola karnego przekroczy linię bramkową na zewnątrz słupków bramkowych, rzut musi być powtórzony, ponieważ piłka nie została wprowadzona do gry.
2. Jeżeli z rzutu od bramki piłka przekroczy bezpośrednio własną linię bramkową poza polem karnym, grę należy wznowić rzutem różnym.

Zachowania zawodników drużyny nie wykonującej rzutu od bramki

3. Po zarządzeniu rzutu od bramki, zawodnicy drużyny przeciwnej powinni niezwłocznie opuścić pole karne, aby rzut mógł być wykonany bez straty czasu. Celowe ociąganie się z opuszczeniem pola karnego należy traktować jako niesportowe zachowanie.

Sygnalizacja sędziego

4. Rzut od bramki sędzia zarządza wskazując wyprostowanym ramieniem pole bramkowe, z którego ma być wykonany rzut.

ARTYKUŁ 17 – Rzut różny

1. Sędzia i sędzia asystent sprawdzają po swoich stronach prawidłowe ustawienie piłki w polu różnym do wykonania rzutu różnego.
2. Jeżeli piłka w sposób jednoznaczny opuściła pole gry na rzut różny, sędzia wskazuje wyprostowanym ramieniem na pole różne, z którego ma być wykonany rzut. W przypadku braku jednoznaczności, sędzia oprócz wymienionych wyżej wskazań ręką, daje również sygnał gwizdkiem.

Słowniczek pojęć stosowanych w Przepisach Gry i Postanowieniach PZPN

Protokół – dokument meczowy, sporządzany przez drużynę, zawierający dane zawodników, zawodników rezerwowych oraz osób funkcyjnych wyznaczonych przez klub do udziału w meczu, przekazywany sędziemu (załącznik do sprawozdania sędziowskiego).

Sprawozdanie – dokument meczowy, sporządzany przez sędziego po meczu; elementami sprawozdania są m.in. protokoły przekazane przez drużyny, ze składami oraz wykazem osób funkcyjnych.

Wymiana – zastąpienie zawodnika przez zawodnika rezerwowego.

Zamiana – zastąpienie bramkarza przez zawodnika z pola (nie wliczane do limitu wymian).

Zmiana – zastąpienie wadliwego elementu wyposażenia technicznego lub ubioru (np. złamana chorągiewka, piłka niezdatna do gry, zakrwawiona koszulka) przez inny, spełniający wymogi Przepisów Gry.

Zastrzeżenie – uwaga zgłaszana przez drużynę (kapitana) do sędziego dotyczący stanu pola gry.

Protest – 1. wniosek zgłaszany przez kapitana drużyny dotyczący tożsamości zawodników drużyny przeciwnej; jego rozpatrzenie wymaga formalnego rozpoznania przez sędziego w trybie Art. 5. 2. Oficjalne, pisemne wystąpienie klubu do organu jurysdykcyjnego w związku w meczem; tryb (termin, wysokość kaucji, właściwość organów) określają regulaminy rozgrywek.

Kara indywidualna – napomnienie (żółta kartka) lub wykluczenie (czerwona kartka).

Kara wychowawcza – przewidziany regulaminem rozgrywek środek dyscyplinujący stosowany przez sędziów, zamiast żółtej kartki – polega na czasowym (3, 5 lub 10 minut) wykluczeniu zawodnika z gry.

IFAB®

The background of the page is a vibrant yellow color. Overlaid on this are several dark blue lines that form various geometric and organic shapes. These lines create a sense of depth and movement, with some lines appearing to recede into the distance while others come forward. The overall effect is a modern, abstract design.

